

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

State and Problems of Teaching English in Primary School Level in
Municipal School of Three Border Southern Provinces

โดย

วันชัย ธรรมสัจการ
อังคณา ธรรมสัจการ
ยะพา เจะนิ

2559

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ของโรงเรียนเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

State and Problems of Teaching English in Primary School Level in
Municipal School of Three Border Southern Provinces

โดย

วันชัย ธรรมสัจการ

อังคณา ธรรมสัจการ

ยะพา เจะนิ

ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานกองทุนการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2558

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนใต้ ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ภายใต้โครงการ การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยมี ผศ.ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร เป็นผู้อำนวยการโครงการ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนใต้ นับแต่ คณะผู้บริหารเทศบาล ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและนักเรียน ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และอำนวยความสะดวกให้แก่คณะผู้วิจัยได้เข้าไปสัมภาษณ์และสังเกตการเรียนการสอน

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้ช่วยวิจัย อาทิ อาจารย์พิมพ์ปี สุวรรณโณ นายอัศวลักษณ์ ราชพลสิทธิ์ MR. Raksmei Chann นางสาวชนัญญา สังวาลย์ และนางสาวสุมาท ขาวกระจ่าง และอีกหลายท่านที่มีได้เอ่ยนามมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัยหวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้ จะนำไปสู่การแก้ปัญหาและช่วยตั้งคำถามที่จะนำไปสู่การ ค้นหา แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพต่อไป

คณะผู้วิจัย

วันชัย ธรรมสังการ

อังคณา ธรรมสังการ

ยะพา เจะนิ

30 มกราคม 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนใต้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นหาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เก็บข้อมูลจากผู้บริหารเทศบาล ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และนักเรียน รวมทั้งสิ้น 757 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และการสังเกต ได้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบปัญหาในทุกระดับ ระดับนโยบาย โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนบางโครงการถูกกำหนดจากส่วนกลาง เช่น โครงการห้องปฏิบัติการทางภาษาซึ่งปัจจุบันไม่สามารถใช้ได้ การรับบรรจุครูถูกกำหนดโดยส่วนกลาง เป็นต้น ระดับเทศบาล ครูถูกกำหนดให้ทำหน้าที่นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอน การบริหารโรงเรียนถูกแทรกแซงจากการเมืองท้องถิ่น ผู้บริหารโรงเรียนขาดความเป็นอิสระในการบริหารวิชาการ เช่น การโยกย้าย การรับบุคลากรและนักเรียน เป็นต้น ระดับโรงเรียน ขาดแคลนครูที่มีคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ การจัดสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ระดับครูผู้สอน ขาดสื่อการสอนที่มีคุณภาพ ระดับนักเรียน ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ระดับผู้ใช้แรงงาน มีรายได้ต่ำ จำนวนหนึ่งมาจากครอบครัวแตกแยก ขาดการส่งเสริมจากครอบครัว ไม่มีความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ ควรหาวิธีการให้โรงเรียนมีเอกภาพในการบริหารวิชาการให้มากขึ้น มีนโยบาย ส่งเสริมการพัฒนาสื่อการสอนอย่างเป็นระบบ หารูปแบบการสอนภาษาที่เหมาะสมกับสังคมพหุภาษา โดยเฉพาะในสามจังหวัดชายแดนใต้

Abstract

The purposes of this research were to study the state and problems of teaching English in primary school level in the municipal schools of the three border southern provinces and to investigate the guidelines in solving the problems. The respondents were 757 municipal administrators, school principals, teachers and students. The instruments used in this study included the non-structured interview, questionnaire, and observation. The data were in quantitative and qualitative and analyzed by statistics and content analysis.

The results showed that the problems of instructional practices existed at all levels. At policy level, some learning development projects were determined by the central administration, i.e. English laboratories were not fully functioned anymore, and the teachers were recruited by the central administration. At municipal level, teachers' duties were assigned other than teaching; school administrations were intervened by local politics; school principals lacked of independence in academic administration, such as the transfer and the recruitment of teachers, the enrolment of students, etc. At school level, schools lacked of qualified English teachers and arrangement of classroom environment conducive to improve English. At teacher level, teachers lacked of quality teaching materials. And at student level, most students come from families with socio-economic conditions of labor, low-income; some of them from a broken family and lack of family support; and some did not have the need to use English in everyday life.

Suggestions:

A way to promote unity in schools in academic management should be looked through. A policy in the promotion of systematic development of teaching materials should be implemented. And a language teaching model appropriate to multilingual society, especially in the three southern border provinces, should be handled.

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ.....	I
บทคัดย่อ.....	II
Abstract	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ	VII
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	2
1.2 คำถามวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากวิจัย	3
1.5 ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	3
1.5.1 แหล่งข้อมูล	3
1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
1.5.3 ระเบียบวิธีวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5
2.1.1 สาระการเรียนรู้.....	6
2.1.2 การจัดเวลาเรียน	8
2.1.3 การจัดการเรียนรู้.....	9
2.1.4 สื่อการเรียนรู้.....	11
2.1.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	12
2.1.6 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	14
2.1.7 การบริหารจัดการหลักสูตร.....	15
2.2 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	16
2.2.1 คุณภาพผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียน	17
2.2.2 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	19

สารบัญ (ต่อ)

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	24
2.3.1 แนวคิด SOPEA.....	24
2.3.2 แนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สอง	25
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	27
2.4.1 งานในประเทศไทย.....	27
2.4.2 งานในต่างประเทศ	33
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	35
3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	35
3.2 การออกแบบการวิจัย.....	36
3.3 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	36
3.4 การสร้างเครื่องมือวิจัย และการหาคุณภาพ	41
3.5 การเก็บข้อมูล.....	43
3.6 การเตรียมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	45
3.7 การสังเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ	45
บทที่ 4 ผลการวิจัย	47
4.1 สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล	47
4.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล.....	66
4.3 แนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล	73
4.3.1 ระดับกรม/กระทรวง.....	73
4.3.2 ระดับเทศบาล	75
4.3.3 ระดับผู้บริหารโรงเรียน.....	76
4.3.4 ระดับครูผู้สอน	78
4.3.5 ระดับนักเรียน	79

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5 สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย	81
5.1 สรุปผลการวิจัย	81
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	91
5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	97
บรรณานุกรม.....	98
ภาคผนวก	106
แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร	107
แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	114
แบบสอบถามสำหรับนักเรียน.....	123
ตัวอย่างการสัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาล	127
ตัวอย่างการสัมภาษณ์นักเรียนโรงเรียนเทศบาล	133
รายนามผู้ถูกสัมภาษณ์จังหวัดปัตตานี	140
รายนามผู้ถูกสัมภาษณ์จังหวัดยะลา	141
รายนามผู้ถูกสัมภาษณ์จังหวัดนราธิวาส	143
ประวัติผู้วิจัย	145

สารบัญภาพ

ภาพ

2.1 องค์ความรู้ ทักษะสำคัญและคุณลักษณะในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	7
3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	35
4.1 คะแนนเฉลี่ย O-net ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทศบาล เทียบคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 3 ปี ย้อนหลัง.....	59
4.2 ทักษะคตินักเรียนจำแนกตามเพศ.....	64
4.3 ทักษะคตินักเรียนจำแนกตามชั้นเรียน	64
4.4 ทักษะคตินักเรียนจำแนกตามศาสนา	64
4.5 ทักษะคตินักเรียนจำแนกตามจังหวัด	65
4.6 ทักษะคตินักเรียนจำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	65
4.7 ทักษะคตินักเรียนจำแนกตามภาษาหลักที่ใช้	65
5.1 ความสำคัญของครูในโรงเรียนเทศบาล.....	87
5.2 รูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน	91

สารบัญตาราง

ตาราง

2.1 โครงสร้างเวลาเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	9
3.1 แสดงจำนวนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปี 2555.....	38
3.2 แสดงโรงเรียนที่เป็นตัวแทนแต่ละขนาดในจังหวัด.....	39
3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามจังหวัด.....	41
4.1 ข้อมูลเบื้องต้น จำแนกตามกลุ่มที่ศึกษา.....	47
4.2 แสดงสถานภาพของนักเรียน.....	48
4.3 ข้อมูลสถานภาพครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้อำนวยการโรงเรียน.....	49
4.4 สัดส่วนครูสอนภาษาอังกฤษกับจำนวนครูทั้งโรงเรียน.....	50
4.5 ข้อมูลความสามารถครูสอนภาษาอังกฤษ.....	50
4.6 สาระการเรียนรู้ในแต่ละวิชาตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางฯ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ จำแนกชั้นเรียน.....	51
4.7 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านหลักสูตร.....	53
4.8 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียน การสอน.....	54
4.9 เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้บริหารเน้นให้ครูสอนนักเรียน กับ ทักษะของครู และสิ่งที่ครูปฏิบัติ.....	55
4.10 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านสื่อการสอน และแหล่งเรียนรู้.....	56
4.11 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านเครื่องมือวัดผล.....	57
4.12 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านการประเมินผล.....	57
4.13 คะแนน O-net ภาษาอังกฤษ 3 ปี (2555-2557).....	58
4.14 ความชอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	59
4.15 เปรียบเทียบวิธีการสอนภาษาอังกฤษของครู เทียบกับวิธีการสอนที่นักเรียนชอบ.....	60
4.16 โรงเรียนมีสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	61
4.17 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษ จำแนกตามความชอบภาษาอังกฤษ.....	61
4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเจตคตินักเรียนโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน.....	62
4.19 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านหลักสูตร.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

4.20 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านการจัด	
การเรียนการสอน.....	67
4.21 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านสื่อการสอน	
และแหล่งเรียนรู้.....	70
4.22 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านการวัดผลและ	
ประเมินผล.....	71
5.1 สรุปสภาพ ปัญหา/โอกาส และแนวทางแก้ไข การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	92

บทที่ 1

บทนำ

โลกปัจจุบันนี้เป็นโลกยุคดิจิทัล ที่การติดต่อสื่อสารสามารถเชื่อมถึงกันได้ทางอินเทอร์เน็ต ดังนั้นคนที่สามารถติดต่อสื่อสารกับคนทั่วโลกได้ย่อมได้เปรียบ ทำให้ “ภาษา” มีความสำคัญมากขึ้น ดังนั้นในประเทศที่ต้องการพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีความรู้ ความสามารถทัดเทียมกับนานาประเทศจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านภาษา ภาษาที่ใช้อยู่ในด้านความรู้ที่มีอยู่และสามารถสืบค้นได้ง่ายในโลกยุคดิจิทัล การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการสื่อสาร ในขณะที่ การสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย ในงานวิจัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ปราบพาล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกายแก้ว โอภาณนทอมตะ (2545) เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยที่ต้องการศึกษาต่อ มีทักษะภาษาอังกฤษต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ยกเว้นประเทศลาวที่ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับไทย ทำให้ต้องเร่งในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ต่อมาในปี 2556 บริษัทเอดยูเคชั่น เฟิร์สท์ (อีเอฟ) สถาบันภาษาในประเทศอังกฤษ เปิดเผยการจัดอันดับการใช้ภาษาอังกฤษของ 60 ประเทศทั่วโลก โดยจัดอันดับเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะสูงมาก ทักษะสูง ทักษะปานกลาง ทักษะต่ำ และทักษะต่ำมาก พบว่า ทักษะของคนไทยจัดอยู่ในกลุ่ม ทักษะต่ำมากอยู่ในอันดับที่ 55 จาก 60 ประเทศ ซึ่งอยู่ในอันดับท้ายสุดของกลุ่มประเทศอาเซียน ขณะที่มาเลเซียและสิงคโปร์ อยู่ในกลุ่มทักษะสูงมาก จะเห็นว่าเวลาผ่านมาเป็นทศวรรษการพัฒนาด้านภาษาไม่ได้รับการพัฒนาขึ้นเลย ทั้งที่ในปี 2558 ประเทศไทยยังมีพันธะที่ทำไว้กับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง เพื่อความสัมพันธ์อันดี และความเป็นอยู่ที่ดีของชาวอาเซียนที่ต้องร่วมมือกันเป็นพันธมิตร ก้าวสู่ความเป็นประชาอาเซียนยิ่งทำให้ประชาชนชาวไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่ต้องรู้ภาษาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาไทย ภาษาที่ควรต้องมีความสามารถในการสื่อสารกับชาวต่างชาติที่สำคัญ ได้แก่ “ภาษาอังกฤษ” ซึ่งเป็นภาษาทางการของชาวอาเซียน และรองลงมาก็เป็นภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากต้องมีการติดต่อกันใกล้ชิดมากขึ้น เมื่อประเทศต้องเปิดเสรีทำให้เกิดการเคลื่อนย้าย แรงงาน ทุน ก่อให้เกิดธุรกิจและการเชื่อมโยงที่มีความจำเป็นต้องสื่อสาร แม้ไม่ได้เดินทางไปต่างประเทศแต่คนจากต่างประเทศจะเข้ามาเป็นสมาชิกในองค์กร ชุมชนที่ทำงานอยู่มากขึ้น จึงเกิดความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ทางด้านภาษา กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศไทย และมีปริมาณการค้าจำนวนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านปี 2553-2556 จากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ และกรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร พบว่า ประเทศมาเลเซียคือประเทศคู่ค้าที่สำคัญ มีสัดส่วนการค้ามากกว่า 2 ใน 3 ของมูลค่าการค้าชายแดน ดังนั้นจังหวัดชายแดนในภาคใต้ยังต้องให้ความสำคัญกับภาษาเพื่อใช้ในการทำธุรกิจ การติดต่อการค้าเพิ่มมากขึ้นเพราะเป็น

เมืองหน้าด่านและในปี 2558 ที่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งหมายถึง ประเทศไทยจะมีการไปมาหาสู่กับประเทศเพื่อนบ้านรวมกัน 10 ประเทศ ดังนั้น การศึกษาถึงปัญหาการศึกษาภาษาอังกฤษที่แม้เราจะมีการเรียนการสอนมาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงระดับปริญญา หรือเรียกว่า ในทุกระดับชั้นมีการสอดแทรกอยู่แต่เหตุใดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยจึงยังมีปัญหาอยู่

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) กำลังจะก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 (Thai-AEC.com) ซึ่งหมายถึง ความร่วมมือกันสามด้านคือ ด้านประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ดังนั้นการสื่อสารจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการทำความเข้าใจ และทำงานร่วมกัน “ภาษา” ที่กำหนดให้เป็นทางการของอาเซียน คือ “ภาษาอังกฤษ” เมื่อมีการวัดทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 53 จากทั้งหมด 54 ประเทศ ต่อมาในปี 2556 ไทยตกไปอยู่อันดับที่ 55 จากทั้งหมด 60 ประเทศ (ผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ของบริษัท Education First –EF, 2556) ทั้งนี้หากเทียบสัดส่วนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของประเทศในอาเซียน พบว่าคนไทยใช้ภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 10 ในขณะที่ สิงคโปร์ ร้อยละ 71 ฟิลิปปินส์ ร้อยละ 55.49 บรูไนดารุสซาลาม ร้อยละ 37.73 มาเลเซีย ร้อยละ 27.24 ขณะที่ภายในปี 2558 มีการเปิดประเทศเป็นกลุ่มอาเซียน ทำให้ประเทศไทยมีจุดอ่อนในการสื่อสารหรือขาดศักยภาพในการแข่งขัน เนื่องจากขาดประสิทธิภาพด้านภาษา

โรงเรียนเป็นองค์กร ที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ในขณะที่ระบบการศึกษาไทยได้รับการจัดอันดับตามรายงานของ World Economic Forum ปี พ.ศ.2555-2556 ระบุถึงคุณภาพทางการศึกษาลำดับสุดท้ายในกลุ่มประเทศอาเซียน (คมชัดลึกออนไลน์, 2557) โดยเมื่อเข้าไปศึกษาจากตัวชี้วัด ที่มีการให้คะแนน 1-7 ด้านการศึกษา พบว่าประเทศไทยได้คะแนน 5.1 ด้านการศึกษา ระดับพื้นฐาน (Primary education) โดยในแง่คุณภาพ ได้คะแนน 3.6 ส่วนการศึกษาระดับสูง (Higher education and training) ได้คะแนน 4.6 โดยในแง่คุณภาพการศึกษา ได้คะแนน 5.4 จากข้อมูลดังกล่าวมาสรุปได้ว่าปัจจุบันการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนไม่สามารถทำให้นักเรียน นักศึกษาของประเทศไทยประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

ดังนั้นเพื่อเป็นการค้นหาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยจะศึกษาจากโรงเรียนในภาคใต้ ทั้งที่มีอาณาเขตใกล้เคียงกับประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์

ซึ่งมีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษระดับสูง รวมทั้งชาวมาเลเซียก็เข้ามาทำการค้ากับจังหวัดชายแดนอยู่เป็นประจำ คณะผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงสภาพและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

1.2 คำถามวิจัย

1. สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเทศบาลเป็นอย่างไร เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่
2. อะไรเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ
3. ทำอย่างไรจึงจะทำให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี และมีแนวทางในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล
2. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล
3. เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากวิจัย

1. เป็นข้อมูลทางวิชาการที่ได้จากการศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญในการตั้งคำถาม และศึกษาในเชิงลึกเพื่อแก้ไขปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพต่อไป
2. เป็นแนวทางในการประยุกต์การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อเพิ่มสมรรถนะการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย
3. สะท้อนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบและวางนโยบายในการแก้ไขปัญหาต่อไป

1.5 ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1.5.1 แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล อันประกอบด้วย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเทศบาล นักเรียนชั้นประถม

ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหารเทศบาลที่ดูแลการศึกษาโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

โรงเรียนเทศบาลในเขตเมือง จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส โดยเลือกโรงเรียนเทศบาลที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก จังหวัดละ 3 โรงเรียนขนาดละ 1 โรงเรียน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ภูมิหลังส่วนบุคคล สถานภาพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.5.3 ระเบียบวิธีวิจัย

ใช้ Mixed methods research : Concurrent nested strategy (Creswell, 2003, 218-219) โดยมีการใช้ระเบียบวิธีวิจัยผสมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ คู่ขนานกันในการเก็บข้อมูล

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการเรียน หมายถึง การจัดเวลาเรียน การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารจัดการหลักสูตร และสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามเกณฑ์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ปัญหาและอุปสรรค หมายถึง สิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษา ไม่ประสบผลสำเร็จ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน (รวมทั้งสื่อที่ใช้ในชั้นเรียน)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ นักวิจัยได้ศึกษาดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 2.1.1 สารการเรียนรู้
- 2.1.2 การจัดเวลาเรียน
- 2.1.3 การจัดการเรียนรู้
- 2.1.4 สื่อการเรียนรู้
- 2.1.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 2.1.6 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน
- 2.1.7 การบริหารจัดการหลักสูตร

2.2 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- 2.2.1 คุณภาพผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียน

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- 2.3.1 แนวคิด SOPEA
- 2.3.2 แนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สอง

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- 2.4.1 งานในประเทศ
- 2.4.2 งานในต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ปัจจุบันนี้การจัดการเรียนการสอนขั้นพื้นฐาน ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งปรับปรุงจากปี พุทธศักราช 2544 ที่สร้างหลักสูตรเพื่อให้มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพ พร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก (กรมวิชาการ, 2544) โดยกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการได้วิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรการศึกษาไทย พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีข้อจำกัดที่ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันในเรื่องสำคัญหลายประการดังนี้ (กรมวิชาการ, 2544)

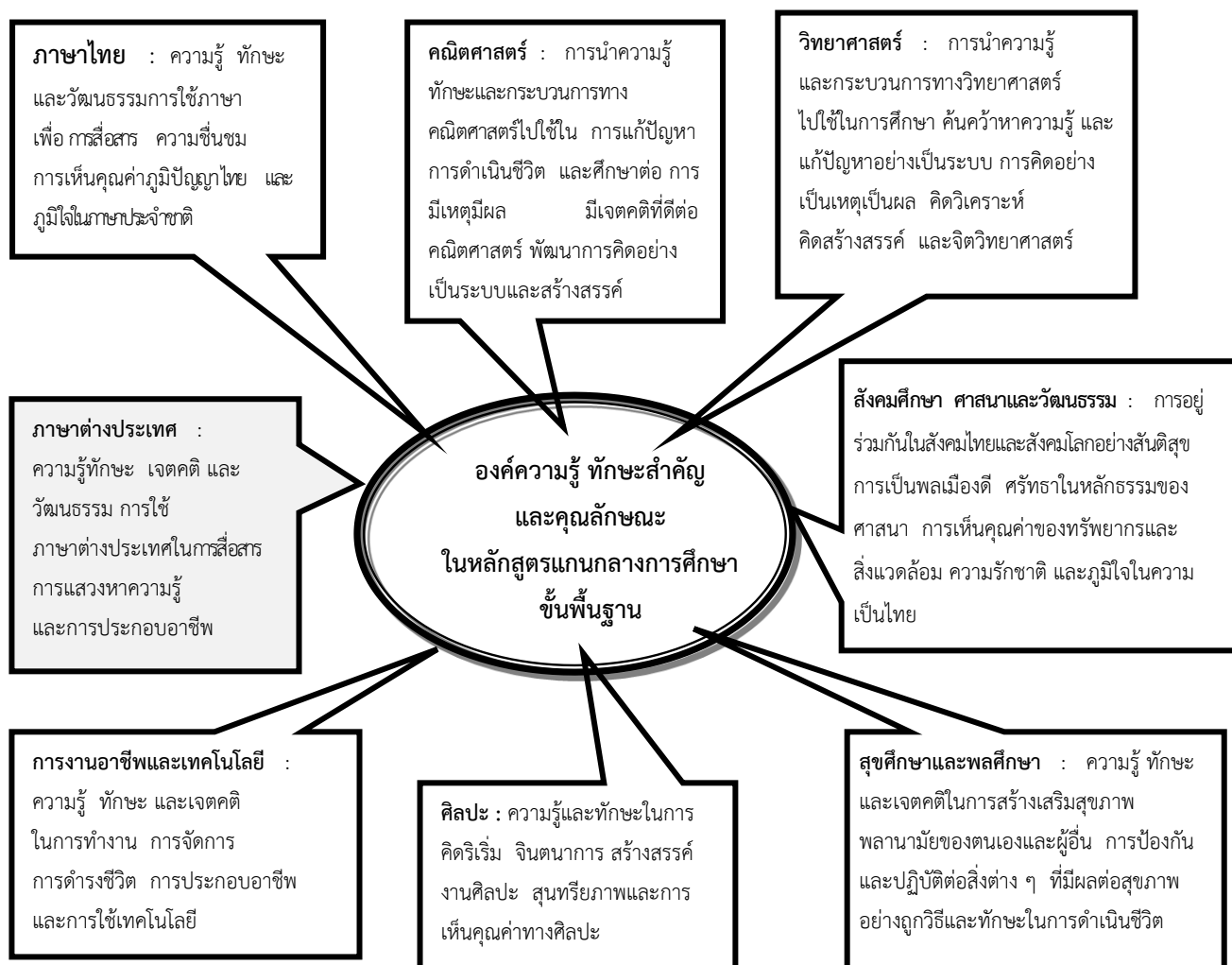
1. การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น

2. การจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังไม่สามารถผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในภูมิภาคจึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้คนไทยมีทักษะ กระบวนการและเจตคติที่ดีทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์
3. การนำหลักสูตรไปใช้ ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด ตลอดจนสร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศ

เมื่อมีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรฯ พุทธศักราช 2544 พบว่า มีจุดดีหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ยังมีส่วนที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2546 ก., 2546 ข., 2548 ก., 2548 ข.; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547; สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล, 2548; สุวิมล ว่องวานิช และ นางลักขณ์ วิรัชชัย, 2547; Nutravong, 2002; Kittisunthorn, 2003 อ้างใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551; 1) จึงมีการปรับกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ดังรายละเอียดต่อไป ในที่นี้นำเสนอเฉพาะระดับการศึกษาประถมศึกษา และเน้นสาระด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ

2.1.1 สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 องค์ความรู้ ทักษะสำคัญและคุณลักษณะในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านภาษาต่างประเทศ มี 4 สาระ ดังนี้

ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น
พื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ
และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

การศึกษาในระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๖) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของ
การศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน
การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่าง
สมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบ
บูรณาการ

2.1.2 การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อม
และจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน สำหรับ
ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๖) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ
ไม่เกิน ๕ ชั่วโมง

โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
● กลุ่มสาระการเรียนรู้						
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
วิทยาศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
ศิลปะ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
ภาษาต่างประเทศ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
● รายวิชา / กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่เกิน ๘๐ ชั่วโมง					
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ชั่วโมง/ปี					

2.1.3 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรร กระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

๑. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

๒. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้อาการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

๔. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ดังนี้

๔.๑ บทบาทของผู้สอน

๑) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

๒) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

๔) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

๕) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๖) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

๗) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

๔.๒ บทบาทของผู้เรียน

- ๑) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- ๒) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- ๓) ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
- ๔) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- ๕) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.1.4 สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

๑. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

๒. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

๓. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

๔. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

๕. ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

๖. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัยไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

2.1.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนา

ในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

๓. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

2.1.6 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

๑. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

๑.๑ การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับประถมศึกษา

- (๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- (๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- (๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- (๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพิจารณาเลื่อนชั้น ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑.๒ การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา

สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

๑.๓ การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

๒. เกณฑ์การจบการศึกษาระดับประถมศึกษา

(๑) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียน ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

(๒) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(๓) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(๔) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(๕) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

2.1.7 การบริหารจัดการหลักสูตร

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้ และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ

ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ โดยมีการกิจสำคัญ คือ กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในระดับท้องถิ่นโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่มีความต้องการในระดับชาติ

พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพ การใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของผู้เรียน

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้ หลักสูตรการเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับ สภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2.2 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะ จัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ ประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
- **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.1 คุณภาพผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ
- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
- พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
- ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓๐๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า
- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ
- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
- บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย
- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน
- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและ

สวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๑,๐๕๐-๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็น
รูปธรรมและนามธรรม)

- ใช้ประโยคเดียวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

2.2.2 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น
อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑. ปฏิบัติตาม คำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง ๒. ระบุดźwięก และเสียง อ่าน ออกเสียงและ สะกดคำง่ายๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน ๓. เลือกภาพตรง ตามความหมาย ของคำ และ กลุ่มคำที่ฟัง ๔. ตอบคำถาม จากการฟังเรื่อง ใกล้ตัว	๑. ปฏิบัติตาม คำสั่ง และคำ ขอร้องง่ายๆ ที่ ฟัง ๒. ระบุดźwięก และเสียง อ่าน ออกเสียงคำ สะกดคำ และ อ่านประโยค ง่ายๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน ๓. เลือกภาพ ตรงตาม ความหมายของคำ กลุ่มคำ และ ประโยคที่ฟัง ๔. ตอบคำถาม จากการฟัง ประโยค บท สนทนา หรือ นิทานง่ายๆ ที่มี ภาพประกอบ	๑. ปฏิบัติตาม คำสั่ง และคำ ขอร้องที่ฟังหรือ อ่าน ๒. อ่านออกเสียง คำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบท พูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน ๓. เลือก/ระบุ ภาพ หรือ สัญลักษณ์ ตรงตาม ความหมายของ กลุ่มคำและ ประโยคที่ฟัง ๔. ตอบคำถาม จากการฟังหรือ อ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ	๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำ (instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน ๒. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่าน กลุ่มคำประโยค ข้อความง่ายๆ และ บทพูด เข้าจังหวะ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน ๓. เลือก/ระบุภาพ หรือ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย ตรง ตามความหมายของ ประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน ๔. ตอบคำถาม จากการฟังและอ่าน ประโยค บทสนทนา และ นิทานง่ายๆ	๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำง่ายๆ ที่ ฟังและอ่าน ๒. อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ และบทกลอน สั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน ๓.ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมาย ตรงตามความหมาย ของประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน ๔. บอกใจความ สำคัญ และตอบ คำถาม จากการฟัง และอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ	๑. ปฏิบัติตาม คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่ฟังและอ่าน ๒. อ่านออก เสียงข้อความ นิทานและ บทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน ๓. เลือก/ระบุ ประโยคหรือ ข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมาย ที่อ่าน ๔. บอก ใจความสำคัญ และตอบคำถาม จากการฟังและ อ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ๒. ใช้คำสั้นๆ ตามแบบที่ฟัง ๓. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง ๔. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง	๑. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ๒. ใช้คำสั้นๆ และคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง ๓. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง ๔. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง	๑. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ๒. ใช้คำสั้นๆ และคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง ๓. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง ตามแบบที่ฟัง ๔. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง ๕. บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงตัว หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	๑. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ๒. ใช้คำสั้นๆ คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่ายๆ ๓. พูด/เขียนแสดงความต้องการตนเองและขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ ๔. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนและครอบครัว ๕. พูดแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว และกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	๑. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ๒. ใช้คำสั้นๆ คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ ๓. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ ๔. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้เคียงตัว ๕. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	๑. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ๒. ใช้คำสั้นๆ คำขอร้อง และให้คำแนะนำ ๓. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ ๔. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้เคียงตัว ๕. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๒. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟังหรืออ่าน	๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๒. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน ๓. พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๒. เขียนภาพแผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน ๓. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ๒. เขียนภาพแผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน ๓. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๒. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	๒. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	๒. บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	๒. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	๒. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑.ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	๑.ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	๑. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	๑. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๒. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	๑. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๒. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย	๑. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๒. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	๑. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	๑. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	๑. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นและนำเสนอ ด้วยการพูด/การเขียน	๑. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	๑. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอ ด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ ๔ ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑. ฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	๑. ฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	๑. ฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	๑. ฟังและพูด/อ่าน ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	๑. ฟัง พูด และอ่าน/เขียน ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	๑. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่างๆ

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ให้ความสำคัญกับหลักสูตร เพราะเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของครูผู้สอน อีกทั้งภาษาอังกฤษถือเป็นการเรียนภาษาที่สอง จึงได้นำแนวคิดการเรียนรู้อ่านภาษามามาพิจารณาประกอบกันดังนี้

2.3.1 แนวคิด SOPEA

หลักสูตร Curriculum ตามรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Currere หมายถึง Running course หรือเส้นทางที่ใช้ในการวิ่ง เมื่อมาใช้ในการศึกษา จึงหมายถึง running sequence of courses or learning experience (Armstrong, 1989 : 2 อ้างใน ขวัญชัย ช้วนนา, 2554) เสมือนลู่วิ่งให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ในภาพรวมมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า "หลักสูตร" ด้วยอักษรย่อ SOPEA ซึ่งหมายถึง

S (Curriculum as Subjects and Subject Matter) หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน ผู้ที่ให้ความหมายในลักษณะนี้ เช่น กูด (Good, 1973 : 154 อ้างใน Kamron, 2556) หลักสูตร คือ กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบหรือลำดับวิชาที่บังคับสำหรับการจบการศึกษาหรือเพื่อรับประกาศนียบัตรในวิชาหลักๆ

O (Curriculum as Objectives) หลักสูตร คือ จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ผู้ที่ให้ความหมายในลักษณะนี้ เช่น จอห์นสัน (Johnson 1970: 25 อ้างใน Kamron, 2556) หลักสูตรเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้หรือสามารถทำได้ หลักสูตรคือผลที่ออกมาไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้น เป็นความคาดหวังหรือความตั้งใจ

P (Curriculum as Plans) หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์แก่นักเรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและพฤติกรรมตามที่กำหนดในหลักสูตร ผู้ให้ความหมายในลักษณะนี้ เช่น เซเลอร์ และ อเล็กซานเดอร์ (Saylor & Alexander 1974: 6 อ้างใน Kamron, 2556) หลักสูตรเป็นแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือจุดหมายที่วางไว้ โดยมีโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ

E (Curriculum as Learners Experiences) หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน ผู้ให้ความหมายในลักษณะนี้ เช่น วิลเลอร์ (Wheeler 1974: 11 อ้างใน Kamron, 2556) หลักสูตรเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านร่างกาย สังคม ปัญญาและจิตใจ

A (Curriculum as Educational Activities) หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับนักเรียน ผู้ให้ความหมายในลักษณะนี้ เช่น ทรัมป์และมิลเลอร์ (Trump & Miller 1968: 11-12)

อ้างใน Kamron, 2556) หลักสูตร คือกิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ในความหมายของนักวิชาการไทย ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541:10 อ้างในชลธิชา นางาม, 2551) สรุปความหมายหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรหมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหมดที่ทางโรงเรียนจัดให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) จิตพิสัย (affective domain) และด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) ไปในทางที่ดีและสังคมต้องการ ปทีป เมธาคุณวุฒิ(2545:1 อ้างในชลธิชา นางาม, 2551) หลักสูตร คือ แผนการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่เกิดจากการพิจารณาคัดเลือกจัดรวบรวม เรียบเรียงเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ตลอดจนการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีสติปัญญา และคุณธรรมสามารถสร้างองค์ความรู้ คิดวิเคราะห์ได้และนำความรู้มาแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ในส่วนวิชาการ วิชาชีพและการดำรงชีวิต

ในการวิจัยนี้ จะนำหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษมาตีความตาม SOPEA ถึงสภาพการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเทศบาลระดับประถมศึกษา และปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อหาแนวทางแก้ไข

2.3.2 แนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สอง

Makiko Ebata (2008) อธิบายปัจจัยจูงใจในการเรียนรู้ภาษา 3 อย่าง ได้แก่ 1) ความมั่นใจในตนเอง (Self-confidence) ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนมีแรงจูงใจและพลังทางบวกในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสุขในกระบวนการเรียนรู้ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาจะมากขึ้นเมื่อเชื่อมด้วยประสบการณ์ในการใช้ภาษาสื่อสารจริง 2) ประสบการณ์ที่สำเร็จหรือสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน จะเป็นเป้าหมายใหม่ที่มีพลังทำให้ผู้เรียนภาษาสนุกกับการสื่อสารกับผู้อื่น การสื่อสารได้สำเร็จจะเพิ่มความท้าทายในภาษาขึ้นเรื่อยๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องสร้างกิจกรรมที่สนุก หลากหลายในการเรียนรู้ โดยมุ่งไปในทุกทักษะที่สำคัญ การฝึกหัดเหล่านี้ไม่เฉพาะเพียงการเพิ่มทักษะแต่ทั้งห้องต้องเริ่มถูกท้าทายและมีประสิทธิภาพ นำมาซึ่งข้อ 3) ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอนและเพื่อนในห้องเรียน ตามงานของ Hussin, Maarof และ D'Cruz (2001) กล่าวว่า ผู้สอนจำเป็นต้องหาวิธีการสอนภาษาที่สร้างสรรค์และเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในขณะเดียวกันต้องสร้างความรู้สึที่ดีต่อภาษาด้วย กิจกรรมต่างๆ ควรมีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้การสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียน ทำให้เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนในเรื่องความสนใจ เป้าหมายในอนาคต บุคลิกภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้สอนมีกลยุทธ์ที่จะสื่อสารกับแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ห้องเรียนมีความสุข มีความรู้สึกทางบวกกับการเรียน

Peter ผู้สร้างเว็บไซต์ Creativity & Languages: Learning languages out of a classroom กล่าวถึง สูตรในการเรียนภาษาให้ประสบความสำเร็จ ต้องประกอบด้วยส่วนผสมที่เหมาะสม 3 อย่าง คือ แรงจูงใจ เวลา และวิธีการ จึงจะได้ผลลัพธ์ คือการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยความมีประสิทธิภาพในการเรียนภาษา เท่ากับ แรงจูงใจ คูณ โอกาส (โอกาส = เวลาที่ใช้ในการเรียนภาษา คูณด้วย วิธีการ) ดังนั้นความมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาจึงเท่ากับ แรงจูงใจ คูณ เวลาที่ใช้ในการเรียนภาษา คูณด้วย วิธีการ ทั้งนี้เวลาในการใช้ภาษา หมายถึง เวลาที่ใช้ในการพูด ฟัง และเขียน ไม่ใช่เวลาในการเรียนหลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ Peter ยังได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็น 6 ปัจจัยที่ทรงอิทธิพลต่อการเรียนภาษา คือ

1. การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ความสำคัญของประเด็นนี้คือการสร้างแรงบันดาลใจ คุณสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้ การมีแรงจูงใจทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สวຍงามและรวดเร็ว
2. การปฏิบัติปกติ (Regular practice) การฝึกภาษาทุกวัน ๆ ละ 20-30 นาทีดีกว่าสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง การปฏิบัติตามปกติจะมีการเชื่อมโยงกับปัจจัยอื่นๆ เช่น แรงจูงใจ การบริหารจัดการเวลา
3. การมีส่วนร่วมทางอารมณ์ (Emotional involvement) หน่วยความจำของคนเราจะเก็บข้อมูลได้ดีหากมีอารมณ์ ความรู้สึกมาร่วมด้วย ยกตัวอย่างเช่น การเชื่อมโยงเสียงกับภาพและกลิ่น มีประสิทธิภาพมากกว่าการอ่านคำในพจนานุกรม ดังนั้นการค้นพบสิ่งที่เป็นความรู้สึกที่ชื่นชอบจะมีประโยชน์มากในการเรียนรู้ภาษา
4. ความสนุกสนานและเต็มใจที่จะทำผิดพลาด (Playfulness and willingness to make mistakes) เมื่อเรากำลังเบื่อเราไม่ได้เรียนรู้ เมื่อเรามีความสนุกสนานเราจะมีคามเปิดกว้างมากขึ้น นี่เป็นเหตุผลที่โรงเรียนสอนภาษาที่น่าเบื่อมักไม่ได้ผล ดังนั้นในช่วงแรกที่พูดภาษาต่างประเทศ ความเต็มใจที่จะทำผิดพลาดช่วยให้คุณสมารถปรับปรุงจากสิ่งที่ผิดพลาด และวิธีการที่จะแก้ไขได้ วิธีการเล่นเพื่อการเรียนรู้ภาษาช่วยให้คุณสมารถที่จะพูดอะไรก็ได้โดยไม่ต้องกังวลมากเกินไป
5. วิธีการ Humble – ขั้นพื้นฐาน (Humble approach – The basic first) การเรียนรู้ได้ดีเมื่อเริ่มต้นด้วยอะไรที่เล็ก ๆ เข้าใจอย่างลึกซึ้งแล้วค่อยเพิ่มสิ่งใหม่ ๆ ทีละอย่าง เมื่อพื้นฐานดีแล้วการต่อยอดด้วยกฎขั้นสูงก็จะรวดเร็วขึ้น ดังนั้นความลับในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วเป็นการที่จะเรียนรู้อย่างช้าๆ แต่เข้าใจในช่วงต้น
6. ไวยากรณ์ เป็นเรื่องรองในการฝึก (Grammar is secondary to practice) โดยทั่วไปการเรียนรู้ภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จ ควรเลียนแบบการเรียนรู้ภาษาของเด็ก เด็กไม่ได้เรียนรู้ไวยากรณ์ก่อน กระบวนการเรียนรู้เริ่มจากการพูด เรียนรู้จากการทดลอง จากความผิดพลาด กับกรมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องกับสภาพแวดล้อมของพวกเขา เด็กไม่ได้เรียนรู้การอ่านด้วยการเริ่มต้นการ

อ่านวรรณกรรม พวกเขาเรียนรู้ที่จะอ่านได้โดยเริ่มต้นที่จะอ่านคำเดียว แล้วประโยคเดียว ไวยากรณ์
ควรจะสอนเท่าที่จำเป็นสอนเพื่อให้แก้ไขประโยคที่ผิดพลาดให้ดีขึ้น

2.4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลาย
ประการในที่นี้จะกล่าวถึง ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน และ ด้านสิ่งแวดล้อม
และบรรยากาศในชั้นเรียน โดยแบ่งเป็นงานในประเทศไทยและงานในต่างประเทศ

2.4.1 งานในประเทศไทย

ด้านการเรียนการสอน

มีการศึกษาแนวทางการสอนหลากหลายรูปแบบที่พยายามจะให้นักเรียน นักศึกษาได้มี
ความสามารถในทักษะต่างๆ ของภาษาอังกฤษในประเทศไทย เรียงตามปีที่ศึกษาดังนี้ **ธีราพร แซ่
แห้ว, ศศิวิมล คงเมืองและจิตรลดา บุรพรัตน์ (2552)** ศึกษาการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของ
ผู้เรียนโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม พบว่า วิธีการสอนตามทฤษฎีส่งผลให้นักศึกษามีพัฒนาการ
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ในปี 2553 **สาริณี สุวรรณพันธุ์** ศึกษาการใช้กิจกรรม
เพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การออกเสียงผ่านร้อยละ 50 ความรู้ศัพท์ ไวยากรณ์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้
ณัฐริดา บุ่งทอง (2553) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยใช้แบบฝึกเกมภาษาอังกฤษ Bingo Game และ Fishing Game พบว่า นักเรียนสนใจในกิจกรรม
ทุกคน และส่งผลให้ผลต่างคะแนนสูงขึ้น ในขณะที่ **กาญจนา พรหมขาว (2553)** ศึกษา การใช้แนวการ
สอนพหุประสาทสัมผัสเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ การเขียนสอบผ่านร้อยละ 60 จากแนวคิด
การเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญจึงมีการนำสื่อหรือจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออก หรือ
เรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ มีความสำคัญขึ้น ดังเห็นจากงานวิจัยของ **นุสรียา แสงแป้น และ อาภัส
รา ชินวรรณ (2553)** นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้สื่อในขณะสอนการอ่านทำให้บทเรียนน่าสนใจ
และสนุกสนานไม่น่าเบื่อ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น งานวิจัยของ **ป
รัชวัน คงแก้ว และ จันทร์ทรงกลด คชเสนี (2553)** ศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สอน
ภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์น้อยจังหวัดกระบี่ โดยมีกิจกรรมนำเที่ยว ทำให้นักเรียนใช้
ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่านและเขียนเกี่ยวกับท้องถิ่นของตัวเองได้อย่างมั่นใจ มีความสนใจและ
แรงจูงใจ ประทับใจในวิชาที่เรียน มีความกระตือรือร้นในการร่วมปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

หลังจากนั้น ปี 2554 งานวิจัยของ **ทิพย์วารี เรืองแจ่ม** พบว่า การใช้บทสนทนาซ้ำชั้น ช่วยให้เข้าใจ ด้านความหมาย โดยนัยเป็นภาษาอังกฤษเพิ่ม และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ส่วน **พิชญา นุเสน(2554)** ใช้กิจกรรมคาราโอเกะ ช่วยในการออกเสียง และความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษดีขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมที่เพิ่มศักยภาพในทักษะภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ช่วยในการลดความวิตกกังวลก็เป็นประเด็นที่ ศึกษาจัดงานของ **นิติมา ตั้งนันทพัทธ์ (2554)** ใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของ เพื่อนร่วมชั้น สามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และงานของ **วรัญญา โอภาสี (2554)** ใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและ กลวิธีทางสังคม เพิ่มความสามารถในการฟัง พูดและลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน **ธีราภรณ์ พลาย เล็ก (2554)** ศึกษาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาสามารถพูด ได้ระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อการพูด คือปัจจัยด้านผู้เรียน กลวิธีการเรียนและลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษาและ ระดับผลการเรียน มีผลต่อการพูด ในขณะที่งานของ **อรรพรรณ น้อยหมอ (2554)** ใช้กลวิธีการอ่าน ภาพช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการพูดและคิดอย่างมีวิจารณญาณ **พรพิมล รียาย และ ธนากร ขำศรี (2555)** การพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย พบว่า เจตคติที่มีต่อการใช้มัลติมีเดียช่วยสอนอยู่ระดับปานกลาง เมื่อใช้โปรแกรมแล้วทักษะการพูดอย่าง คล่องแคล่ว ถูกหลักไวยากรณ์ การออกเสียงมีมากกว่า งานเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของไทยกับหลายประเทศในประชาคมอาเซียนของ **ศิตา เขี่ยมขันติถาวร (2555)** ทำให้ ทราบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมของประเทศอื่นๆ พอสรุปได้ว่า ประเทศใน ประชาคมอาเซียนผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มประเทศพหุภาษา และกลุ่มประเทศใช้ภาษา เดียว โดยไทยอยู่ในกลุ่มประเทศใช้ภาษาเดียว ร่วมกับ ประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม ที่เหลือจัดในกลุ่มประเทศพหุภาษา หรือกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษามากกว่า 2 ภาษา โดยมีภาษาที่ถือว่า เป็นจุดร่วมสามารถสื่อสารระหว่างกันได้ เช่น จีน และมาเลย์ ดังนั้นทุกประเทศล้วนแต่ยึดว่า ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามภาษาอังกฤษก็มีความสำคัญเพราะถูกกำหนดให้เป็น ภาษาราชการสำหรับประชาคมอาเซียน ดังนั้นแต่ละประเทศจึงต้องมีการจัดการการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ 1) ประเทศสิงคโปร์ มุ่งเน้นเป้าหมายทางภาษาตามระดับชั้น ชั้นประถม เน้นทักษะ การสื่อสาร ฟังและพูด ชั้นมัธยม เน้นทักษะการสื่อสารเพื่อการโต้ตอบและแสดงความคิดเห็น ใน ระดับอุดมศึกษา เน้นทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ วิธีการสอนเน้นการคิดแบบแก้ปัญหาและการ เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก กระทรวงศึกษาธิการคัดเลือกครูทุกตำแหน่ง ทั้งครูในประเทศและครูจาก ต่างประเทศ ต้องมีความสามารถสอนได้ทั้งสองภาษา คือ ภาษาอังกฤษและภาษาแม่ มีใบประกอบ วิชาชีพครูโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ 2) ประเทศมาเลเซีย คล้ายกับประเทศสิงคโปร์ เรียน ภาษาอังกฤษตั้งแต่อนุบาล เน้นทักษะการฟังและพูด ในระดับประถม ส่วนมัธยมเน้นทักษะการอ่าน และเขียน ระดับอุดมศึกษาเน้นความรู้เฉพาะทางเพื่อประกอบอาชีพ การค้นคว้าความรู้สากล รัฐบาล

ต้องการยกระดับการสอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ 2 และยกระดับครูผู้สอนโดยมีโครงการปรับปรุงการสอนร่วมกับสถาบันครุศาสตร์ ชื่อ ESOL Improvement in Public Schools and Teacher Training Institutes ในการเตรียมครูให้มีคุณภาพ 3) ประเทศบรูไนดารุสซาลาม มีเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ทุกระดับชั้นในเกรด 1-3 เรียนภาษาอังกฤษคู่ขนานกับภาษามลายู เกรด 4-6 เรียนสัปดาห์ละ 10 คาบ ๆ ละ 30 นาที เกรด 7-8 เรียนสัปดาห์ละ 7 คาบ ๆ ละ 35 นาที เกรด 9-11 เรียนสัปดาห์ละ 6-8 คาบ ๆ ละ 35 นาที ส่วนวิธีการสอนบรูไนเน้นการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมเข้ากับเนื้อหาวิชาอื่น (Immersion) และการสอนแบบเน้นเนื้อหา (Content Based Language Education) ครูมีบทบาทเป็นผู้สร้างการเรียนรู้ฐานการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ รัฐให้ทุนครูพัฒนาศักยภาพการสอนภาษาอังกฤษในประเทศสิงคโปร์ และอังกฤษ 4) ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ มีนโยบายการเรียนการสอนแบบทวิภาษา โดยบางวิชาจะสอนเป็นภาษาอังกฤษ บางวิชาสอนเป็นภาษาฟิลิปปินโน ภาษาประจำชาติ โดยกำหนดเกรด 1-3 ภาษาอังกฤษสอนวิชาภาษาอังกฤษ เกรด 4 สอนในสาระการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เกรด 6-10 สอนสาระการงานอาชีพ เทคโนโลยี ดนตรี พลศึกษา และสุขศึกษา การสอนวิชาภาษาอังกฤษ เกรด 1 เรียนวันละ 30 นาที เกรด 2-3 วันละ 50 นาที เกรด 4-5 เรียนวันละ 2 ชั่วโมง เกรด 6-10 วันละ 4 ชั่วโมง และยังใช้สอนในวิชาอื่นๆ ด้วย ครูต้องได้ใบประกอบวิชาชีพครู รวมถึงครูชาวต่างชาติด้วย 5) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ให้ความสำคัญกับภาษาถิ่น ภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย ภาษาประจำชาติ และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 3 ระดับประถมมุ่งเน้นภาษาถิ่น ภาษาซุนดา ชวา รวมทั้งภาษาประจำชาติ ระดับมัธยม จึงเรียนภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา มุ่งภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น จีน ฝรั่งเศส และเยอรมัน ด้านวิธีสอนหลากหลาย แต่ที่โดดเด่นคือ Genre Based Approach หรือการสอนแบบอรรถลักษณะ แนวการสอนจากประเทศออสเตรเลีย เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายจากบริบทที่ต่างกันตามกาลเทศะ สังคมและชุมชน ด้านครูผู้สอนมีปัญหาขาดแคลนผู้สอน ในขณะที่มีความเชื่อว่า สื่อการสอนเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพมากกว่าครูเจ้าของภาษา รัฐบาลจึงจัดงบประมาณผลิตสื่อการสอน ใช้ครูชาวอินโดนีเซียเท่านั้น 6) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ให้ความสำคัญภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 รองจากภาษาเวียดนาม หลักสูตรที่ใช้สอนเน้นแบบใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content Based Language Educaiton) การเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละชั้น ระดับปฐมวัย ไม่กำหนดให้เรียน แต่มีการร้องเพลง ทำกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา สัปดาห์ละ 4 คาบ ๆ ละ 35 นาที เน้นทักษะการฟังและพูด ระดับมัธยมศึกษา เรียนเฉลี่ย 3 คาบต่อสัปดาห์ ระดับมหาวิทยาลัยกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของหน่วยกิตทั้งหมด เน้นทักษะการสื่อสารและทางวิชาการเพื่อต่อยอด ขาดแคลนครู รัฐสนับสนุนพัฒนาโดยใช้เกณฑ์ประเทศยุโรป เป็นหลัก 7) สหภาพเมียนมาร์ ให้ความสำคัญภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 มีนโยบายยกระดับมาตรฐานตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงมหาวิทยาลัย ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นสื่อการสอนในสายวิชาวิทยาศาสตร์และ

เศรษฐศาสตร์ ทั้งระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัย ส่วนการเรียนภาษาอังกฤษระดับประถม เรียน สัปดาห์ละ 4 คาบๆ ละ 30 นาที ระดับมัธยมสัปดาห์ละ 5-6 คาบ วิธีการสอนให้นักเรียนเป็น ศูนย์กลางเน้นให้มีโอกาสปฏิบัติจริง เน้นการเรียนภาษาเพื่อการใช้ประโยชน์ ด้านครูผู้สอน ภาษาอังกฤษต้องผ่านการฝึกสอนอย่างน้อย 64 ชั่วโมงต่อภาคเรียน เป็นเวลา 1 ปี ถ้าจะสอนระดับ มัธยมต้องฝึกสอนเพิ่มขึ้น ฝึกอบรมวิชา English Proficiency และวิชาสมรรถนะภาษาอังกฤษ 8) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รัฐไม่มีนโยบายที่ชัดเจน แต่คนลาวสามารถพูดภาษาอังกฤษ ได้เนื่องจากสาเหตุ 2 ประการ คือ รัฐให้สิทธิศึกษาธิการเขต/แขวง พิจารณาใบอนุญาตให้เอกชนตั้ง โรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศโดยไม่มีเงื่อนไข ดังนั้นโรงเรียนภาษาของเอกชนจึงมีอยู่ทั่วไป และ มี การช่วยเหลือจากองค์กรระหว่างประเทศในด้านภาษา จึงมีมูลนิธิต่างๆ เข้าไปสอนภาษาในลาว มากมาย 9) ราชอาณาจักรกัมพูชา ไม่มีนโยบายชัดเจน การเรียนภาษาอังกฤษเริ่มในระดับ ประถมศึกษา เกรด 5-6 หรือมัธยมต้น ขึ้นอยู่กับโรงเรียนโดยในระดับมัธยมปลายเรียน 4 คาบต่อ สัปดาห์ ด้านครูส่วนน้อยที่มีวุฒิด้านภาษาอังกฤษ จึงถูกจัดให้สอนในระดับมัธยมศึกษา 10) ราชอาณาจักรไทย ด้านหลักสูตรแบ่งเป็น 3 ลักษณะ หลักสูตรทั่วไป มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในช่วงชั้นที่ 1-4 หลักสูตรและการสอนแบบภาษาไทยควบคู่ภาษาอังกฤษ หรือกึ่งภาษาอังกฤษ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษไม่เกิน 50 คาบต่อสัปดาห์ และหลักสูตรนานาชาติ สอนทุกกลุ่มสาระเป็น ภาษาอังกฤษ ยกเว้นภาษาไทยและประวัติศาสตร์ไทย วิธีการสอนของครู ส่วนใหญ่ไม่เน้นการสื่อสาร ต่อมาปรับเปลี่ยนให้มุ่งเน้นแบบการสื่อสาร มีโครงการ English Speaking Year 2012 กำหนดให้ สถานศึกษาทุกระดับ ทุกระบบให้มี 1 วันในสัปดาห์ที่ครู นักเรียนและนักศึกษาทำกิจกรรมโดยใช้ ภาษาอังกฤษ ด้านครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ขาดแคลนครูที่ตรงวุฒิ มีการพัฒนาครูผ่านเครือข่าย ERIC และอบรมครูยุคใหม่สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

ภาพรวมการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่เป็นการศึกษากลยุทธ์การสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ โดยเน้นทักษะเฉพาะเช่น การเขียน การอ่าน การพูดออก เสียง การนำเสนอหน้าชั้น การจำคำศัพท์ และทักษะการฟัง เป็นต้น ส่วนงานเปรียบเทียบหลักสูตร ลักษณะการเรียนภาษาอังกฤษของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ทำให้เห็นลักษณะที่แตกต่างใน วิธีการทำให้ผู้เรียนได้มีสิ่งแวดล้อมภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของแต่ละประเทศ และศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของคน ดูจากการขาดแคลนครูผู้สอนภาษา จุดเน้นการคัดเลือกครูสอนภาษาอังกฤษ

ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน ถึงแม้ปัจจุบันจะเน้นให้ผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางการเรียน จากการสืบค้นของ **ชลทิชา นางาม (2551)** พบว่าบทบาทของครูผู้สอนมีส่วน สำคัญอย่างมาก การสอนของครูแต่ละคนแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับลักษณะรายวิชา หรือ

บุคลิกภาพของผู้สอนที่แตกต่างกัน (สุรพล เย็นเจริญ, 2543: 20-21) ด้านคุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษ **ประพาศน์ พงษ์ธิประภา (1984: 4)** เขียนไว้ว่า ต้องมีความสามารถในทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน มีความรู้ด้านวิชาภาษาศาสตร์ เข้าใจหลักเกณฑ์ในการสอนภาษาโดยใช้ ทฤษฎี เทคนิคและวิธีสอนอย่างเหมาะสม ตลอดจนเข้าใจนโยบายต่างประเทศ สภาพการศึกษา ระบบโรงเรียนและความสำคัญของภาษาอังกฤษในหลักสูตรและสังคม ในขณะที่ **ประเสริฐ จันทร์อุดม (2545: 10-11)** ผู้สอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้ คือฝึกฝนให้ได้เรียนรู้ทักษะแบบต่างๆ โดยผู้เรียนและครูเป็นอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ใช้การสนทนาเป็นเครื่องมือในการฝึก ในกิจกรรมและสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา จากงานของ **วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542: 119-144)** พบว่า ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ปัญหาเรื่องการแปล สร้างพิสัยในทางที่ไม่ถูก การเตรียมการสอนของครู ปัญหาเรื่องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครู ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจผู้เรียนในชั้นของตน นอกจากนี้ครูยังไม่ให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งที่มีความสำคัญกับระเบียบวิธีสอน และการประเมินผลการเรียน และงานของ **พัชรภาพร รัตนวโรภาส (2555)** พบว่า นักศึกษาต่อต้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ เรื่องความสามารถในการควบคุมอารมณ์ขณะสอน

เนื่องจากงานวิจัยค่อนข้างเก่า มองประเด็นว่าครูยังไม่เก่งเพียงพอที่จะสอนภาษาอังกฤษ สภาพปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ครูที่เป็นต้นแบบไม่สามารถทำให้นักเรียนประทับใจได้ และศักยภาพของครูยังเป็นปัญหาสำคัญในการสอนทักษะต่างๆ ให้กับนักเรียน

ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ปริญญา เกษประสิทธิ์ (2550) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แผนการสอนเน้นทักษะด้านการฟังมากที่สุด ครูผู้สอนมีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 5 ปี การวัดและประเมินผลใช้การทดสอบก่อนและหลังเรียนเป็นบางครั้ง ส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบ บุคคลที่มีส่วนร่วมในการประเมินผลส่วนใหญ่ คือ เพื่อนนักเรียน ส่วนปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สำคัญ คือ ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ขาดการสนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน รองลงมา ขาดโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา คล้ายกับงานวิจัยของ **ชลธิชา นางาม (2551)** ศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษคือ จำนวนนักศึกษาต่อห้องมากเกินไป ไม่สามารถฝึกทักษะได้ครบทุกคน นักศึกษาต้องการสื่อการสอนเพิ่มขึ้น อาจารย์ขาดการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนและอาจารย์ควรใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนให้สม่ำเสมอ ทั้งนี้ นักศึกษาแสดงความต้องการเรียน

ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติด้วย **นุสรียา แสงแป้น & อาภัสรา ชินวรรณ (2553)** พบว่า การใช้สื่อการสอนที่ครูใช้ในการสอนการอ่านระดับชั้นประถมศึกษา คือ หนังสือเรียน กระดานดำ ซีดีรอม/วีซีดี และอินเทอร์เน็ต ขนาดของโรงเรียนมีลักษณะการใช้สื่อการสอนต่างกัน โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในกิจกรรมการอ่าน โรงเรียนขนาดเล็กใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในขณะทำกิจกรรมการอ่าน และสื่อเทคโนโลยีในขณะทำกิจกรรมหลังการอ่าน ในการศึกษาต่อกับกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน นักศึกษา งานของ **ลลิตา ภูทอง (2553)** ศึกษาต่อกับกลุ่มผู้นำและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย พบว่า กลุ่มที่ศึกษาสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่ได้ร้อยละ 68 ส่วนกลุ่มที่สื่อสารได้ทักษะการฟัง พูด อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทักษะการอ่าน เขียน ระดับน้อย การศึกษาใน 10 ชุมชนพบปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับความสามารถและโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากข้อมูลทำให้เห็นว่าประสบการณ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การสร้างโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะภาษาอังกฤษย่อมเป็นสิ่งสำคัญทักษะทางภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นฟัง พูด อ่าน เขียน ย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ควรศึกษา

ด้านนักเรียน

กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549) ศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไขของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 พบว่า ตัวแปรด้านนักเรียน 1) ลักษณะมุ่งอนาคต, 2) มีแรงจูงใจ, 3) การเอาใจใส่ของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียน, 4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู 5) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนต่างกัน ในขณะที่การแก้ปัญหาไม่ต่างกัน ใช้วิธีแก้ไขแบบสู้ ในขณะที่ **สุภาภรณ์ ยัมวิไล (2551)** ศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาในการอ่านคือ การหาหัวเรื่อง และการจับใจความสำคัญ สาเหตุสำคัญของปัญหาคือ นิสิตไม่อ่านหนังสือและใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่น่าสนใจคือนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต มีความสามารถในการอ่านระดับอ่อน และมีความสามารถน้อยกว่าศิลปศาสตรบัณฑิต ส่วน **ปองรัตน์ ศรีสืบ และ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2553)** ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส พบว่า นักเรียนต้องการพัฒนาทักษะการพูดและการอ่าน ในขณะที่ครูเชื่อว่านักเรียนจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนและอ่าน ส่วนงานวิจัยทางด้านทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ งานของ **ดีเด่น เบ็ญฮาวัน (2556)** พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาเชิงบวกต่อภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความชอบและต้องการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ โดยมีความภาคภูมิใจหากสื่อสารได้เข้าใจ ในขณะที่พฤติกรรมพบว่า ขาดความสม่ำเสมอในการเรียน

เช่นการทำการบ้าน การท่องกฎไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ เป็นต้น ด้านความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ระดับค่อนข้างต่ำ แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี หรือจูงใจในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนไปสู่ความสำเร็จได้

จากส่วนนี้จะเห็นได้ว่านักเรียนมีปัญหาทักษะภาษาอังกฤษในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในขณะที่งานสุภาพรณ์ (2551) นิสิตที่จะจบมาเป็นครูมีทักษะภาษาอังกฤษระดับอ่อน และมีความสามารถน้อยกว่าศิลปศาสตรบัณฑิต เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง นอกจากนี้งานของ ดีเด่น (2556) ยังได้ชี้ให้เห็นว่า ทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่สามารถชี้วัดว่า จะเป็นแรงจูงใจให้มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษได้ดี จากการที่คนไทยในภาพรวมขาดทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทราบกันโดยทั่วไป และมีหลักฐานจากการประเมินเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจากหน่วยงานด้านทักษะภาษาไม่ว่าจะเป็น TOFLE หรือ EF ก็ให้ผลว่าคนไทยมีทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยระดับต่ำมาก หรือคะแนน TOFLE น้อยกว่า 500 ถึงแม้จะมีการเรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นของสถาบันการศึกษา ปัญหาด้านทักษะการสื่อสาร การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย การขาดความมั่นใจในตนเอง อันเนื่องมาจากความรู้พื้นฐานด้านภาษาไม่เพียงพอ ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง (นงสมร พงษ์พานิช, 2551) นอกจากนี้งานวิจัยหลายฉบับได้สรุปปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนว่า สืบเนื่องจากประเทศไทยใช้ภาษาไทย เป็นภาษาราชการจึงไม่ได้มีประสบการณ์ ความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอื่นในการสื่อสาร ทำให้ขาดพื้นที่ในการฝึกฝนประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ มีเพียงในห้องเรียน นอกจากนี้ยังเผชิญปัญหาสภาพแวดล้อม ที่ไม่เอื้อต่อการเรียนภาษา ขนาดห้องที่มีนักเรียนจำนวนมาก ขาดบุคลากรผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งทรัพยากรในการเรียนมีจำกัด (ฟ้าสว่าง พัฒนะพิชฐ, 2551)

2.4.2 งานในต่างประเทศ

จากผลงานวิจัยด้านการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในต่างประเทศ ได้มีนักวิจัยหลายท่านศึกษา ดังนี้ Thompson & Harrison (2014) ศึกษาภาษาที่ใช้ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ พบว่า การใช้ภาษาสเปน (ภาษาท้องถิ่น) กับภาษาอังกฤษ (ภาษาที่กำลังศึกษา) ถูกใช้บ่อยมากทั้งครูผู้สอนและนักเรียน การกระตุ้นให้ใช้ภาษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้ภาษา โดยเฉลี่ยร้อยละภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน ครูผู้สอนใช้เฉลี่ยร้อยละ 9-16 ในขณะที่นักเรียนใช้เฉลี่ยร้อยละ 26-27 Altunay (2014) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษทางไกลชาวตุรกี พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ที่ไม่ได้เรียนแบบเผชิญหน้ากับครูผู้สอน ได้ผลน้อย ด้วยเหตุผลการละเลยกิจกรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ ในขณะที่ Maftoon (2014) ศึกษาความตั้งใจในการอ่านทำความเข้าใจภาษาอังกฤษกับการมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นแบบกิจกรรมที่ต้องมีการอ่าน ทำ

ความเข้าใจด้วยตนเองกับนักศึกษาอิหร่าน พบว่ากิจกรรมที่มีผู้สอนคอยให้กิจกรรมที่อาศัยการศึกษาด้วยตนเอง ด้วยการอ่านทำความเข้าใจ ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ He, Hu & Liu (2014) ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีน โดยใช้การอ่านภาษาอังกฤษสามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านภาษาทั้งระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ Junhong (2014) ศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษทางไกล พบว่าเจ้าหน้าที่ในสถาบันภาษามีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียนใน 4 ด้าน คือ การสร้างการรับรู้ความสามารถของตนเอง (self-efficacy) การสร้างอัตลักษณ์ (identity) การสร้างแรงจูงใจ (motivation) และการสร้างการรู้คิด (metacognition) ให้กับผู้เรียน

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นว่าปัญหาการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องที่หลายประเทศได้ใช้ความพยายามในการสร้างการเรียนรู้ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้านี้จะสามารถเรียนรู้สภาพ ปัญหาและหาแนวทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในนักเรียนระดับประถมศึกษาได้

บทที่ 3

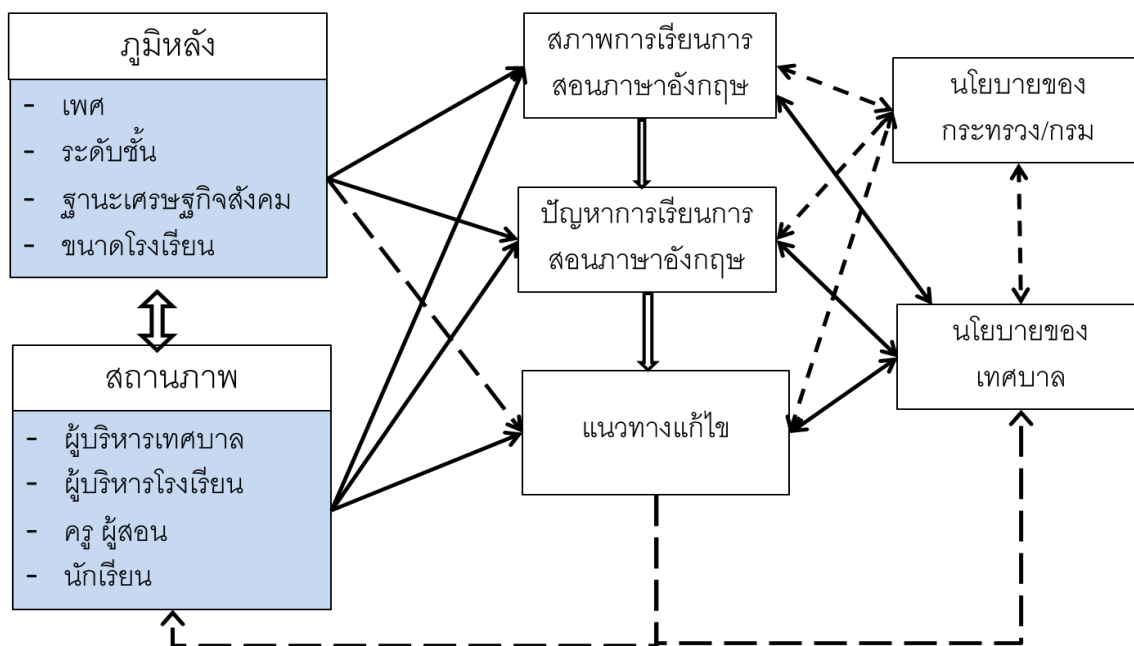
ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยมีคำถามวิจัยที่สำคัญ 3 ข้อ

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเป็นอย่างไร ไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่
2. อะไรเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ
3. ทำอย่างไรจึงจะให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี หรือได้ตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ดังนั้นเพื่อตอบคำถามการวิจัยทั้ง 3 ข้อคณะผู้วิจัยจึงเลือกที่จะใช้กรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อตอบคำถามหรือทำความเข้าใจต่อคำถามดังกล่าว ดังต่อไปนี้

3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 3.1 : กรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัย แสดงให้เห็นว่า สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ย่อมมีปัจจัย/เงื่อนไขเกี่ยวข้องกับหลายส่วน นับแต่ปัจจัยภูมิหลัง การบริหารจัดการจากผู้ที่มีตำแหน่งและสถานภาพแตกต่างกันไป นโยบายของหน่วยงานที่กำกับดูแล ตั้งแต่ต้นนโยบายระดับสูง ระดับกลาง และระดับปฏิบัติที่อยู่ใกล้ชิดสถานการณ์ การจะสามารถปรับปรุงสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้ลดปัญหาที่เกิดขึ้น และส่งผลถึงการเพิ่มความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ต้องอาศัยความร่วมมือเชิงบูรณาการจากทุกภาคีและภาคส่วนอย่างเหมาะสม จึงจะบรรลุผล

3.2 การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธีโดยประยุกต์ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพพร้อมกันที่เสนอโดย Creswell (2003, 218-219; mixed methods research: concurrent nested strategy) โดยดำเนินการดังนี้

3.2.1 วิธีเชิงปริมาณ

เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามกับกลุ่มนักเรียน ครู และผู้บริหาร จากโรงเรียนเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดละ 3 โรงเรียน ขนาดใหญ่ กลางและเล็ก อย่างละ 1 โรงเรียน รวมเป็น 9 โรงเรียน *การวิเคราะห์ข้อมูล* (data analysis) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2.2 วิธีเชิงคุณภาพ

เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้บริหารเทศบาล ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียน จากทุกโรงเรียนที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ *การวิเคราะห์ข้อมูล* (data analysis) ถอดบันทึกคำสัมภาษณ์ และนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis)

3.3 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก

เนื่องจากจังหวัดชายแดนภาคใต้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งประชากรส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 50 นับถือศาสนาอิสลาม ยกเว้นในเขตเทศบาลเมืองในตัวจังหวัดที่จะมีคนนับถือศาสนาพุทธมากขึ้นกว่านอกตัวเมือง ส่วนจำนวนโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองปัตตานี 5 โรงเรียน นักเรียน 3,366 คน เทศบาลนครยะลา 6 โรงเรียน นักเรียน 4,217

คน และเทศบาลเมืองนราธิวาส 6 โรงเรียน นักเรียน 3,808 คน ดังรายละเอียดในตาราง 3.1 โดยทั่วไปนักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางถึงต่ำ เป็นกลุ่มคนที่มีอาชีพระดับล่างของสังคมเมือง การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวจึงไม่สู้ดีนัก ภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นภาษาถิ่น (มลายูถิ่นหรือยาวิ) ในกลุ่มครอบครัวที่นับถือศาสนาอิสลาม จะใช้ภาษาไทยเมื่อต้องสื่อสารกับครู และอยู่ในห้องเรียน ดังนั้นนักเรียนกลุ่มนี้บางส่วนที่มาจากชุมชนที่ไม่พูดภาษาไทย เมื่อเข้ามาใช้ชีวิตในโรงเรียนจึงจะได้มีโอกาสใช้ภาษาไทย ทำให้ครูต้องให้ความสนใจในการทำให้เด็กสามารถพูด อ่าน เขียนภาษาไทย สำหรับภาษาอังกฤษไม่มีโอกาสได้ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม นักเรียนจำนวนหนึ่งยังคงเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และยังพบว่ามียุทธศาสตร์นักเรียนจำนวนหนึ่งที่สามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เนื่องจากมีคำอ่านสำเนียงการออกเสียงเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ และยังสามารถเขียนอักษรภาษาอังกฤษได้เร็ว คือกลุ่มนักเรียนที่เรียนศาสนาอิสลาม ซึ่งต้องอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน และคุ้นชินกับอักษรโรมัน เหมือนกับอักษรภาษามลายูกลาง ที่ใช้ประกอบเป็นคำอ่านแทนภาษาอาหรับ

ด้วยลักษณะพิเศษของพื้นที่และควมมีลักษณะเฉพาะของคนในพื้นที่ ในการเก็บข้อมูลจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการอื่นนอกจากการใช้แบบสอบถามโดยทั่วไป กล่าวคือใช้วิธีการสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งกลุ่มนักเรียน ครูผู้สอน และผู้บริหาร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและรอบด้านมากขึ้น รวบรวม ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จึงได้แบ่งกลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเขตอำเภอเมืองในสามจังหวัด ได้ข้อมูลจำนวนนักเรียน จากระบบสารสนเทศข้อมูลทางการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และยังได้ข้อมูลเชิงปริมาณกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักอีกทางหนึ่ง

การได้ตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้จังหวัดเป็นชั้น (stratified random sampling) โดยได้ตัวอย่างโรงเรียนมาจากทั้ง 3 จังหวัด

ขั้นที่ 2 แต่ละจังหวัดแบ่งโรงเรียนออกเป็น 4 ขนาด (stratified sampling) ตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) การแบ่งขนาดสถานศึกษาระดับประถมศึกษาตามจำนวนนักเรียน

ขนาดเล็ก มีนักเรียนตั้งแต่ 299 คนลงมา ขนาดกลาง มีนักเรียน 300 – 599 คน ขนาดใหญ่ มีนักเรียน 600 – 1,499 คน และ ขนาดใหญ่พิเศษ มีนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป เมื่อพิจารณาข้อมูลจำนวนนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลทั้ง 3 จังหวัด ไม่มีขนาดใหญ่พิเศษ ในการศึกษาครั้งนี้ จึงมีขนาดโรงเรียน 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จากตัวเลขในตารางที่ 3.1 จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส ไม่มีโรงเรียนขนาดเล็ก จึงได้เลือกโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยมาเป็นตัวแทน

ตาราง 3.1: แสดงจำนวนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปี 2555

จังหวัด/สถานศึกษา	ประถมศึกษา							รวมทุกระดับ*
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	รวม	
ปัตตานี								
1. โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ	50	55	61	68	72	74	380	591
2. โรงเรียนเทศบาล 2 วัดตานีนรสโมสร	68	63	64	77	87	72	431	547
3. โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านปากน้ำ	54	65	68	59	78	63	387	506
4. โรงเรียนเทศบาล 4 วัดนพวงศาราม	154	149	179	170	167	193	1,012	1,241
5. โรงเรียนเทศบาล 5 อาคารสลาภิกินแบ่งรัฐบาล	70	59	55	60	69	65	378	481
ยะลา								
1. โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านสะเตง	44	37	42	32	45	60	260	320
2. โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก	48	56	59	61	60	74	358	573
3. โรงเรียนเทศบาล 3 วัดพุทธภูมิ	47	72	60	73	61	49	362	472
4. โรงเรียนเทศบาล 4 ธนวิถี	160	171	173	195	171	189	1,059	1,364
5. โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า	141	131	148	153	139	172	884	1,212
6. โรงเรียนเทศบาล 6 วัดเมืองยะลา	31	37	29	39	47	34	217	276
นราธิวาส								
1. โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผากั๊กดี	92	96	80	101	87	73	529	922
2. โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านบาละฮิเล	90	83	70	71	77	78	469	795
3. โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านยะกัง	89	85	95	81	96	73	519	832
4. โรงเรียนเทศบาล 4 กำปงตาโก๊ะ	48	43	31	28	40	31	221	332
5. โรงเรียนเทศบาล 5 วัดประชาภิรมย์	35	27	37	53	30	35	217	316

จังหวัด/สถานศึกษา	ประถมศึกษา							รวมทุก ระดับ*
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	รวม	
6. โรงเรียนเทศบาล 6 ถนนโคกเคียน	70	54	57	59	58	57	355	611

✕ โรงเรียนมีนักเรียนเด็กเล็ก ระดับอนุบาล และบางโรงเรียนมีระดับมัธยม (โรงเรียนขยายโอกาส)

ขั้นที่ 3 ทำการสุ่มโรงเรียนในแต่ละขนาด ของแต่ละจังหวัดมาเป็นตัวแทน (cluster sampling) จำนวนขนาดละ 1 โรงเรียน จังหวัดละ 3 โรงเรียน รวมสามจังหวัดเป็น 9 โรงเรียน ดังแสดงในตาราง 3.2

ตาราง 3.2: แสดงโรงเรียนที่เป็นตัวแทนแต่ละขนาดในจังหวัด

จังหวัด/สถานศึกษา	ตัวแทนขนาด โรงเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนตัวอย่าง		
			ป.3	ป.6	รวม
ปัตตานี					
1. โรงเรียนเทศบาล 2 วัดตานีนรสโมสร*	เล็ก	547	46	51	97
2. โรงเรียนเทศบาล 5 อาคารสลาภกีนแบ่งรัฐบาล	กลาง	481	47	49	96
3. โรงเรียนเทศบาล 4 วัดนพวงศาราม	ใหญ่	1,241	46	51	97
ยะลา					
4. โรงเรียนเทศบาล 6 วัดเมืองยะลา	เล็ก	276	23	20	43
5. โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก	กลาง	573	29	30	59
6. โรงเรียนเทศบาล 4 ธานีวี	ใหญ่	1,364	30	30	60
นราธิวาส					
7. โรงเรียนเทศบาล 5 วัดประชาภิรมย์*	เล็ก	316	33	43	76
8. โรงเรียนเทศบาล 6 ถนนโคกเคียน	กลาง	611	25	30	55
9. โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผากักดี	ใหญ่	922	25	25	50

หมายเหตุ * เก็บข้อมูลจริงพบว่าเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนน้อย เนื่องจากนักเรียนย้ายออกมาก จึงเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก

ขั้นที่ 4 โรงเรียนแต่ละขนาดของแต่ละจังหวัดที่สุ่มได้ มีการแบ่งระดับชั้นเรียนเป็น 2 ช่วงชั้น คือช่วงชั้นที่ 1 ประกอบด้วย ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 และช่วงชั้นที่ 2 ประกอบด้วย ประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6 (stratified sampling) และทำการสุ่มระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มาศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาได้ ในส่วนผู้อำนวยการโรงเรียน และครูสอนภาษาอังกฤษ ส่งเอกสารไปทุกโรงเรียน แต่ได้รับกลับมาไม่ครบทุกโรงเรียน

ขั้นที่ 5 ทำการสุ่มห้องเรียนในแต่ละระดับของโรงเรียนที่มีมากกว่า 1 ห้อง (cluster random sampling) จำนวน 1 ห้องในแต่ละชั้น โดยเป็น ป. 3 จำนวน 1 ห้อง ป.6 จำนวน 1 ห้องในแต่ละโรงเรียนรวมจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 627 คน จำแนกตามจังหวัด ขนาดและระดับชั้น ดังแสดงในตาราง 3.2

3.3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารเทศบาล ผู้อำนวยการ ครูสอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลที่นำมาเป็นตัวแทนในแต่ละจังหวัด ดังนี้

จังหวัดปัตตานี ผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นละ 4 คน มีผลการเรียนภาษาอังกฤษสูง 2 คน ต่ำ 2 คน ทั้งนี้จำแนกเป็นชาย 1 คนและหญิง 1 คน รวมเป็นโรงเรียนละ 8 คน จำนวนสามโรงเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 24 คน

จังหวัดยะลา ผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 14 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นละ 4 คน มีผลการเรียนภาษาอังกฤษสูง 2 คน ต่ำ 2 คน ทั้งนี้จำแนกเป็นชาย 1 คนและหญิง 1 คน รวมเป็นโรงเรียนละ 8 คน จำนวนสามโรงเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 24 คน

จังหวัดนราธิวาส ผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย รองนายกเทศมนตรี ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 18 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นละ 4 คน มีผลการเรียนภาษาอังกฤษสูง 2 คน ต่ำ 2 คน ทั้งนี้จำแนกเป็นชาย 1 คนและหญิง 1 คน รวมเป็นโรงเรียนละ 8 คน (สำหรับจังหวัดนราธิวาส คณะผู้วิจัยไม่สามารถสัมภาษณ์ นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 5 ประชากรมยได้

เนื่องจากในวันเข้าสัมภาษณ์ โรงเรียนมาร่วมกิจกรรมวันลอยกระทงที่เทศบาลจัดขึ้น) จึงมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 16 คน รายละเอียดดูได้ในตาราง 3.3

ตาราง 3.3: กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามจังหวัด

กลุ่ม	วิธีเก็บ	ปัตตานี		ยะลา		นราธิวาส		รวม
		ป.3	ป.6	ป.3	ป.6	ป.3	ป.6	
นักเรียน	แบบสอบถาม	149	135	82	80	83	98	627
	สัมภาษณ์	12	12	12	12	8	8	64
ครู ผู้บริหารโรงเรียน	แบบสอบถาม ผอ.	2		3		1		6
	แบบสอบถาม ครู	8		4		1		13
	สัมภาษณ์	13		12		13		38
เทศบาล ผู้เกี่ยวข้อง	สัมภาษณ์	2		2		5		9
รวม		333		207		217		757

3.4 การสร้างเครื่องมือวิจัย และการหาคุณภาพ

3.4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

การสร้างแบบสอบถาม ได้ทบทวนวรรณกรรมโดยเฉพาะผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดข้อคำถาม แบบสอบถามสำหรับนักเรียน โดยมีงานวิจัยของ ดีเด่น เบ็ญฮาวัน (2556) ทศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ เป็นต้นแบบของแบบสอบถามเพียงบางส่วน และแบบสอบถามสำหรับครู, สำหรับผู้บริหาร ได้ต้นแบบจาก งานวิจัยของ ผศ.ลลิตา ภูทอง (2553) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน และต้องปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และตอนที่ 3 เจตคติของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ตอนที่ 3

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

แบบสอบถามสำหรับครู ผู้สอนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ตอนที่ 3 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ในกรณีแบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร และแบบสอบถามสำหรับครู ผู้สอนภาษาอังกฤษนั้น มีบางตอนมีเนื้อหาตรงกัน แต่บางส่วนแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะข้อมูลที่เป็นสำหรับผู้วิจัยที่ต้องการจากผู้ตอบ อย่างไรก็ตามข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากบุคลากรทางการศึกษา สองกลุ่มนี้นำมาเป็นส่วนประกอบเพื่อเสริมข้อมูลเชิงคุณภาพ

3.4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

แนวคำถามเพื่อการสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียน คณะผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชั้น ป. 3 และ ป. 6 ในแต่ละโรงเรียนที่เลือกมาศึกษา ซึ่งเป็นชั้นเดียวกันกับที่เก็บแบบสอบถามเชิงปริมาณ ชั้นละ 4 คน เป็นเด็กที่ได้คะแนนภาษาอังกฤษระดับสูง 2 คน โดยเป็นนักเรียนชายและหญิง อย่างละ 1 คน และเด็กนักเรียนที่ได้คะแนนภาษาอังกฤษระดับต่ำ 2 คน โดยเป็นนักเรียนชายและหญิง อย่างละ 1 คน เช่นกัน โดยมีโครงร่างการสัมภาษณ์ เช่น ปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัว/การเรียนพิเศษ/การรับสื่อที่บ้าน ปัจจัยด้านเพื่อน การคบเพื่อน การเรียนหนังสือกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยการสอนของครู วิธีการสอนของครู ความคิดเห็นต่อการสอนของครู และปัจจัยด้านโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมของโรงเรียน สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสนับสนุน เป็นต้น

แนวคำถามเพื่อการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารเทศบาล ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน คณะผู้วิจัยได้ทำโครงร่างการสัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะคาบเกี่ยวกับของกลุ่มนักเรียนข้างในประเด็น แต่เป็นมุมมองของกลุ่มบุคคลที่มีตำแหน่งหรือสถานภาพต่างกัน สิ่งที่แตกต่างกัน เช่น

1) กลุ่มผู้บริหารเทศบาล คำถามจะเน้นเชิงนโยบาย การกำหนดนโยบายในแต่ละปี การประสานนโยบายกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ให้การสนับสนุนโดยตรง การติดตามและกำกับผลการดำเนินงานตามนโยบายของโรงเรียน การสนับสนุนงบประมาณด้านต่าง ๆ

2) กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จะเน้นการประสานนโยบายจากทั้งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายจากเทศบาลมาดำเนินการ ตลอดจนการกำหนดนโยบายเฉพาะที่เป็นจุดเน้นของโรงเรียน เช่น บางโรงเรียนเน้นวิชาการ บางโรงเรียนเน้นการรักษาสิ่งแวดล้อม ความสะอาด สุขอนามัย บางโรงเรียนเน้นการบูร

ณาการวัฒนธรรม ประเพณีความเชื่อของท้องถิ่นเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต รวมถึงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียน การจัดหลักสูตร การจัดตารางเรียน ให้สามารถตอบสนองนโยบาย ขณะเดียวกันก็ต้องรักษามาตรฐานของหลักสูตรแกนกลางไว้ด้วย การขาดแคลนครูที่มีวุฒิภาษาอังกฤษ ปัญหาพื้นฐานทางครอบครัวของนักเรียนเทศบาลที่ส่วนใหญ่มาจากผู้มีรายได้น้อย รวมถึงการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับไปยังส่วนต่างๆ เพื่อให้งานบรรลุผล เป็นต้น

3) กลุ่มครู ผู้สอน แนวทางการสัมภาษณ์ จะเน้นไปที่คุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นหลัก เช่น สัมภาษณ์เกี่ยวกับความพร้อมของนักเรียน การเขียนแผนการสอน การจัดทำสื่อการสอน วิธีการสอน ปัญหาด้านเวลาเรียนซึ่งระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) เรียนภาษาอังกฤษเพียงสัปดาห์ละ 1 คาบ ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) เรียนสัปดาห์ละ 2 คาบ ซึ่งค่อนข้างน้อยมาก ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้ การปรับหรือประยุกต์วิธีการสอนกับกลุ่มนักเรียนที่มีสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่มีรายได้น้อย รวมทั้งปัญหาหรือประเด็นอื่นๆ ที่ครูสะท้อนให้รับทราบ

โดยการสัมภาษณ์ทั้งหมดได้พยายามสรุปลงมาสู่ประเด็นจะสะท้อนให้เห็นสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทศบาล ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.5 การเก็บข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงแรก การเก็บข้อมูลจาก กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดและกลุ่มครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนแรก *การอบรมผู้ช่วยวิจัย* ซึ่งเป็นผู้ช่วยวิจัยในโครงการ และอีกส่วนหนึ่งเป็นครูที่สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่เลือกมาศึกษา ให้มีความเข้าใจในเนื้อหาและกระบวนการทั้งหมด เพื่อให้สามารถตอบข้อซักถามและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจจะเกิดขึ้น

ขั้นตอนที่สอง *การเก็บข้อมูล* (data collection) คณะนักวิจัยและผู้ช่วยวิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลตามแผน และวัน เวลาที่กำหนด โดยวันที่ 23-25 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เดินทางไปจังหวัดยะลา วันที่ 17-18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 เดินทางไปจังหวัดนราธิวาส และวันที่ 8-9 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 เดินทางไปจังหวัดปัตตานี โดยการสัมภาษณ์ มีทั้งการสัมภาษณ์ด้วยผู้อำนวยการโรงเรียน สัมภาษณ์หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษและ กลุ่มครูผู้สอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของแต่ละโรงเรียน และได้ขออนุญาตบันทึกเสียง เพื่อนำมาถอดคำสัมภาษณ์เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล

ทั้งนี้ในแต่ละจังหวัด ยังได้เดินสังเกตสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ที่จะส่งเสริมหรือสนับสนุนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สังเกตภายในห้องเรียน สื่อการสอน การสอนของครู ทั้งครูชาวไทยและครูชาวต่างชาติ บางโรงเรียนในบางเทศบาลมีโครงการพิเศษในการเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น โครงการ Brain Cloud ของเทศบาลนครยะลา บางโรงเรียนได้ใช้สื่อผ่านดาวเทียมจากโครงการของโรงเรียนไกลกังวล เช่น โรงเรียนเทศบาล 2 ตานีนรโสธร สังกัดเทศบาลเมืองปัตตานี บางโรงเรียนมีมูลนิธิส่งครูอาสาสอนภาษาอังกฤษ เช่น โรงเรียนเทศบาล 6 สังกัดเทศบาลเมืองนราธิวาส เป็นต้น ทั้งนี้ได้ สอบถามข้อดี ข้อด้อยและโอกาสการเรียนรู้ของนักเรียน

หลังการสัมภาษณ์ได้มอบของที่ระลึก เพื่อเป็นการขอบคุณ และได้มอบแบบสอบถามให้กับครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ช่วยวิจัย นำไปดำเนินการให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียนตอบ และประสานการส่งกลับให้คณะผู้วิจัยในเวลาต่อมา

ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบข้อมูล (data verification) ในการเก็บข้อมูล ผู้ช่วยนักวิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำตอบ ก่อนรับแบบสอบถามคืนมา นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนการนำมาวิเคราะห์

ช่วงที่สอง การเก็บข้อมูลกับผู้บริหารเทศบาลและนักเรียน มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนแรก ทำความเข้าใจในการสัมภาษณ์กับคณะนักวิจัยและผู้ช่วยวิจัย ในวัตถุประสงค์การวิจัย และแนวทางการสัมภาษณ์ ก่อนที่จะลงไปเก็บข้อมูลจริง ชักซ้อมความเข้าใจในการเตรียมการ การบันทึกเสียง การเตรียมสมุดบันทึก การถ่ายภาพ การเตรียมมอบของที่ระลึกเพื่อเป็นธรรมเนียม และเป็นการแสดงน้ำใจที่สละเวลาให้สัมภาษณ์ และเพื่อการประสานงานในครั้งต่อไป

ขั้นตอนที่สอง การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ โดยเมื่อวันที่ 10 กันยายน และวันที่ 10-12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เดินทางไปจังหวัดยะลา เพื่อสัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาล และนักเรียน ตามลำดับ วันที่ 23-25 พฤศจิกายน 2558 เดินทางไปจังหวัดนราธิวาส และวันที่ 15-16 ธันวาคม พ.ศ. 2558 เดินทางไปจังหวัดปัตตานี แต่ละพื้นที่ได้สัมภาษณ์คณะผู้บริหารเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นการสัมภาษณ์กลุ่ม และบางเทศบาลได้เชิญผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องมาร่วมด้วย เช่น เทศบาลเมืองปัตตานี ทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากรอบแรก โดยทำการสัมภาษณ์ตามแนวทางที่เตรียมไว้

สำหรับกลุ่มนักเรียน ในแต่ละโรงเรียนจะมีนักเรียนที่ถูกสัมภาษณ์ 8 คน แบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม ชั้นละ 2 กลุ่ม เป็นเด็กที่ได้คะแนนภาษาอังกฤษสูง และต่ำ อย่างละกลุ่มละ 2 คน เป็นชาย

และหญิงอย่างละคน นักวิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะเข้าไปสัมภาษณ์ กลุ่มละคน ทั้งนี้การสัมภาษณ์จะเป็นการพูดคุยที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด ข้อคำถามจะสลับไป-มาได้ตามสถานการณ์ ได้บันทึกเสียงการสัมภาษณ์ และทำการจดบันทึกไปพร้อมๆกัน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถตรวจสอบประเด็นการสัมภาษณ์ว่าครบถ้วนหรือไม่ และก่อนยุติการสัมภาษณ์ ได้มอบของที่ระลึกให้กับนักเรียนทุกคน

3.6 การเตรียมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ขั้นตอนแรก การเตรียมข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ (data processing) ทำการบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมที่เตรียมไว้ โดยลงรหัสตามที่กำหนดไว้ ส่วนข้อมูลที่เป็นการเติมคำ (text) ได้จัดพิมพ์ลงในโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์เชิงเนื้อหาได้

ขั้นตอนที่สอง การวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อให้ตอบวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้ทั้งสถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงความสัมพันธ์ ได้แก่ ไคสแควร์ (χ^2) และสถิติเปรียบเทียบ เช่น t-test และ ANOVA

3.6.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การถอดคำสัมภาษณ์ และพิมพ์คำสัมภาษณ์ (transcripts) ทำการถอดบันทึกคำสัมภาษณ์ และพิมพ์ลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถนำไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่ตามประเด็น อะไรเป็นเงื่อนไข อะไรเป็นกระบวนการ และอะไรเป็นปรากฏการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถอธิบาย เชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผล เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์

3.7 การสังเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยจะได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองประเภท โดยการสังเคราะห์ผลออกมาเป็นคำตอบเดียว จะไม่เสนอผลแยกเป็น 2 ส่วน ทั้งนี้ ปรัชญาของการวิจัยแบบผสานวิธี มีเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้านด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้คำตอบที่สมบูรณ์ที่สุด

ได้ประชุมทีมงานทั้งหมดเพื่อการนำเสนอผลเชิงปริมาณ และร่วมกันหาคำตอบจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาล ผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ของโรงเรียนเทศบาลในสามจังหวัด โดยจัดทำเป็นตารางเมตริก ตอบคำถามวิจัยของงานวิจัยชุดนี้ ประกอบด้วย

1. สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเทศบาลเป็นอย่างไร เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่
2. อะไรเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ
3. ทำอย่างไรจึงจะทำให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี และมีแนวทางในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างไร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล
2. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล
3. เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล โดยมีรายละเอียดของผลการวิจัย แยกตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล

สภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนจำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยแยกเป็นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มนักเรียน กลุ่มครู ผู้บริหารโรงเรียน และกลุ่มเทศบาลที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาในโรงเรียนเทศบาล จากการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จำนวน 757 คน ดังแสดงในตาราง 3.3 นั้น เมื่อจำแนกตามกลุ่มที่ศึกษา และตัวแปรอิสระ อันประกอบด้วย ภูมิภาค และสถานภาพ แสดงในตาราง 4.1 – 4.3

ตาราง 4.1 ข้อมูลเบื้องต้น จำแนกตามกลุ่มที่ศึกษา

ข้อมูลเบื้องต้น		นักเรียน		ครู		ผ.อ.โรงเรียน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัด	ปัตตานี	284	45.3	8	61.5	2	33.3
	ยะลา	162	25.8	4	30.8	3	50.0
	นราธิวาส	181	28.9	1	7.7	1	16.7
ขนาดโรงเรียน	เล็ก	216	34.4	4	30.8	3	50.0
	กลาง	210	33.5	5	38.4	1	16.7
	ใหญ่	201	32.1	4	30.8	2	33.3
เพศ	ชาย	296	47.2	1	7.7	3	50.0
	หญิง	331	52.8	11	84.6	3	50.0
	มิได้ระบุ	-	-	1	7.7	-	-
รวม		627	100.0	12	100.0	6	100.0

ตาราง 4.1 แสดงที่มาของข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มที่ศึกษาในสามจังหวัด เป็นข้อมูลจากแบบสอบถาม แก้วโรงเรียน โดยจำแนกเป็นกลุ่มนักเรียน จำนวน 627 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 12 คน และผู้อำนวยการโรงเรียน 6 คน ตารางต่อไปแสดงสถานภาพของกลุ่มที่ศึกษา

ตาราง 4.2 แสดงสถานภาพของนักเรียน

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นเรียน	ประถมปีที่ 3	314	50.1
	ประถมปีที่ 6	313	49.9
ศาสนา	พุทธ	260	41.5
	อิสลาม	365	58.2
	คริสต์	1	0.1
อาศัยอยู่กับ	พ่อแม่	574	91.5
	ญาติ	46	7.3
	มิได้ระบุ	7	1.1
ได้เงินมาโรงเรียน	ไม่เกิน 20 บาท/วัน	242	38.6
	21-50 บาท/วัน	362	57.7
	มากกว่า 50 บาท/วัน	22	3.5
อาชีพผู้ปกครอง	ทำสวนยาง	42	6.7
	รับจ้างรายวัน	168	26.8
	พนักงานรายเดือน	67	10.7
	ค้าขาย	180	28.7
	รับราชการ	94	15.0
	อื่นๆ	76	12.1
ภาษาที่ใช้ได้ดี	ภาษายาวี	285	45.5
	ภาษาไทย	319	50.9
	อื่นๆ เช่น เจ๊ะเห อังกฤษ	23	3.7

การจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม(58.2%) มากกว่าพุทธ (41.5%) ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ (91.5%) จำนวนเงินที่ได้รับเมื่อมาโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21-50 บาท/วัน (57.7%) รองลงมาไม่เกิน 20 บาท/วัน(38.6%) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย (28.7%) รองลงมา รับจ้างรายวัน (26.8%) ภาษาที่ใช้ได้ดี ภาษาไทย (50.9%) และภาษายาวี (45.5%) จากข้อมูลทั่วไปที่สังเกตและวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญที่บ้านมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ค่อยดี พิจารณาจากจำนวนเงินที่ได้รับเมื่อมาโรงเรียน อาชีพของผู้ปกครอง โรงเรียนเทศบาลจะมีการเลี้ยงอาหารกลางวันกับนักเรียนทุกคน

ตาราง 4.3 ข้อมูลสถานภาพครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้อำนวยการโรงเรียน

สถานภาพ		ครู		ผ.อ.โรงเรียน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	7	53.8	3	50.0
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	30.8	3	50.0
วุฒิตรงภาษาอังกฤษ	สาขาเอกภาษาอังกฤษ	7	53.8		
	ไม่ตรงสาขาภาษาอังกฤษ	4	30.8		
	ไม่ระบุ	2	15.4		
ประสบการณ์การสอน/ทำงาน	ไม่มี/ไม่ระบุ	4	30.8		
	1-15 ปี	4	30.8	1	16.7
	มากกว่า 15 ปี	5	38.4	5	83.3
ประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ	ไม่มี/ไม่ระบุ	3	23.1		
	1-15 ปี	6	46.2		
	มากกว่า 15 ปี	4	30.8		
จำนวนชั่วโมงที่สอน/สัปดาห์	ไม่ระบุ	2	15.4		
	น้อยกว่า 16 ชั่วโมง	2	15.4		
	16-20 ชั่วโมง	7	53.8		
	มากกว่า 20 ชั่วโมง	2	15.4		
จำนวนรายวิชาที่สอน	ไม่ระบุ	5	38.5		
	น้อยกว่า 10 วิชา	4	30.8		
	10-15 วิชา	2	15.4		
	มากกว่า 15 วิชา	2	15.4		

ข้อมูลครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามวุฒิการศึกษาของครูที่สอนภาษาอังกฤษ พบว่าผู้ที่ระบุว่าจบตรงสาขาเอกภาษาอังกฤษ ร้อยละ 53.8 มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 77 จำนวนรายวิชาที่สอน ร้อยละ 40 สอนน้อยกว่า 10 วิชา ขณะที่ชั่วโมงการสอน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีสอนมากกว่า 20 ชั่วโมงร้อยละ 15.4

ข้อมูลจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ และครูทั้งหมดในโรงเรียน จำแนกตามประเภทสถานศึกษา พบว่า สัดส่วนของครูภาษาอังกฤษ : จำนวนครูทั้งหมด โรงเรียนขยายโอกาสมีสัดส่วนครูสอนภาษาอังกฤษเทียบครูทั้งหมดน้อยกว่า โรงเรียนปกติที่สอนเฉพาะชั้นประถม

ตาราง 4.4 ข้อมูลสถานภาพครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้อำนวยการโรงเรียน

ประเภท สถานศึกษา	ครูทั้งหมด	ครูอังกฤษ			
		1 คน สัดส่วนครู	2 คน สัดส่วนครู	3 คน สัดส่วนครู	4 คน สัดส่วนครู
โรงเรียนปกติ	30 คน	1 (1:30)	-	-	-
	44 คน	-	1 (1:22)	-	-
	70 คน	-	-	-	1 (1:17.5)
	73 คน	-	-	1 (1:24.3)	-
โรงเรียนขยาย โอกาส	56 คน	-	-	-	1 (1:14)

ด้านศักยภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการประเมินตนเอง พบว่า ส่วนใหญ่ประเมินในระดับพอใช้ร้อยละ 76.9 ด้านการพัฒนาไม่มีคนเคยอบรมด้านการวัดและประเมินผลสอบภาษาอังกฤษ ดังแสดงตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ข้อมูลความสามารถครูสอนภาษาอังกฤษ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับ		
ดีมาก	2	15.4
พอใช้	10	76.9
ไม่ระบุ	1	7.7
ผ่านการอบรมพัฒนาตนเองในเรื่อง		
การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	9	69.2
วิธีการสอนภาษาอังกฤษ	6	46.2
การผลิตสื่อภาษาอังกฤษ	7	53.8
การวัด ประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลาง	0	0.0

จากมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางฯ ในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็น ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยคาดหวังว่า คุณภาพผู้เรียนในแต่ละรายวิชา จำแนกตามชั้นเรียน

พบว่า สารที่นักเรียนในชั้น ป.๓ ควรได้จึงเป็นฝึกทักษะการฟัง และการพูดตามสิ่งที่ได้ยิน เน้นออกเสียงคำศัพท์ แบ่งหมวดหมู่ และมีการอ่าน การเขียนประโยคเดียว โดยนำตนเอง เพื่อน วัฒนธรรม กลุ่มสาระอื่นเข้ามาเป็นสื่อในการฝึก ในขณะที่ ป.๖ ก็ยังคงเน้นทักษะการฟัง พูด เริ่มมีการอ่าน เขียน คำศัพท์ ประโยคประกอบ การจัดกลุ่มคำศัพท์โดยใช้ตาราง กราฟ ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของคำมากขึ้น ดังแสดงในตาราง 4.6

ตาราง 4.6 สารการเรียนรู้ในแต่ละวิชาตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางฯ ภาษาต่างประเทศจำแนกชั้นเรียน

ภาษาเพื่อการสื่อสาร		ภาษาและวัฒนธรรม		ภาษากับกลุ่มสาระอื่น		ภาษากับชุมชนและโลก	
ป.๓	ป.๖	ป.๓	ป.๖	ป.๓	ป.๖	ป.๓	ป.๖
๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอฟังหรืออ่าน ๒. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ๓. เลือกภาพ/สัญลักษณ์ตามคำและประโยคที่ฟัง ๔. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านบทสนทนา หรือนิทาน	๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง และแนะนำ ที่ฟังและอ่าน ๒. อ่านออกเสียง นิทาน บทกลอนสั้นๆ ๓. เลือก/ประโยคหรือข้อความตรงภาพ/สัญลักษณ์ที่อ่าน ๔. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่าน นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า	๑. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมเจ้าของภาษา ๒. บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่เจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาท และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. ให้ข้อมูลเกี่ยว เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่เจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	๑. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๒. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน ๒. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	๑. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	๑. ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา
๑. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง ๒. ใช้คำสั่ง	๑. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสาร ๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง	๑. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ	๑. บอกความเหมือน/ความแตกต่าง การออกเสียง ประโยคต่างๆ				

ภาษาเพื่อการสื่อสาร		ภาษาและวัฒนธรรม		ภาษากับกลุ่มสาระอื่น		ภาษากับชุมชนและโลก	
ป.๓	ป.๖	ป.๓	ป.๖	ป.๓	ป.๖	ป.๓	ป.๖
และคำขอร้อง ง่ายๆตามแบบ ที่ฟัง ๓. บอกความ ต้องการง่ายๆ ของตนเอง ตามแบบที่ฟัง ๔. พูดขอและ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเอง และ เพื่อน ตามแบบที่ฟัง ๕. บอก ความรู้สึก ของตนเอง เกี่ยวกับสิ่ง ต่างๆใกล้ตัว หรือกิจกรรม ต่างๆ ตาม แบบที่ฟัง ๖. จัดหมวด หมู่คำตาม ประเภทบุคคล สัตว์ และ สิ่งของตามที่ ฟัง-อ่าน	และให้ คำแนะนำ ๓. พูด/เขียน ตอบรับและ ปฏิเสธการ ช่วยเหลือ สถานการณ์ ง่ายๆ ๔. พูดและ เขียนเพื่อให้ ข้อมูลตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว ๕. พูด/เขียน ความรู้สึกของ ตนเอง เรื่องใกล้ตัว ต่างๆ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ ๖. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และ ตาราง แสดง ข้อมูลตามที่ฟัง และอ่าน	กลุ่มคำ และ ประโยค ง่ายๆ ของ ภาษา ต่างประเทศ และ ภาษาไทย	การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และ การ ลำดับคำ ตาม โครงสร้าง ประโยค ของ ภาษาต่างประ เทศ และภาษาไทย ๒. เปรียบเทียบ ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่าง เทศกาล งาน ฉลองและ ประเพณีของ เจ้าของภาษา กับของไทย				

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร สิ่งที่คุณให้ความสำคัญคือ สภาพปัญหาการเรียนของนักเรียน และมาตรฐานการเรียนรู้ ความรู้ในการจัดทำแผนการสอนมาจากการอบรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเอกสารหลักสูตร แบบเรียน หลักสูตรที่ใช้มาจากหลักสูตรแกนกลางและมีการปรับตามความเหมาะสมโดยปรับมาจากแบบเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริหารโรงเรียน

ตาราง 4. 7 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	ครูผู้สอน		ผู้บริหารโรงเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สิ่งที่ปฏิบัติมากที่สุดในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบัน				
สภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	6	46.2	2	33.3
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	5	38.5	2	33.3
เอกสารหลักสูตรและแบบเรียนต่างๆ	3	23.1	-	-
ความต้องการของนักเรียน	1	7.7	2	33.3
ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น	1	7.7	1	16.7
2. ท่านได้รับความรู้ในการจัดทำแผนการสอน				
การอบรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	8	61.6		
เอกสารหลักสูตรและแบบเรียน	7	53.8		
หน่วยงานต้นสังกัด	3	23.1		
เพื่อนร่วมงาน	2	15.4		
ศึกษาดูงานจากโรงเรียนอื่นๆ	1	7.7		
3. หลักสูตรที่ท่านใช้จัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนำมาจาก				
หลักสูตรแกนกลางและปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม	9	69.2	3	50.0
ยึดหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาให้ทั้งหมด	4	30.8	3	50.0
โรงเรียนต้นแบบหรือแกนนำทั้งหมดแล้วปรับปรุงเป็นของโรงเรียน	1	7.7	-	-
4. วิธีจัดทำหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอน				
หลักสูตรแกนกลาง	7	53.8	6	100.0
ปรับมาจากแบบเรียน	6	46.2	-	-
จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน	3	23.1	-	-
จัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	2	15.4	1	16.7

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการจัดการเรียนการสอน การเขียนแผนการสอนนำมาจากวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้และ เนื้อหาที่จะสอนก่อนลงมือเขียนแผนงาน กิจกรรมการสอนส่วนใหญ่ นำมาจากแบบเรียน ใช้วิธีการสอนเน้น Communicative approach และ Content Based รองลงมาเป็น Audio – lingual ในชั้นเรียนความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นการพูดสลับกับภาษาไทย การให้ลำดับความสำคัญไปในทางเดียวกับผู้บริหาร

โรงเรียน ยกเว้นการศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่ผู้บริหารให้ความสำคัญมากกว่า ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนเขียนแผนการสอน สลับกับครูผู้สอน

ตาราง 4. 8 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	ครูผู้สอน		ผู้บริหารโรงเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิธีการเขียนแผนการสอน				
ศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้	9	69.2	6	100.0
จัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	-	-	5	83.3
ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนลงมือเขียนแผนการสอน	8	61.6	2	33.3
นำแผนการสอนของสำนักพิมพ์มาปรับใช้กับการสอนของตนเอง	5	38.5	1	16.7
ศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนจัดทำแผนการสอน	5	38.5	4	66.7
2. กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนำมาจาก				
แบบเรียน	8	61.6		
คิดและสร้างชิ้นเอง	4	30.8		
คู่มือครู	3	23.1		
การอบรมสัมมนา	1	7.7		
3. ท่านใช้วิธีการสอนแบบใดในการสอนภาษาอังกฤษ				
Communicative approach	8	61.6		
Content Based	8	61.6		
Audio – lingual	6	46.2		
Task Based	4	30.8		
4. ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างคาบที่จัดการเรียน				
ตลอดการสอน	-	-	1	16.7
สลับกับภาษาไทย	9	69.2	3	50.0
ใช้บางครั้ง	3	23.1	1	16.7

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน ด้านทักษะภาษาอังกฤษ ที่ผู้บริหารต้องการให้ เน้นเรียงลำดับความสำคัญ ในภาพรวม นโยบายของผู้บริหารสอดคล้องกับที่ครูปฏิบัติ คือ เน้นทักษะการ ฟัง พูด อ่านและเขียนเรียงตามลำดับ ในขณะที่ความสามารถที่ครูถนัด ส่วนใหญ่มีทักษะการอ่าน ฟัง พูด

และเขียนตามลำดับ ในขณะที่สภาพความเป็นจริง โอกาสการฟังมีน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นการอ่าน เขียน ยกเว้นในโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ จึงมีโอกาสดูในการฟังเพิ่มมากขึ้น

ตาราง 4.9 เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้บริหารเน้นให้ครูสอนนักเรียน กับ ทักษะของครู และสิ่งที่ครูปฏิบัติ

ทักษะภาษาอังกฤษ		ดีที่สุด	$\longleftrightarrow$		น้อยที่สุด	คะแนนถ่วงน้ำหนัก	
		๑	๒	๓	๔	$(๑ \times 4) + (๒ \times 3) + (๓ \times 2) + (๔ \times 1)$	
นโยบายผู้บริหาร	ทักษะการฟัง	4	2	0	0	22	(๑)
	ทักษะการพูด	2	3	0	1	17	(๒)
	ทักษะการอ่าน	0	1	3	1	10	(๓)
	ทักษะการเขียน	0	0	3	3	9	(๔)
ครูถนัด	ทักษะการฟัง	4	1	4	3	30	(๒)
	ทักษะการพูด	1	4	5	2	28	(๓)
	ทักษะการอ่าน	7	2	3	0	40	(๑)
	ทักษะการเขียน	0	5	0	7	22	(๔)
ครูสอนเน้น	ทักษะการฟัง	5	3	3	1	36	(๑)
	ทักษะการพูด	2	7	1	2	33	(๒)
	ทักษะการอ่าน	2	0	8	2	26	(๓)
	ทักษะการเขียน	3	2	0	7	25	(๔)

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ คุณครูทุกคนใช้รูปภาพเป็นสื่อ (ร้อยละ 100) บัตรคำ (ร้อยละ 84.6) เกมส์ (ร้อยละ 76.9) และแบบเรียน (ร้อยละ 69.2) สื่อส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเอง (ร้อยละ 92.3) ซื้อมาด้วยตนเอง (ร้อยละ 61.5) และให้นักเรียนช่วยกันทำ (ร้อยละ 53.8) แหล่งเรียนรู้ส่วนใหญ่เป็น ห้องสมุด (ร้อยละ 76.9) และห้องปฏิบัติการทางภาษาในโรงเรียน (ร้อยละ 69.2) ในสภาพความเป็นจริงห้องปฏิบัติการทางภาษาใช้ไม่ได้ อุปกรณ์ชำรุด และการให้โอกาสนักเรียนได้พูดคุยกับภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา (ร้อยละ 61.5) เนื่องจากบางจังหวัด มีการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติให้มาสอนประจำในโรงเรียน โดยงบจากเทศบาล และบางโรงเรียนผู้อำนวยการให้ความสำคัญใช้งบโรงเรียนจ้างครูชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่สอดคล้องกับแนวนโยบายที่ผู้บริหารต้องการ มีบ้างที่อาจไม่ตรงกันเช่น ครูซื้อสื่อด้วยตนเอง แต่ผู้บริหารเน้นให้ใช้งบประมาณจากโรงเรียน/เทศบาล รายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 4.10

ตาราง 4. 10 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้	ครูผู้สอน		ผู้บริหารโรงเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนภาษาอังกฤษ				
รูปภาพ	13	100.0	4	66.7
บัตรคำ	11	84.6	5	83.3
เกมส์	10	76.9	5	83.3
แบบเรียน	9	69.2	5	83.3
หนังสือตามท้องตลาด	6	46.2	2	33.3
คอมพิวเตอร์/ออนไลน์	4	30.8	2	33.3
วัสดุ สิ่งพิมพ์ (นิตยสาร หนังสือพิมพ์)	4	30.8	4	66.7
รายการโทรทัศน์	2	15.4	-	-
You tube	2	15.4	2	33.3
วีดิทัศน์ VCD สื่อ CAI	2	15.4	4	66.7
แทปเล็ต	1	7.7	3	50.0
2. สื่อการสอนที่นำมาใช้ ได้อย่างไร				
ครูจัดทำขึ้นเอง	12	92.3	6	100.0
จัดซื้อด้วยตนเอง	8	61.5	2	33.3
นักเรียนช่วยกันทำขึ้น	7	53.8	5	83.3
จัดซื้อด้วยงบประมาณโรงเรียน	3	23.1	5	83.3
จัดซื้อด้วยงบประมาณของเทศบาล	1	7.7	3	50.0
รับบริจาคจากองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ	-	-	1	16.7
3. โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้				
ห้องสมุด	10	76.9	5	83.3
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	9	69.2	6	100.0
อินเทอร์เน็ต หรือ ออนไลน์	4	30.8	5	83.3
แหล่งท่องเที่ยว	3	23.1	4	66.7
ศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม/ ห้องเรียนทางไกล Brain Cloud	3	23.1	3	50.0
ชุมชน	1	7.7	2	33.3
ชมรม/ค่ายภาษาอังกฤษ	1	7.7	1	16.7
4. นักเรียนเคยได้พบปะพูดคุยภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	8	61.5		
5. นักเรียนเคยไปศึกษานอกสถานที่เพื่อสร้างความกล้าแสดงออก	6	46.2		

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือวัดผลทุกครั้ง คือ การถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้ การตรวจแบบฝึกหัด และทดสอบก่อนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมอื่นๆ ทำเป็นบางครั้ง และเมื่อเทียบกับ

ผู้บริหารที่ต้องการให้ใช้เครื่องมือวัดผลด้านภาษาอังกฤษ พบว่าต้องการให้การตรวจแบบฝึกหัด และทดสอบก่อนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (ร้อยละ 83.3) รองลงมาเป็นการถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้ (ร้อยละ 66.7) สอดคล้องกับสิ่งที่ครูปฏิบัติเป็นประจำ แสดงรายละเอียดตามตาราง 4.11 นอกจากนี้ ในส่วนของผู้ประเมินพบว่าผู้บริหารเคยให้ผู้อื่นมีส่วนในการประเมินร้อยละ 83.3 โดยให้ตัวนักเรียน เพื่อนนักเรียน หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ครูปฏิบัติในการสอน ดังแสดงในตาราง 4.12

ตาราง 4. 11 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านเครื่องมือวัดผล

ด้านเครื่องมือวัดผล	ครูผู้สอน			ผู้บริหารโรงเรียน	
	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
1. ถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้	2.85	.38	ทุกครั้ง	4	66.7
2. ตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านพร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ	2.77	.83	ทุกครั้ง	5	83.3
3. ทดสอบก่อนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	2.77	.44	ทุกครั้ง	5	83.3
4. สนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียน	2.46	.52	บางครั้ง	3	50.0
5. ใช้แฟ้มสะสมงาน	2.38	.87	บางครั้ง	3	50.0
6. สอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติ	2.31	.63	บางครั้ง	3	50.0
7. ใช้แบบสังเกต	2.31	.75	บางครั้ง	3	50.0
8. สนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน	2.08	.76	บางครั้ง	1	16.7
9. ใช้แบบสอบถาม	1.85	.69	บางครั้ง	2	33.3
10. อ่านบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียน	1.77	.60	บางครั้ง	2	33.3
11. โครงการงาน	1.69	.83	บางครั้ง	2	33.3

* ค่าเฉลี่ย 1 - 1.50 = ไม่เคย, 1.51 - 2.50 = บางครั้ง, 2.51 - 3.00 = ทุกครั้ง

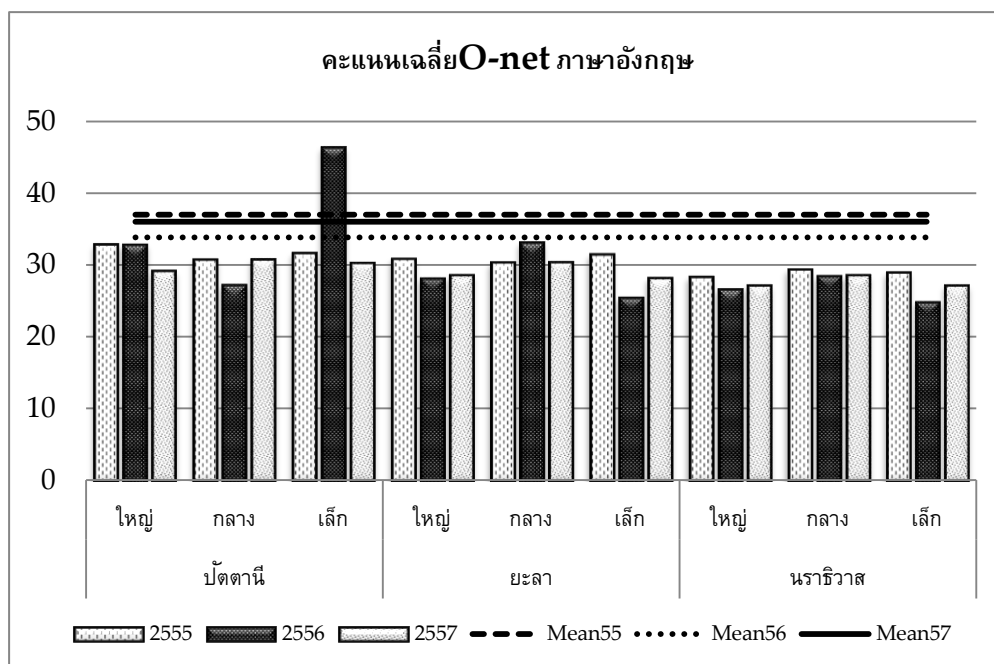
ตาราง 4. 12 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ด้านการประเมินผล

ด้านการประเมินผล	ครูผู้สอน		ผู้บริหารโรงเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลนักเรียน	9	69.2	5	83.3
2. บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลนักเรียน				
ตัวนักเรียนเอง	7	53.8	3	60.0
เพื่อนนักเรียน	7	53.8	3	60.0
ผู้ปกครองนักเรียน	4	30.8	3	60.0
ผู้บริหาร	2	15.4	2	40.0
ผู้สอนจากต่างโรงเรียน	1	7.7	1	20.0
อาจารย์ในเขต/โครงการที่เกี่ยวข้อง	1	7.7	1	20.0

ข้อมูลที่สำคัญที่บอกผลงานของโรงเรียน ได้แก่ ผลคะแนน O-net ของแต่ละโรงเรียน พบว่า คะแนน ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนในสามจังหวัด เมื่อเทียบคะแนนกันแล้ว ระดับคะแนนสูงสุด เรียงตามลำดับ จังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส ยกเว้นโรงเรียนขนาดเล็ก นราธิวาส มีคะแนนสูงสุดที่ดีกว่า ยะลา แต่อย่างไรก็ตามคะแนนเฉลี่ยก็ยังน้อยกว่าระดับประเทศ ยกเว้นในปี 2556 ของโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดปัตตานี สามารถทำคะแนนเฉลี่ย ได้สูงกว่าระดับประเทศ พร้อมนี้ได้ทำเป็นกราฟให้เห็นชัดเจน โดยเทียบจากคะแนนเฉลี่ยโรงเรียน

ตาราง 4. 13 คะแนน O-net ภาษาอังกฤษ 3 ปี (2555 – 2557)

โรงเรียน		2555			2556			2557		
		สูง	ต่ำ	เฉลี่ย	สูง	ต่ำ	เฉลี่ย	สูง	ต่ำ	เฉลี่ย
ปัตตานี										
	ขนาดใหญ่	90.0	7.5	32.8	75.0	7.5	32.9	82.5	10.0	29.1
	ขนาดกลาง	50.0	12.5	30.7	42.5	12.5	27.3	80.0	15.0	30.7
	ขนาดเล็ก	72.5	10.0	31.6	87.5	12.5	46.4	82.5	7.5	30.2
ยะลา										
	ขนาดใหญ่	77.5	12.5	30.8	55.0	10.0	28.2	70.0	10.0	28.5
	ขนาดกลาง	62.5	12.5	30.3	62.5	15.0	33.2	70.0	7.5	30.3
	ขนาดเล็ก	52.5	17.5	31.4	37.5	10.0	25.5	47.5	15.0	28.1
นราธิวาส										
	ขนาดใหญ่	52.5	12.5	28.3	57.5	10.0	26.7	65.0	10.0	27.1
	ขนาดกลาง	50.0	10.0	29.3	52.5	15.0	28.5	65.0	12.5	28.5
	ขนาดเล็ก	55.0	10.0	28.9	40.0	7.5	24.9	60.0	12.5	27.1
คะแนนเฉลี่ย										
ระดับประเทศ	36.99	33.82			36.02					

รูป 4.1 คะแนนเฉลี่ย O-net ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทศบาล เทียบคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 3 ปีซ้อนหลัง

นอกจากผลคะแนน O-net ภาษาอังกฤษ ทีมนักวิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มนักเรียนในโรงเรียนเทศบาล โดยใช้ตัวแทนจากช่วงชั้นที่ 1 เป็นนักเรียนชั้น ป.3 และตัวแทนช่วงชั้นที่ 2 เป็นเด็กนักเรียนชั้น ป.6 โดยจากข้อมูลแบบสอบถามเพื่อหาทัศนคติความชอบภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะแยกตาม ชั้นเรียน เพศ ศาสนา ที่น่าสังเกตคือจังหวัดยะลา ร้อยละของผู้ชอบและไม่ชอบภาษาอังกฤษแตกต่างกันน้อยมาก โดยเฉพาะชั้นประถมปีที่ 3 และผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ รายละเอียดแสดงในตาราง 4.14

ตาราง 4.14 ความชอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

กลุ่มนักเรียน		นราธิวาส		ยะลา		ปัตตานี	
		ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ
ชั้นเรียน	ประถมปีที่ 3	78 (94.0%)	5 (6.0%)	49 (59.8%)	33 (40.2%)	134 (89.9%)	15 (10.1%)
	ประถมปีที่ 6	68 (69.4%)	30 (30.6%)	62 (77.5%)	18 (22.5%)	108 (80.0%)	27 (20.0%)

กลุ่มนักเรียน		นราธิวาส		ยะลา		ปัตตานี	
		ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ
เพศ	ชาย	66	23	51	23	101	32
		(74.2%)	(25.8%)	(68.9%)	(31.1%)	(75.9%)	(24.1%)
	หญิง	80	12	60	28	141	10
		(87.0%)	(13.0%)	(68.2%)	(31.8%)	(93.4%)	(6.6%)
ศาสนา	พุทธ	57	22	40	29	98	14
		(72.2%)	(27.8%)	(58.0%)	(42.0%)	(87.5%)	(12.5%)
	อิสลาม	88	13	71	22	143	28
		(87.1%)	(12.9%)	(76.3%)	(23.7%)	(83.6%)	(16.4%)
	คริสต์	-	-	-	-	1	-
						(100%)	

ศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ สอนด้วยวิธี ให้ท่องคำศัพท์ (ร้อยละ 85.5) รองลงมาเป็น การให้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (ร้อยละ 83.9) สอนหน้าชั้นเรียนวิธีการใช้ภาษาอังกฤษ ร้องเพลงภาษาอังกฤษ การเต้นตามเพลง ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่ชอบให้ คุณครูสอนด้วยวิธีร้องเพลงภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 70.0) รองลงมาเป็น การท่องคำศัพท์ (ร้อยละ 66.5) การให้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (ร้อยละ 61.7) การเต้นตามเพลง และสอนหน้าชั้นเรียน วิธีการใช้ภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

ตาราง 4.15 เปรียบเทียบวิธีการสอนภาษาอังกฤษของครูเทียบกับวิธีการสอนที่นักเรียนชอบ

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ	วิธีสอนของครู		วิธีสอนที่นักเรียนชอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ท่องคำศัพท์	535	85.5 ①	416	66.5 ②
2.ร้องเพลงภาษาอังกฤษ	383	61.2 ④	438	70.0 ①
3.ฟังภาษาอังกฤษจากวิทยุ เทป คอมพิวเตอร์	132	21.1	192	30.7
4.การแสดงบทบาทสมมติ เล่นละคร	221	35.3	254	40.6
5.การเต้นตามเพลง ออกท่าทาง	318	50.8 ⑤	344	55.0 ④
6.สอนหน้าชั้นเรียน วิธีการใช้ภาษาอังกฤษ	437	69.8 ③	312	49.8 ⑤
7.ใช้อินเตอร์เน็ต มีการสอนทางไกล	136	21.7	205	32.7
8.การพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	525	83.9 ②	386	61.7 ③
9.อื่นๆ	17	2.7	21	3.4

สภาพแวดล้อมที่เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่ติดตามฝาผนังห้อง ทางเดิน บันได (ร้อยละ 69.2) รองลงมา การมีชาวต่างชาติ เขามาพูดคุยภาษาอังกฤษในโรงเรียน (ร้อยละ 65.8) มีห้องคอมพิวเตอร์หรือพื้นที่ที่ฝึกภาษาอังกฤษได้ (ร้อยละ 58.1)

ตาราง 4.16 โรงเรียนมีสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
1.คำศัพท์ ติดตามฝาผนังห้อง ทางเดิน บันได	433	69.2
2.มีชาวต่างชาติ มาพูดคุยภาษาอังกฤษในโรงเรียน	412	65.8
3.มีห้องคอมพิวเตอร์ หรือ พื้นที่ที่ฝึกภาษาอังกฤษได้	364	58.1
4.มีรายการภาษาอังกฤษที่ออกอากาศให้นักเรียนฟังนอกห้องเรียน	213	34.0
5.อื่นๆ	17	2.7

ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบภาษาอังกฤษ กับเจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 ยกเว้นเรื่อง วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลก

นอกจากข้อมูลในโรงเรียนแล้ว นักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษดี เกิดจากความสนใจของนักเรียน และผู้ปกครอง ถึงแม้ว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี แต่ส่วนหนึ่งผู้ปกครองที่พอจะมีความสามารถในการหารายได้พอควรจะส่งให้นักเรียนได้เรียนพิเศษ ซึ่งมักจะเป็นบุตรข้าราชการ คนทำงานมีเงินเดือนประจำ ส่วนอีกกลุ่มเป็นเด็กที่เรียนศาสนาหลังเลิกเรียน ซึ่งมีการสอนภาษารูมิ ที่พอเทียบเคียงกับภาษาอังกฤษได้ ทำให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษได้ แต่อาจจะไม่สามารถแปลความหมายได้

ตาราง 4.17 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษ จำแนกตามความชอบภาษาอังกฤษ

เจตคติต่อภาษาอังกฤษ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		Chi-Square
	ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ	
1.วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลกได้	431 (68.8%)	105 (16.8%)	11 (1.8%)	2 (0.3%)	56 (8.9%)	21 (3.4%)	.265
2.นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม	409 (65.3%)	82 (13.1%)	26 (4.2%)	17 (2.7%)	63 (10.1%)	29 (4.6%)	.000*
3.นักเรียนมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการทำแบบฝึกหัดทบทวนก่อนการสอบ	396 (63.4%)	82 (13.1%)	18 (2.9%)	17 (2.7%)	83 (13.3%)	29 (4.6%)	.000*

เจตคติต่อภาษาอังกฤษ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		Chi-Square
	ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	ไม่ชอบ	
4.วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	324 (51.9%)	60 (9.6%)	67 (10.7%)	37 (5.9%)	106 (17.0%)	30 (4.8%)	.000*
5.การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตก้าวหน้า	56 (8.9%)	29 (4.6%)	385 (61.5%)	81 (12.9%)	57 (9.1%)	18 (2.9%)	.001*
6.นักเรียนรู้สึกประทับใจทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	195 (31.2%)	56 (9.0%)	160 (25.6%)	25 (4.0%)	142 (22.7%)	47 (7.5%)	.016*
7.วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก	200 (32.1%)	79 (12.7%)	212 (34.0%)	31 (5.0%)	83 (13.3%)	17 (2.7%)	.000*
8.วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	375 (60.0%)	81 (13.0%)	34 (5.4%)	19 (3.0%)	87 (13.9%)	27 (4.3%)	.009*
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้	417 (66.7%)	84 (13.4%)	34 (5.4%)	20 (3.2%)	47 (7.5%)	23 (3.7%)	.000*
10. นักเรียนมีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	409 (65.2%)	58 (9.3%)	23 (3.7%)	33 (5.3%)	66 (10.5%)	37 (5.9%)	.000*

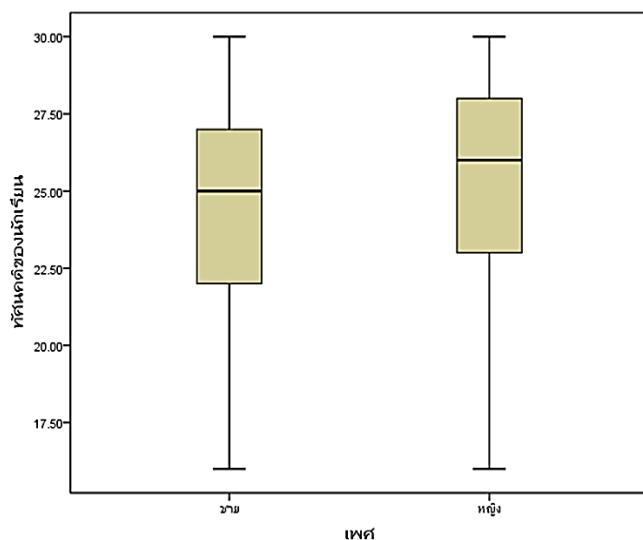
เมื่อเปรียบเทียบเจตคตินักเรียนด้านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่าตัวแปรที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบด้วย เพศ; หญิงมีเจตคติที่ดีกับภาษาอังกฤษมากกว่าชาย, ชั้นเรียน; ป.6 มีเจตคติที่ดีกว่า ป.3, ศาสนา; อิสลามมีเจตคติที่ดีกว่าพุทธ, ความชอบภาษาอังกฤษ; กลุ่มที่ชอบมีเจตคติที่ดีกว่าไม่ชอบ, จังหวัด; ยะลามีเจตคติที่ดีกว่านราธิวาส ส่วนปัตตานีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับยะลาหรือนราธิวาส, ขนาดโรงเรียน; โรงเรียนขนาดกลางมีเจตคติที่ดีกว่าขนาดใหญ่และขนาดเล็ก, และภาษาหลักที่ใช้; พบว่านักเรียนที่ใช้ภาษายาวีเป็นภาษาหลักมีเจตคติที่ดีกับภาษาอังกฤษมากกว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง 4.18 ตัวแปรที่นำมาทดสอบแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติ, อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ที่นำมาโรงเรียน ย่อมแสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจไม่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษ

ตาราง 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเจตคตินักเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตัวแปร		ค่าเฉลี่ย (S.D.)	t-test	F-test	Sig.	หมายเหตุ
เพศ	ชาย	2.48 (.32)	-2.902		.004*	
	หญิง	2.55 (.32)				
ชั้นเรียน	ป.3	2.48 (.33)	-2.834		.005*	
	ป.6	2.56 (.31)				
ศาสนา	พุทธ	2.43 (.32)	-5.596		.000*	
	อิสลาม	2.58 (.31)				

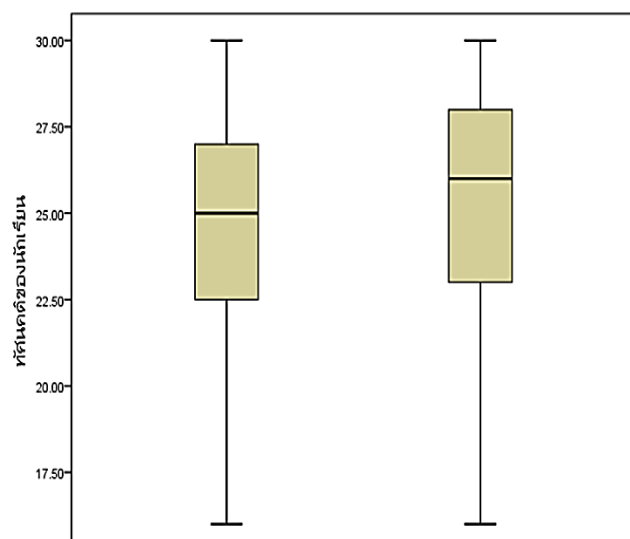
ตัวแปร		ค่าเฉลี่ย (S.D.)	t-test	F-test	Sig.	หมายเหตุ
อาศัยอยู่กับ	พ่อแม่	2.52 (.32)	-1.128		.260	
	ญาติ	2.57 (.32)				
ความชอบ ภาษาอังกฤษ	ชอบ	2.57 (.30)	9.223		.000*	
	ไม่ชอบ	2.29 (.31)				
จังหวัด	นราธิวาส	2.47 (.28)		3.092	.046*	ยะลา > นราธิวาส
	ยะลา	2.56 (.35)				
	ปัตตานี	2.52 (.33)				
ขนาดโรงเรียน	ใหญ่	2.46 (.34)		15.079	.000*	กลาง>ใหญ่ กลาง>เล็ก
	กลาง	2.62 (.29)				
	เล็ก	2.48 (.32)				
อาชีพ ผู้ปกครอง	ทำสวนยาง	2.50 (.32)		.857	.510	
	รับจ้างรายวัน	2.55 (.32)				
	พจน.รายเดือน	2.48 (.35)				
	ค้าขาย	2.53 (.32)				
	รับราชการ	2.49 (.31)				
	อื่น ๆ	2.49 (.34)				
ภาษาหลักที่ใช้	ภาษายาวี	2.58 (.31)		10.343	.000*	ยาวี > ภาษาไทย
	ภาษาไทย	2.46 (.33)				
	ภาษาอื่นๆ	2.60 (.26)				
รายได้มา โรงเรียน	น้อยกว่า 20	2.52 (.31)		.025	.976	
	20 – 50 บาท	2.52 (.33)				
	มากกว่า 50	2.53 (.37)				

นอกจากนี้เมื่อนำข้อมูลจากตาราง 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเจตคติ
นักเรียน จำแนกตามตัวแปรในส่วนที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญมาทำแผนภูมิ Box-plot เพื่อ
แสดงให้เห็นข้อมูล ค่ากลาง ค่าการกระจายตัว สัดส่วนของข้อมูลที่มากหรือน้อยกว่าค่ากลาง ดังภาพ
4.2 – 4.7 พร้อมรายละเอียดต่อไปนี้

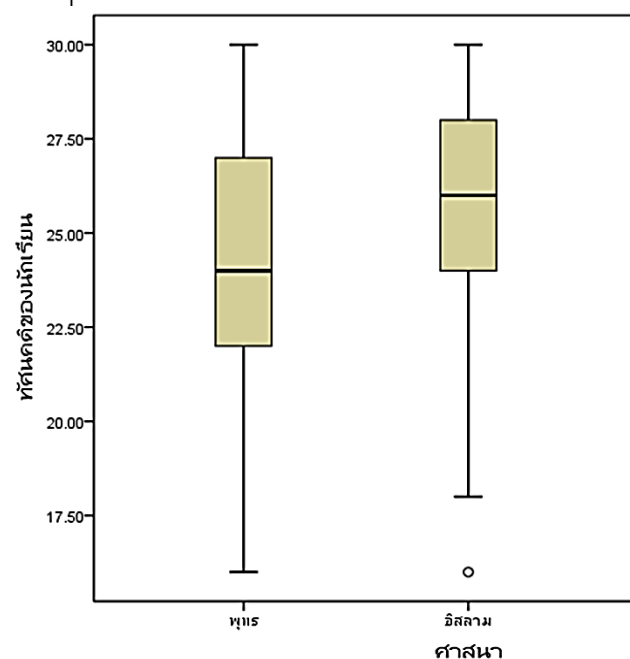
ภาพ 4.2 ทักษะคณิตของนักเรียนจำแนกตามเพศ

จะเห็นว่า เพศหญิงมีค่ากลางสูงกว่าชาย และการกระจายตัวน้อยกว่าเพศชาย

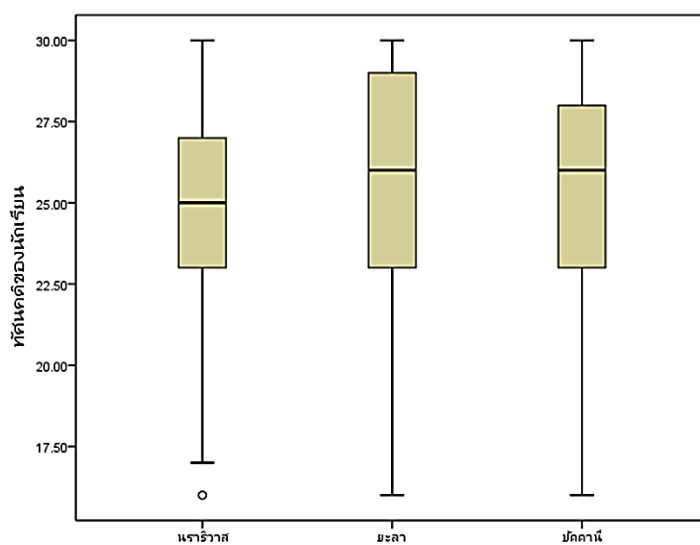
ภาพ 4.3 ทักษะคณิตของนักเรียนจำแนกตามชั้นเรียน

จะเห็นว่า ชั้น ป.6 มีค่ากลางสูงกว่า ป.3 ในขณะที่การกระจายตัว ป.3 น้อยกว่า ป.6

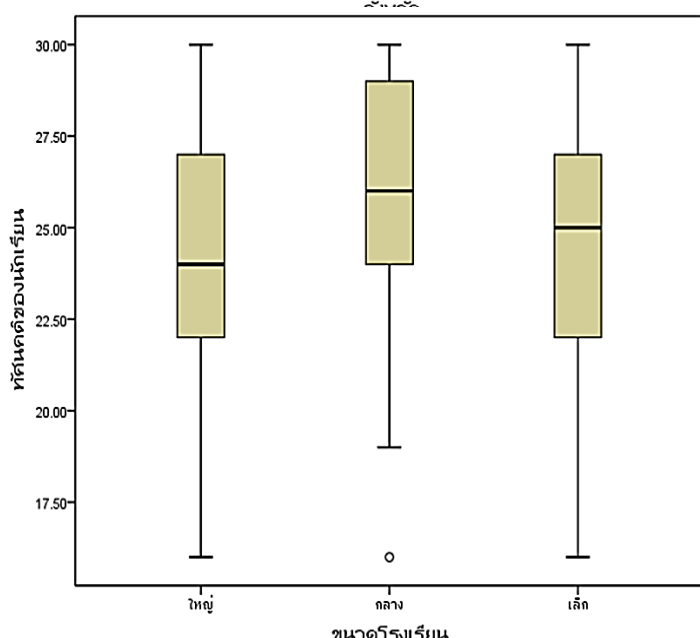
ภาพ 4.4 ทักษะคณิตของนักเรียนจำแนกตามศาสนา

จะเห็นว่า อิสลามมีค่ากลางสูงกว่าพุทธ และมีการกระจายตัวน้อยกว่าพุทธ

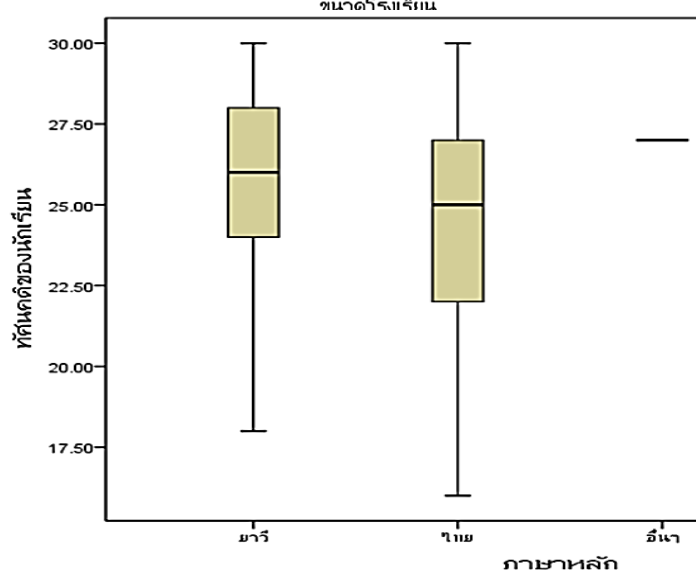
ภาพ 4.5 ทักษะคดีของนักเรียน
จำแนกตามจังหวัด

จะเห็นว่า ยะลาและปัตตานีมีค่า
กลางสูงกว่านครราชสีมา จังหวัดที่
มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ยะลา
มากกว่า นครราชสีมา

ภาพ 4.6 ทักษะคดีของนักเรียน
จำแนกตามขนาดโรงเรียน

จะเห็นว่า โรงเรียนขนาดกลางมี
ค่ากลางสูงกว่าขนาดใหญ่และ
เล็ก ขนาดโรงเรียนที่มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 คือ ขนาดกลาง
มากกว่าใหญ่ และขนาดกลาง
มากกว่าเล็ก

ภาพ 4.7 ทักษะคดีของนักเรียน
จำแนกตามภาษาหลักที่ใช้

จะเห็นว่า ภาษายาวีมีค่ากลางสูง
กว่าภาษาไทย ที่มีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 คือ ภาษายาวีมากกว่า
ภาษาไทย

4.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล สืบเนื่องจากผลการสอบภาษาอังกฤษ (คะแนน O-net) ของนักเรียนกับข้อสอบกลาง มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศเกือบทุกโรงเรียนเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนใต้ แสดงรายละเอียดดังกราฟ 4.1 ดังนั้นจึงมีการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ สุดท้ายคือด้านการวัดและประเมินผล โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดแสดงดังตาราง 4.19 – 4.22

ตาราง 4. 19 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ด้านหลักสูตร

ปัญหาด้านหลักสูตร	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา*	
	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ครู	ผ.อ.
ด้านหลักสูตร	3.48 (.73)	2.96 (.51)	ปานกลาง	ปานกลาง
1. วิธีการจัดทำหลักสูตร	-	2.67 (.82)	-	ปานกลาง
2. ความรู้และทักษะของครูตรงตามวิชาที่สอน	-	2.50 (.84)	-	น้อย
3. การจัดเนื้อหาให้มีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถนักเรียน	3.62 (.87)	3.00 (.89)	มาก	ปานกลาง
4. การเชื่อมโยงหลักสูตรที่ใช้อยู่กับชีวิตประจำวัน	3.54 (.97)	3.17 (.75)	มาก	ปานกลาง
5. การปรับปรุงหลักสูตรที่สอนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน	3.54 (.78)	3.17 (.75)	มาก	ปานกลาง
6. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้อยู่	3.38 (.19)	2.67 (.52)	ปานกลาง	ปานกลาง
7. การจัดทำหลักสูตรที่ใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน	-	3.33 (.82)	-	ปานกลาง
8. การจัดทำหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	3.31 (.95)	3.17 (.75)	ปานกลาง	ปานกลาง

* ค่าเฉลี่ย 1 - 1.50 = น้อยที่สุด, 1.51 - 2.50 = น้อย, 2.51 - 3.50 = ปานกลาง, 3.51-4.50 = มาก, 4.51-5.00 = มากที่สุด

การจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ส่วนใหญ่คุณครูพยายามปรับปรุงหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน สภาพของนักเรียน นอกจากนี้มีข้อคิดเห็นด้านหลักสูตรดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลาง 2551 เป็นหลักสูตรค่อนข้างตายตัวมีโครงสร้างที่ชัดเจนครบถ้วนตามเนื้อหา แต่หลักสูตรที่ใช้ปัจจุบันมักจะไม่ได้นำไปใช้ เพราะเนื้อหาบางครั้งนำไปใช้กับนักเรียนไม่ค่อยได้เนื่องจากสภาพปัญหาและวิถีชีวิตของผู้เรียนบวกกับสภาพความปลอดภัยรวมไปถึงเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องโยก บางครั้งสอนตามสภาพการตอบสนองของผู้เรียน

2. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียนและท้องถิ่น

3. เนื้อหาหลักสูตรที่ใช้สอนเหมาะกับระดับของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดหลาย ๆ อย่างส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่ให้สอดคล้องกับหลักสูตร บางเนื้อหาหรือบางทักษะนักเรียนอาจไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

การจัดการเรียนการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่คุณครูมีการวางแผนการสอน และพยายามดำเนินการตามแผน แต่ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถทำได้เต็มที่ ทั้งนี้ครูพยายามให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และสอนเสริม กิจกรรมที่ยังไม่เต็มที่เป็นส่วนใหญ่เป็นประสบการณ์ที่นักเรียนจะได้มีโอกาสในการเรียนรู้ การใช้ภาษาอังกฤษในรายวิชาอื่น ๆ การฝึกทักษะนอกเวลาเรียน มีข้อเสนอด้านเทคนิคและกลวิธีการสอน ได้แก่ ฝึกการสนทนา ฝึกพูด อ่าน เขียน ใช้วิธีสอนแบบบูรณาการ ศึกษาด้านเทคนิคการสอน เพื่อนำมาใช้สอนนักเรียน เช่น การสอนแบบร่วมมือ เพื่อนช่วยเพื่อน และ นักเรียนระดับประถมจำเป็นต้องอาศัยสื่อและเทคนิควิธีการต่างๆที่หลากหลาย โดยเฉพาะยุคสมัยแห่งเทคโนโลยี แต่เนื่องจากโรงเรียนมีงบประมาณที่จำกัด ทำให้การเข้าถึงเทคโนโลยีที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ไม่เป็นเท่าที่ควร ในขณะที่ด้านผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนกิจกรรมการสอนเสริมให้กลุ่มอ่อนและบกพร่องดังตาราง 4.20

ตาราง 4. 20 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ครู	ผ.อ.
	(S.D.)	(S.D.)	ครู	ผ.อ.
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.39	2.97	ปาน	ปาน
	(.87)	(.48)	กลาง	กลาง
1. การวางแผนการสอนล่วงหน้า	3.85	2.67	มาก	ปาน
	(1.14)	(1.03)		กลาง
2. การเขียนแผนการสอนเพื่อนำไปใช้ได้จริงในการเรียนการสอน	3.85	2.83	มาก	ปาน
	(1.14)	(.98)		กลาง

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา	
	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ครู	ผ.อ.
3. การสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	3.69 (.75)	2.83 (.98)	มาก	ปาน กลาง
4. ให้นักเรียนสามารถเขียนตามคำบอก	3.62 (1.04)	-	มาก	-
5. ให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างถูกต้อง	3.62 (1.12)	-	มาก	-
6. มีการสอนเสริมแก่นักเรียนที่อ่อนและบกพร่องใน ภาษาอังกฤษด้วยหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง	3.62 (1.04)	3.67 (.52)	มาก	มาก
7. การดำเนินการสอนตามแผนที่วางไว้	3.56 (1.13)	2.67 (1.03)	มาก	ปาน กลาง
8. การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3.54 (1.27)	3.17 (.75)	มาก	ปาน กลาง
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น พูดคุย และรับฟัง ความคิดของนักเรียน ตลอดจนการให้ คำแนะนำแก่ผู้เรียน	3.54 (1.45)	-	มาก	-
10. ความรู้และความเข้าใจในการเรียนการสอน	3.46 (1.05)	2.50 (.84)	ปาน กลาง	น้อย
11. การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	3.46 (1.27)	-	ปาน กลาง	-
12. การให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมครบทุกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนในแต่ละแผนการสอน	3.38 (1.26)	3.00 (.63)	ปาน กลาง	ปาน กลาง
13. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม	3.38 (1.38)	-	ปาน กลาง	-
14. การสร้างบรรยากาศในการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมี อิสระในการเรียนรู้	3.31 (1.32)	2.83 (.98)	ปาน กลาง	ปาน กลาง
15. การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอน	3.31 (1.38)	-	ปาน กลาง	-
16. การปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.23 (1.17)	-	ปาน กลาง	-
17. ความรู้ความสามารถในกิจกรรมที่ใช้สอนนักเรียน	3.23 (1.36)	-	ปาน กลาง	-

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา	
	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ครู	ผ.อ.
18. ให้นักเรียนรู้จักโครงสร้างของเสียงของภาษาอังกฤษและมีทักษะที่เกี่ยวกับการจัดการหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ	3.15 (1.28)	-	ปานกลาง	-
19. การสอนเชิงบูรณาการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกตัวเอง (self-learning) ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือสื่อช่วยฝึกและมีพี่เลี้ยง (reading coach) หรือผู้เชี่ยวชาญคอยแนะนำ	3.15 (1.35)	3.50 (.548)	ปานกลาง	ปานกลาง
20. การบูรณาการกิจกรรมที่สอนกับวิชาอื่นๆ	3.08 (1.19)	2.83 (.75)	ปานกลาง	ปานกลาง
21. การใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษ มาใช้ในการสอน	3.08 (1.38)	-	ปานกลาง	-
22. การให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษที่คลินิกสอนอ่านหรือพูด (speech & reading clinic) หรือ ศูนย์สอนนักเรียนให้รู้ภาษาอังกฤษ (Literacy Clinic or Center) ทั้งในและนอกสถานศึกษา	2.46 (1.51)	3.17 (1.60)	น้อย	ปานกลาง

การจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ส่วนใหญ่ ใช้สื่อการสอนประเภทบัตรคำ การใช้ Dictionary ส่วนสื่ออื่นๆ และแหล่งการเรียนรู้ยังทำได้ไม่เต็มที่ในสถานศึกษา ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ยังไม่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องส่งเสริมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือฟัง พูดอ่านและเขียน การที่มีสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ เช่น วิทยุทัศน์ จึงถือเป็นส่วนที่จะช่วยพัฒนาการฟังและพูดของนักเรียน ด้านผู้บริหารพยายามจัดให้มีการส่งเสริมการได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และการมีชาวต่างชาติเพิ่มโอกาสการสื่อสารของบุคลากรของโรงเรียน

ห้องปฏิบัติการที่ทางรัฐจัดหาให้เป็นภาระกับทางโรงเรียน เนื่องจากการจัดซื้อทำโดยส่วนกลางอุปกรณ์ต่างๆ บางส่วนไม่เหมาะกับโรงเรียน และเมื่อมีปัญหาต้องเสียค่าบำรุงรักษา ไม่มีงบประมาณจึงต้องทิ้งไว้ไม่สามารถใช้ออกได้ ทำให้เสียพื้นที่ในการเรียนรู้

ตาราง 4. 21 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา	
	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ครู	ผ.อ.
ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	3.11 (1.19)	3.13 (.64)	ปานกลาง	ปานกลาง
1. การเลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น บัตรคำ รูปภาพ หนังสืออ่านนอกเวลา ภาพยนตร์ และสื่อทางอินเทอร์เน็ตฯ	3.54 (1.33)	-	มาก	-
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีสื่อ Dictionary เพื่อศึกษาทั้งในนอกห้องเรียน	3.54 (1.51)	-	มาก	-
3. การใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	3.38 (1.33)	-	ปานกลาง	-
4. การจัดหาหรือการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอน	3.23 (1.42)	3.17 (.75)	ปานกลาง	ปานกลาง
5. ความรู้และทักษะในการเลือกใช้และผลิตสื่อการสอน	3.31 (1.38)	3.00 (.89)	ปานกลาง	ปานกลาง
6. การจัดหาคู่มือและเอกสารประกอบการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.15 (1.35)	2.83 (1.47)	ปานกลาง	ปานกลาง
7. การเลือกใช้แบบเรียนในการเรียนการสอน	3.15 (1.41)	2.67 (1.21)	ปานกลาง	ปานกลาง
8. งบประมาณที่โรงเรียนสนับสนุนในการจัดซื้อ/จัดสื่อการสอน	3.15 (1.46)	3.17 (1.17)	ปานกลาง	ปานกลาง
9. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกใช้และผลิตสื่อการสอน	3.00 (1.23)	-	ปานกลาง	-
10. ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน	3.00 (1.47)	-	ปานกลาง	-
11. การใช้เทป ซีดี หรือไฟล์เสียงของเจ้าของภาษาในการสอนทักษะการฟัง-พูด	3.00 (1.47)	-	ปานกลาง	-
12. การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.00 (1.53)	3.00 (.89)	ปานกลาง	ปานกลาง
13. ผู้สอนแนะนำหนังสือหรือเว็บไซต์ที่มีประโยชน์ให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเอง	2.92 (1.50)	-	ปานกลาง	-
14. การสนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน	2.92 (1.61)	3.67 (1.21)	ปานกลาง	มาก

ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา	
	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ครู	ผ.อ.
15. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน	2.77 (1.24)	-	ปานกลาง	-
16. การให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษกับ ชาวต่างชาติ	2.62 (1.50)	3.83 (1.17)	ปานกลาง	มาก
17. การเปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนเพื่อจัด กิจกรรมการเรียนการสอนและให้นักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม	-	2.83 (.75)	-	ปานกลาง

การจัดการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่ มีการกำหนดเกณฑ์การวัดตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีการประเมินผลโดยมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติ โดยใช้แบบทดสอบ ประเมินผลการเรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ทั้งมีการปรับปรุงกระบวนการจัดการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้ สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมเป็นกระบวนการวัดความพร้อมของนักเรียน แจ้งกระบวนการวัดและประเมินล่วงหน้า การประเมินแต่ละหน่วยการเรียนรู้ การใช้แฟ้มสะสมงาน การวิเคราะห์ข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลนักเรียน และการให้นักเรียนเพื่อน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของนักเรียน นอกจากนี้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ วิธีวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับหลักสูตร แสดงรายละเอียดดังตาราง 4.22

ตาราง 4. 22 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา	
	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ครู	ผ.อ.
ด้านการวัดและประเมินผล	3.46 (.85)	2.92 (.72)	ปานกลาง	ปานกลาง
1. การประเมินผลการเรียนของนักเรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	3.85 (.69)	-	มาก	-
2. มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้	3.85 (.99)	-	มาก	-
3. การใช้แบบทดสอบ	3.69 (1.11)	-	มาก	-
4. การกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน	3.62	3.00	มาก	ปาน

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ครู	ผ.อ.	ระดับปัญหา	
	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ครู	ผ.อ.
การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	(.65)	(.89)		กลาง
5. การประเมินผลนักเรียนโดยการมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติ	3.54 (.66)	-	มาก	-
6. การให้นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผล งานของนักเรียน	3.46 (1.13)	-	ปาน กลาง	-
7. วิธีการประเมินผลนักเรียนในแต่ละทักษะ	3.38 (.77)	-	ปาน กลาง	-
8. การประเมินผลโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้และสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.38 (1.39)	2.67 (1.21)	ปาน กลาง	ปาน กลาง
9. การประเมินผลการเรียนหลังการสอนหลังการสอนแต่ละ หน่วยการเรียนรู้	3.38 (1.33)	-	ปาน กลาง	-
10. การแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเป็นระยะๆ	3.23 (1.09)	-	ปาน กลาง	-
11. การวิเคราะห์ข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลนักเรียน	3.31 (1.03)	3.33 (.816)	ปาน กลาง	ปาน กลาง
12. แจ้งวิธีการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	3.00 (1.41)	3.00 (.89)	ปาน กลาง	ปาน กลาง
13. การตรวจสอบหรือการวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเข้า เรียน	3.31 (1.25)	2.50 (1.05)	ปาน กลาง	น้อย
14. การใช้แฟ้มสะสมงาน	3.38 (.96)	-	ปาน กลาง	-

ปัญหาในเชิงนโยบายของส่วนกลาง ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้แก่

1. นโยบายการสอบคัดเลือกคุณครูจากส่วนกลาง ที่ไม่สามารถหาคุณครูมาประจำในสามจังหวัด
ได้ พอสอบได้ มาทำงานได้สักพัก ก็จะขอย้ายไปจังหวัดอื่น คนในพื้นที่ไม่สามารถสอบเองได้
2. จำนวนของคุณครู มาจากสัดส่วนต่อนักเรียน แทนที่จะมีคุณครูในเบื้องต้นต้องครบตาม
จำนวนมาตรฐานสาระของหลักสูตร ในระดับประถมศึกษาที่มีสาระที่ต้องเรียน ๘ กลุ่มสาระ ดังนั้นชั้น
ต่ำทุกโรงเรียนต้องมีคุณครูครบใน ๘ สาขาวิชา
3. นโยบายการจัดให้มีห้องปฏิบัติการภาษา หรือ คอมพิวเตอร์ ที่เป็นนโยบายจากส่วนกลางทำ
ให้โรงเรียนและเทศบาลไม่มีโอกาสในการเลือกร้านเกิดจากการประมูลมาจากกรุงเทพฯ เมื่อใช้งานไป
แล้วเกิดการชำรุดเสียหาย ต้องเรียกช่างจากกรุงเทพฯ มีค่าใช้จ่าย เช่น ค่าที่พักและค่าเดินทาง

โรงเรียนต้องออกค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้ทางโรงเรียนไม่ประสงค์จะซ่อมแซมแล้วเมื่อเกิดการชำรุด ในขณะที่ไม่มีโรงเรียนใดเลยที่ห้องปฏิบัติการนี้ยังใช้ได้อยู่ และโรงเรียนยังมีความประสงค์จะรื้อถอนเพื่อใช้พื้นที่ในการเรียนแต่ก็ทำไม่ได้ เพราะเกรงว่าจะผิดระเบียบราชการ

4. งบประมาณที่จัดสรรให้โรงเรียนกว่าจะมาถึงก็ใกล้จะปิดงบ เนื่องจากผ่านระบบจากส่วนกลาง กระทรวง กรม องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล แล้วจึงจะถึงโรงเรียน มีลำดับขั้นตอนกว่าเรื่องจะถึงโรงเรียนก็ดำเนินการแทบไม่ทัน

5. มีการแทรกแซงจากกลุ่มผู้มีอิทธิพลในการฝากบุคลากรเข้าทำงาน

6. หลักสูตรแกนกลาง มีการเพิ่มสาระหน้าที่พลเมือง และเพิ่มสาระด้านศาสนา ตลอดจนชั่วโมงภาษาต่างประเทศต่อสัปดาห์มีเพียง สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงในช่วงชั้นที่ 1 และสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงในช่วงชั้นที่ 2 ในขณะที่เดิมมีการเรียนภาษาต่างประเทศทุกวันอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง

4.3 แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล

จากข้อมูลข้างต้นอันประกอบด้วย ข้อมูลสภาพการเรียนรู้ของนักเรียน การสอนของครู การสนับสนุนจากหน่วยงานเทศบาล นโยบายของผู้บริหาร ทำให้พอจะสรุปแนวทางการส่งเสริมได้ดังนี้

4.3.1 ระดับกรม/กระทรวง

เนื่องจากโรงเรียนเทศบาลอยู่ภายใต้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ดังนั้นการดำเนินงานของโรงเรียนย่อมต้องเกี่ยวข้องหรือได้รับผลจากนโยบายของกรมและกระทรวง ในการศึกษาครั้งนี้ได้วิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นในด้านสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขดังนี้

1) ด้านสภาพ ปัญหา การดำเนินงาน พบว่า การดำเนินการด้านงบประมาณเป็นไปด้วยความล่าช้า ในบางปีกว่างบประมาณจะผ่านมาถึงท้องถิ่น จังหวัด และกว่าทางโรงเรียนจะทำเรื่องเบิกจ่ายไปดำเนินการได้ก็เกือบจะสิ้นปีงบประมาณ ทำให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเร่งรีบ และขาดประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณ

โครงการบางอย่างโดยเฉพาะโครงการที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก จะมีการดำเนินการเบ็ดเสร็จมาแล้วจากกรม เช่น โครงการจัดซื้อจัดจ้าง การติดตั้งห้องปฏิบัติการทางภาษา กรมหรือส่วนกลางจะดำเนินการเองทั้งหมด ตั้งแต่การประมูล การจัดซื้อจัดจ้าง เมื่อมีปัญหาการใช้งานจะต้องประสานไปยังส่วนกลางหรือบริษัทผู้รับดำเนินการ โดยที่โรงเรียนจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งค่าบริการในส่วนนี้ค่อนข้างสูง ทั้งค่าเดินทาง ค่าที่พักและอื่นๆ ทำให้โรงเรียนไม่อาจหางบประมาณในส่วนนี้ได้ จึงไม่อาจซ่อมแซมให้สามารถใช้งานได้ ทำให้ในปัจจุบันห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทางกรมมีนโยบายจัดหามาให้โรงเรียน ไม่มีโรงเรียนใดใช้งานได้เลย อีกทั้งยังเป็นปัญหาทางระเบียบ

ราชการที่ไม่อาจรื้อถอนได้ ทำให้เสียพื้นที่การใช้งาน ทั้งๆ ที่โรงเรียนมีพื้นที่จำกัด จึงทำให้เสียพื้นที่เก็บซากครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบ โดยไม่จำเป็น

ส่วนสภาพการพัฒนาบุคลากรและการบรรจุบุคลากรครู ในปัจจุบันโครงการพัฒนาบุคลากรกรม/ส่วนกลางจะใช้งบประมาณในการพัฒนาบุคลากรคนละ 3,000 บาทต่อปี ส่วนใหญ่จะใช้ไปในการฝึกอบรมที่ กรม/ส่วนกลางจัดขึ้น หลายโครงการไม่ได้ตอบสนองความต้องการ หรือความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและนำมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียน อีกทั้งนโยบายการบรรจุบุคลากรครูที่ดำเนินการจากส่วนกลาง หรือมีการเรียกบรรจุจากการสอบขึ้นบัญชีไว้ ทำให้ไม่อาจหาครูที่มีคุณสมบัติตรงตามที่โรงเรียนต้องการได้ เช่น ครูที่มีคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ เป็นต้น หรือถ้ามีมาบรรจุ คนที่มาก็มีภูมิลำเนาจากภูมิภาคอื่น และพร้อมที่จะหาทางโยกย้ายกลับภูมิลำเนาของตน ทำให้เป็นการแก้ปัญหาคาดแคลนครูภาษาอังกฤษได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น

ผู้บริหารและกำกับนโยบายในส่วนกลาง เป็นนักปกครอง จึงอาจขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการจัดการศึกษาอย่างลึกซึ้ง ส่วนใหญ่มาดูแลชั่วคราว และพร้อมที่จะโยกย้ายไปตามตำแหน่ง และวาระทำให้ความต่อเนื่องของนโยบายไม่มี นโยบายและการสนับสนุนที่มีต่อโรงเรียนสังกัดเทศบาลจากส่วนกลางจึงไม่ต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากเสียงสะท้อนของบุคลากรครูเทศบาลที่ว่า “... การพัฒนาด้านบุคลากรของครูเทศบาล ตามหลัง สพฐ.หนึ่งก้าวเสมอ...”

2) แนวทางการแก้ไข ในด้านความล่าช้าของการจัดการด้านงบประมาณ กรม/ส่วนกลางควรพิจารณาปรับปรุงทั้งระบบโดยการประยุกต์ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สื่อสารระหว่างส่วนกลาง จังหวัด เทศบาล และโรงเรียน เพื่อให้สามารถสื่อสารกันได้รวดเร็วขึ้น เพราะปัจจุบันแม้ข้อมูลด้านงบประมาณ จะมาถึงจังหวัดซึ่งรับผิดชอบโดยท้องถิ่นจังหวัด แต่กว่าจะถ่ายทอดมายังโรงเรียนก็ต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง

การดำเนินโครงการที่จะมีผลดีต่อคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น โครงการสร้างห้องปฏิบัติการทางภาษา ควรมอบอำนาจให้โรงเรียนดำเนินการโดยตรง โดยกรม/เทศบาลเป็นผู้กำกับติดตามและประเมินผล ทั้งนี้โรงเรียนสามารถแสวงหาผู้ติดตั้งและดำเนินการในท้องถิ่น/ภูมิภาคได้ ทำให้เมื่อเกิดปัญหา การดูแลซ่อมบำรุง หรือ ติดขัดทางเทคนิค ก็สามารถแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการซ่อมเสริมไม่สูง เช่นเดียวกับที่ต้องอาศัยช่างจากส่วนกลาง

ในการสอบบรรจุครูภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจุบันพบว่าขาดแคลนครูที่มีคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษทุกโรงเรียน ทำอย่างไรจะสามารถให้โรงเรียนดำเนินการได้เอง ซึ่งทำให้ได้บุคลากรในพื้นที่ จะลดปัญหาการโอนย้ายกลับภูมิลำเนา และจะเป็นการแก้ปัญหาคาดแคลนครูภาษาอังกฤษได้ถาวรกว่าที่ผ่านมา ทั้งนี้คุณวุฒิและเงื่อนไขต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ทุกฝ่ายร่วมกันกำหนดขึ้น

สำหรับประเด็นการพัฒนาครูให้มีความเท่าทันการเปลี่ยนแปลงนั้น ควรลดการอบรม/สัมมนานอกพื้นที่ แต่ควรเน้นการพัฒนาในชั้นเรียน คือใช้ชั้นเรียนเป็นฐานการพัฒนา เช่น เน้นการ

พัฒนาสื่อ หรือการประยุกต์การใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพ มีกระบวนการนำมาทดลองใช้ และประเมินผล อย่างจริงจัง ซึ่งปัญหาการขาดแคลนสื่ออุปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นปัญหาเร่งด่วนของโรงเรียนเทศบาลในสามจังหวัด

ส่วนปัญหาด้านการบริหารบุคคลของกรม/ส่วนกลางที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรครูในสังกัดเทศบาล ที่จะไม่ต้องก้าวตามครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ควรพัฒนาระบบให้สามารถเชื่อมต่อ/ประสานงานในด้านการจัดการศึกษาระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กับ สพฐ. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น อาจจะมีคณะกรรมการร่วมระหว่างสององค์กร มีระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ทั้งในระดับกรม/กระทรวง ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่น เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้อย่างไม่มีขีดจำกัด

4.3.2 ระดับเทศบาล

1) สภาพ/ปัญหา คณะผู้บริหารเทศบาลที่มาจากเลือกตั้ง หรือถูกแต่งตั้งเข้ามาดูแลเชิงนโยบาย มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาไม่มากพอ ทำให้การปฏิบัติหรือนโยบายที่ออกมาส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน เช่น การให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่ตอบสนองฐานเสียง จนลืมเรื่องคุณภาพการเรียนการสอน ครูต้องถูกกำหนดให้มาช่วยงานอื่นๆ ของเทศบาล ทั้งๆที่ ลำพังการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนก็ทำไม่ทัน หรือมีเวลาไม่พอ

การแทรกแซง/ก้าวก่าย การดำเนินงานของโรงเรียน ทำให้โรงเรียนขาดความเป็นอิสระในการบริหาร และการดำเนินงานทางวิชาการ เช่น การรับนักเรียนเข้าเรียน การรับและโยกย้ายบุคลากร การฝากญาติพี่น้องเข้าเป็นบุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น ดังจะเห็นได้ว่าบางเทศบาล/บางโรงเรียนมีบุคลากรครูบางสาขามากเกินความจำเป็นในขณะที่บางสาขาขาดแคลน เช่น ครูที่สอนหรือมีคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งขาดแคลนในทุกเทศบาล ในขณะที่ครูบางสาขามีมากเกินความจำเป็น เช่น สาขาปฐมวัย เป็นต้น

ส่วนเรื่องการสนับสนุนงบประมาณให้โรงเรียนจ้างครูต่างชาตินั้น บางเทศบาลไม่สนับสนุน โดยให้โรงเรียนรับผิดชอบค่าจ้างเอง เรื่องนี้ควรหารือให้ได้ข้อสรุป เพราะการจ้างครูชาวต่างชาติเกิดประโยชน์กับนักเรียนโดยตรง เป็นการสร้างบรรยากาศความเป็นนานาชาติ และขดเซยส่วนขาด คือการขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้งครูชาวไทยมักจะกดดันที่จะสอนการอ่านและการเขียน การได้ครูชาวต่างชาติจะช่วยเสริมการฟังและการพูด เพราะการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพจะต้องเริ่มจากการฟังและการพูด

2) แนวทางแก้ไข สำหรับด้านความรู้และประสบการณ์ของนักการเมืองที่ถูกมอบหมายให้มาดูแลด้านการศึกษา แต่ยังขาดความรู้และประสบการณ์นั้น ในบางเทศบาลแก้ปัญหาโดยการแสวงหาบุคลากรภายนอกที่มีความรู้และประสบการณ์มาช่วย อาจจะในฐานะที่ปรึกษา หรือมาอยู่ในบาง

ตำแหน่ง เช่น เป็นรองนายกฯ ที่ดูแลเรื่องการศึกษา หรือในตำแหน่งข้าราชการ เช่น ผู้อำนวยการกองการศึกษา เป็นต้น

สำหรับเรื่องการจัดสรรอำนาจ/หน้าที่ ระหว่างฝ่ายเทศบาลกับผู้อำนวยการ/ผู้บริหารโรงเรียน ควรมีการประชุมหารือระหว่างผู้บริหารทั้งสองฝ่าย เพื่อกำหนดขอบเขตงานที่เหมาะสมว่างานอะไรบ้าง ที่ครูควรเข้าไปมีส่วนร่วม งานอะไรที่ไม่ใช่หน้าที่ของครู ทั้งนี้เพื่อให้ครูมีเวลาเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

นอกจากนี้ทั้งสองฝ่ายควรร่วมกันสร้างวัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติขึ้นในการบริหารระหว่างเทศบาลกับโรงเรียน เพื่อให้เป็นที่รับรู้ร่วมกันว่า เรื่องอะไรบ้างที่เทศบาลมีอำนาจ เรื่องอะไรที่โรงเรียนมีอำนาจตัดสินใจ ทั้งนี้การสร้างแนวปฏิบัติให้เป็นบรรทัดฐานหรือเป็นธรรมเนียม มีความสำคัญต่อการนำไปปฏิบัติมากกว่าการออกเป็นกฎระเบียบ

สำหรับการสนับสนุนให้จ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศนั้น เทศบาลควรจะสนับสนุนหรือไม่สามารถสนับสนุนได้ทั้งหมดก็ควรหารือกับโรงเรียนเพื่อส่งเสริมให้ครูชาวต่างชาติมาสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อลดเซกการขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ เพิ่มการสอนทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นจุดอ่อนของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา และเป็นการสร้างบรรยากาศให้เกิดความคุ้นชินกับการอยู่ร่วมกับชาวต่างชาติ สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมสำหรับโรงเรียนที่มีชาวต่างชาติอยู่แล้ว คือการติดตาม ประเมินผลการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

4.3.3 ระดับผู้บริหารโรงเรียน

1) สภาพ/ปัญหา ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ขาดความเป็นอิสระในการบริหารงาน เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนในสังกัดอื่น เช่น โรงเรียนในสังกัดของสพฐ. เพราะระยะการกำกับดูแล (span of control) ค่อนข้างใกล้ชิด คือใกล้กับผู้บริหารเทศบาล ใกล้ชิดทั้งในแง่ระยะทาง โรงเรียนทั้งหมดตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และในแง่ของการบังคับบัญชา เพราะเทศบาลมีรองนายกฯ ด้านการศึกษาและผู้อำนวยการกองการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่กำกับการทำงานของผู้อำนวยการโรงเรียนโดยตรง ดังนั้นการบริหารของผู้อำนวยการโรงเรียนจึงถูกจับตามองอย่างใกล้ชิด หรือแม้แต่การคิดริเริ่มสิ่งใหม่ก็ต้องผ่านการเห็นชอบ หรือต้องปรึกษาผู้บริหารในเทศบาลแทบทุกเรื่อง

การตัดสินใจดำเนินงานบริหารโรงเรียน ยังต้องคำนึงถึงผลทางการเมือง หรือมีปัจจัยทางการเมืองท้องถิ่นเข้ามาประกอบการตัดสินใจด้วย ทั้งนี้เพราะนายกเทศมนตรี ซึ่งถือเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น ที่เป็นสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งเป็นตัวแทนที่ประชาชนในแต่ละเขตลงคะแนนเลือกมา ดังนั้นนโยบายของโรงเรียนจึงต้องให้ความสำคัญกับความต้องการของชุมชน เช่น การรับนักเรียน การโยกย้ายครู/บุคลากร แม้แต่การ

รับบุคลากรเข้ามาช่วยงานของโรงเรียน เป็นต้น การจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน ต้องสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/ท้องถิ่น ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องบริหารให้ได้สมดุลระหว่างวิชาการกับการเมือง ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่สามารถทำได้โดยง่าย

สภาพทางฐานะเศรษฐกิจ/สังคมของชุมชนในพื้นที่เทศบาล โรงเรียนเทศบาลเป็นโรงเรียนของรัฐบาลท้องถิ่น ที่ตอบสนองด้านการศึกษาให้กับประชาชนที่มีรายได้น้อย เป็นการศึกษาแบบให้เปล่า ความพร้อมของเด็กและครอบครัวส่วนใหญ่ ไม่สามารถนำมาหากเทียบกับโรงเรียนอนุบาลหรือโรงเรียนเอกชนบางแห่งได้ อีกทั้งในสามจังหวัดชายแดนใต้ เด็กนักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวมุสลิม มีภาษาพูดเป็นภาษามลายู (ยาวิ) แต่มาอยู่ในโรงเรียนต้องใช้ภาษาไทย ในการเรียนการสอน และยังต้องเรียนภาษาที่สาม คือ ภาษาอังกฤษซึ่งห่างไกลความเป็นจริงในการที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุดังกล่าวผู้บริหารโรงเรียนจึงไม่ค่อยใส่ใจที่จะจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในบริเวณโดยรอบของโรงเรียนมีสื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นการส่งเสริมภาษาอังกฤษน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นอาคารหรือบริเวณโดยรอบ แม้แต่ในห้องเรียนก็มีน้อย ยกเว้นห้องที่จัดไว้เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเช่น ห้อง Brain Cloud ซึ่งเป็นโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเทศบาลนครยะลา เป็นต้น

2) แนวทางแก้ไข สถานการณ์บริหารโรงเรียนเทศบาล คงต้องมีกระบวนการพูดคุยปรึกษาหารือกันอย่างกว้างขวาง โดยต้องระดมทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อทำความเข้าใจ ถึงบทบาทและการใช้อำนาจการบริหารให้สามารถตอบสนองคุณภาพการจัดการศึกษา ท่ามกลางอิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น ที่ไม่สามารถแยกกันได้ในบริบทของการจัดการศึกษาในเทศบาล

ประเด็นที่ควรหารือคือ ผู้บริหารโรงเรียนจะมีความอิสระในระดับที่มีผลต่อคุณภาพของการจัดการศึกษาได้อย่างไร เรื่องอะไรบ้างที่โรงเรียนควรมีอิสระ เรื่องอะไรบ้างต้องยึดโยงกับความเป็นท้องถิ่น เป็นต้น สำหรับการ จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น สามารถทำได้ เช่น การจัดทำป้ายภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทยในทุกจุดที่ต้องการประชาสัมพันธ์ เช่น ทางไปห้องน้ำ ทางเข้า ทางออกโรงเรียน ชื่อ ชั้นเรียน ชื่อครู ผู้บริหาร ตลอดจนป้ายแสดงให้เห็นตำแหน่งต่างๆ เช่น ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องอาหาร อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบอาหารหรือ เครื่องมือในการปฏิบัติการที่นักเรียนต้องใช้ เป็นต้น นอกจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว ในบริบทของสามจังหวัดชายแดนใต้ สามารถเพิ่มจัดให้มีภาษามลายูถิ่น (ยาวิ) หรือภาษาอาหรับด้วย ก็จะช่วยส่งเสริมบรรยากาศของความเป็นนานาชาติ หรือความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น

4.3.4 ระดับครูผู้สอน

1) สภาพ/ปัญหา ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมากกว่าครึ่งไม่มีคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ ส่วนหนึ่งเป็นครูที่จ้างมาเพื่อสอนศาสนา โดยมีประสบการณ์ไปเรียนศาสนาในต่างประเทศ และอีกส่วนหนึ่งเป็นครูต่างชาติ ซึ่งไม่แน่ว่ามีคุณวุฒิ/ประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษเพียงใด

ประเด็นสำคัญที่ต้องแก้ไขและปรับปรุงโดยเร่งด่วน คือ เรื่องสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งมีน้อยมาก บางโรงเรียนแบบเรียนหรือคู่มือที่ใช้สอนยังไม่มี ครูจำนวนหนึ่งไม่มีและไม่ได้เขียนแผนการสอน จึงทำให้การสอนขาดทิศทางและเป้าหมาย ห้องปฏิบัติการทางภาษาที่หวังว่าจะทำให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงหรือฝึกฟังนั้น พบว่าไม่มีโรงเรียนใดที่ใช้การได้

วิธีการสอนโดยทั่วไปที่ใช้คือ ครูจะเขียนบนกระดาน แล้วให้นักเรียนคัดลอกและอ่านตาม เน้นการสอนอ่าน เขียน และเสริมไวยากรณ์บ้าง เวลาสอบก็จะเป็นการให้ดูภาพ และขีดเส้นโยงความสัมพันธ์ของภาพ กับคำต่างๆ หรือไม่ก็เป็นการให้เติมคำในช่องว่าง หรือคำที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

นอกจากโรงเรียนที่มีโครงการ Brain Cloud หรือบางโรงเรียนที่พยายามประยุกต์และปรับตัวเองให้สามารถเชื่อมต่อให้นักเรียนได้เรียนผ่านระบบทางไกลของโรงเรียนไกลกังวลแล้ว โอกาสที่จะได้ฟังการออกเสียงสำเนียงของคนเจ้าของภาษามีน้อยมาก อีกทั้งครูชาวต่างชาติที่จ้างมาสอนเกือบทั้งหมดไม่ได้มาจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ สำเนียงที่นักเรียนได้ฟังก็เพี้ยนไปจากเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตามครูต่างชาติเหล่านี้ มีข้อดีตรงที่สอนการฟังและการพูดมากกว่าครูคนไทยที่ส่วนใหญ่จะเน้นสอนการอ่าน การเขียนและไวยากรณ์

อีกสถานการณ์หนึ่งที่นักเรียนสะท้อนออกมาและมีผลต่อความชอบและความอยากที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ อารมณ์และบุคลิกภาพของครู ครูบางคนไม่อาจควบคุมอารมณ์ได้ ทำให้นักเรียนกลัว และทำให้ไม่อยากเรียน นักเรียนจะเปรียบเทียบบุคลิกภาพและการแสดงออกทางอารมณ์ของครูคนไทยกับครูต่างชาติ และนักศึกษาฝึกสอน ซึ่งรายงานว่าครูต่างชาติและนักศึกษาฝึกสอนใจดีกว่า ดุน้อยกว่า ทำให้นักเรียนอยากเรียนมากกว่า เป็นต้น

การจัดบรรยากาศในห้องเรียน จากการสังเกตประมาณหนึ่งในสามของห้องเรียนที่มีการจัดบอร์ดที่มีภาษาอังกฤษบ้าง เช่น วันในสัปดาห์ สิบสองเดือน หรือบางห้องมีคำศัพท์ประจำบทเรียนอยู่บ้าง แต่มีน้อยมาก และน่าจะเป็นการจัดที่มีมานานแล้ว ขาดการเปลี่ยนแปลงให้ทันสถานการณ์ ซึ่งสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนนี้ มีความสำคัญต่อการกระตุ้นหรือสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนได้มาก ซึ่งโรงเรียนเทศบาลยังคงต้องปรับปรุงในเรื่องนี้อย่างมาก

2) แนวทางแก้ไข การปรับปรุงเรื่องครูสอนภาษาอังกฤษไม่มีวุฒิด้านภาษาอังกฤษ ก็ต้องดำเนินการแต่คงทำไม่ได้ในระยะเวลานี้ สิ่งที่ควรทำอย่างเร่งด่วนคือการปรับปรุงเรื่องสื่อการสอนอย่างเอาจริงเอาจัง อย่างเป็นระบบและทุกระดับชั้นเรียน โดยจะต้องส่งเสริมให้ครูหันมาให้

ความสำคัญ และมีทักษะในการทำสื่อด้วยตนเอง พร้อมๆ กับการแสวงหาสื่อจากที่มีผู้ทำอยู่แล้ว เช่น จากที่มีการเผยแพร่ตามท้องตลาด หรือจาก internet จากองค์กร/หน่วยงาน/บริษัท เช่น Brain Cloud หรือจากโครงการโรงเรียนไกลกังวล เป็นต้น โดยในระยะแรกครูนำสื่อมาใช้ในการสอนก่อน ต่อไปก็ค่อยๆ เริ่มพัฒนาสื่อด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน และถ้าพัฒนาถึงระดับที่มีรูปแบบเป็น การตูนภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรได้จะช่วยยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ อย่างมาก

จากผลการสะท้อนของนักเรียนเกี่ยวกับบุคลิกภาพและอารมณ์ของครูที่มีผลต่อความสนใจ เรียนของนักเรียน ดังนั้นจึงควรหาวิธีการให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนการสอน การควบคุมอารมณ์ เทคนิคการจูงใจผู้เรียน และเทคนิคการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับสื่อ การสอนที่นำมาใช้

จากผลการวิจัยพบว่าคุณภาพการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นหลัก ครูคือตัว แปรที่สำคัญที่สุด ถ้าครูสามารถบูรณาการสื่อ สิ่งแวดล้อม กิจกรรม ตลอดจนสามารถสร้างบรรยากาศ ให้จูงใจผู้เรียนได้ ก็มั่นใจได้ว่าการเรียนการสอนก็จะสัมฤทธิ์ผล คือ ไม่เพียงแต่นักเรียนได้คะแนนสูง เท่านั้น แต่หมายถึงนักเรียน มีการเรียนรู้มากขึ้นตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

4.3.5 ระดับนักเรียน

1) สภาพ/ปัญหา เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปในสภาพพื้นฐานทางครอบครัวของนักเรียน เทศบาล ที่เป็นสถานที่รองรับเด็กนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางถึงรายได้น้อย ที่ อาศัยอยู่ในเมือง ตลอดจนเด็กจากสถานสงเคราะห์ เด็กจากครอบครัวแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงาน ในเมืองไทย ทั้งนี้โดยธรรมชาติของเมืองย่อมมีบุคคลหลายกลุ่มทั้งคนที่มีฐานะดี เป็นเจ้าของกิจการ เป็นข้าราชการ พ่อค้า ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีกลุ่มคนอีกระดับหนึ่ง ที่มาเป็นพินเพื่อให้งดเมืองดำเนิน กิจกรรมต่างๆไปได้ เช่น มีคนชนของ มีคนทำความสะอาด มีกรรมกรก่อสร้าง มีคนขับรถ และอีก หลากหลายอาชีพ ที่ทำให้เมืองขับเคลื่อนดำรงความเป็นเมืองต่อไปได้ ซึ่งคนกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ต้องใช้ บริการของโรงเรียนเทศบาลในการให้การศึกษาบุตรหลาน เด็กนักเรียนจำนวนมากขาดความพร้อมใน การเรียนทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ ส่วนหนึ่งขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อการพัฒนาการของสมอง จะ สังเกตเห็นเด็กบางคนตัวเล็ก และน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน บางคนสภาพจิตใจไม่พร้อมเพราะมา จากครอบครัวแตกแยก หรือไม่ก็ทะเลาะเบาะแว้งส่งผลกระทบต่อจิตใจของเด็ก

เด็กจำนวนมากขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน หนังสือ/แบบเรียนไม่มี อุปกรณ์ที่ จำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น dictionary เป็นต้น ขาดการส่งเสริมจากสิ่งแวดล้อม การสอน การบ้าน การเรียนซ่อมเสริม ซึ่งเด็กรายงานว่ามีความจำเป็นที่ต้องการให้ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้าน

ให้ บางครั้งต้องรอคอยพี่หรือญาติบางคนกลับมาจากที่อื่นเพื่อมาสอนการบ้านให้ในวันสุดสัปดาห์ เป็นต้น

เด็กบางคนต้องย้ายตามผู้ปกครองที่ต้องโยกย้ายบ่อยๆ อันเนื่องจากความไม่มั่นคงในอาชีพ ส่งผลให้เด็กต้องย้ายที่เรียนใหม่ ก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัว ทั้งในด้านการเรียน การคบเพื่อน กระทั่งความเข้าใจด้านการเรียน ทศนคติต่อการเรียน ครูและโรงเรียน จนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ทำให้เป็นการยากที่จะกลับมาเรียนได้อีกครั้งหนึ่ง และอนาคตของเด็กกลุ่มนี้ก็สัมพันธ์กับการเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม ลักขโมยและยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างไรก็ตามจากสถานการณ์ที่ดูเหมือนส่วนใหญ่จะเป็นไปในทางลบต่อการเรียนการสอน แต่ก็มีบางอย่างที่อาจเป็นเหตุให้เด็กนักเรียนของโรงเรียนเทศบาล โดยเฉพาะในสามจังหวัดชายแดน ที่เด็กนักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจน เช่น เสียง ng เนื่องจากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีเสียงสอดคล้องกับภาษาอังกฤษ อีกทั้งทุกเย็นเด็กนักเรียนที่เป็นมุสลิมจะไปเรียนศาสนาที่ต้องใช้ภาษารูมี (ใช้ตัวอักษรอังกฤษแต่สะกดแบบภาษาคาราโอเกะ) ประกอบการอ่านภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาในคัมภีร์อัลกุรอาน ทำให้เด็กนักเรียนคุ้นชินกับอักษรภาษาอังกฤษ ช่วยให้สามารถอ่านได้เร็วกว่าเด็กทั่วไป เป็นต้น

2) แนวทางแก้ไข โรงเรียนต้องหาทางช่วยเหลือ ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากพื้นฐานทางครอบครัวของนักเรียน โดยการจัดตั้งแวดล้อมด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนให้มากขึ้น มีกิจกรรมที่ช่วยในการปรับตัว และสอนเสริมเพื่อให้เด็กนักเรียนสามารถเรียนทันกลุ่มเพื่อนได้ ซึ่งปัญหาการเรียนไม่เข้าใจหรือเรียนไม่ทันเพื่อนจะเกิดปัญหาอื่นตามมา เช่น ปัญหาการหนีเรียน มีทัศนคติต่อการเรียน และออกจากโรงเรียนกลางคัน และสัมพันธ์ที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้มาก โรงเรียนควรมีฝ่ายหรือหน่วยแนะแนวที่มีประสิทธิภาพกว่าโรงเรียนประเภทอื่น และสามารถติดตามช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล มีวิธีการช่วยเหลือเด็กหลากหลายวิธีอย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนต้องให้ความสำคัญในเรื่องการย้ายโรงเรียนในระหว่างภาคเรียน หาทางอธิบายผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับเด็กให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจปัญหาที่จะเกิดตามมากับเด็กนักเรียน

สำหรับกิจกรรมที่จะส่งเสริมจุดเด่นของนักเรียนที่มีความสอดคล้องกับภาษาอังกฤษ ก็ควรจะจัดกิจกรรมส่งเสริมการพูด การอ่านเพื่อพัฒนาต่อยอด ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสแข่งขันในเวทีต่างๆ ทั้งในระดับโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน จังหวัด เขต ระดับชาติ เพื่อเพิ่มโอกาสและพัฒนาความสามารถซึ่งพบว่านักเรียนของโรงเรียนเทศบาลในสามจังหวัดได้รับรางวัลระดับชาติ

บทที่ 5

สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสำรวจ การ สัมภาษณ์ และการเก็บแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และตอบคำถามตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเป็นอย่างไร ไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่
2. อะไรเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ
3. ทำอย่างไรจึงจะให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี หรือได้ตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้ข้อสรุปลำดับตามวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ส่วนที่ 2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี หรือได้ตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งส่วนของข้อมูลแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต และค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ขอสรุปข้อมูลตามกลุ่มดังนี้

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแนวทางหลักในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในทุกโรงเรียน ทักษะหลักที่ต้องการให้มีในช่วงชั้นที่ ๑ (ป.๓) เน้นทักษะการฟัง และพูด เป็นหลัก รองลงมาเป็นอ่าน และเขียน คำศัพท์ ส่วนช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๖) ยังเน้นทักษะการฟังและพูด เป็นหลัก เพียงแต่สามารถสื่อโต้ตอบได้ ไม่เพียงแต่พูดตามต้นแบบ การอ่านและเขียน เป็นทักษะรอง (ตาราง 4.6) คุณครูส่วนหนึ่งจัดทำหลักสูตรโดยยึดเป็นแนวทางหลักทั้งหมด แต่ส่วนใหญ่มีการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม โดยจัดสภาพตามความสามารถของนักเรียน ตามเอกสารแบบเรียน สภาพท้องถิ่น (ตาราง 4.7) กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มาจากแบบเรียน บางส่วนมาจากการคิดและสร้างของครู (ตาราง 4.8) การทำสื่อการสอนประกอบการสอนในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เป็นสื่อที่สามารถใช้ในห้องเรียนทั่วไปได้ โดยไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์ช่วยมาก เช่น ภาพ บัตรคำ เกมส์ ส่วนแหล่งเรียนรู้ที่ใช้จะเป็นภายในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา และมีบางส่วนจัดกิจกรรมหน้าเสาธง ชมรม/ค่ายภาษาอังกฤษ เป็นต้น (ตาราง 4.10)

1.2 นโยบายระดับกระทรวง กรมส่งเสริมการปกครอง ที่มีผลต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ และวิชาอื่นๆ คือ การจัดประกวดทางวิชาการ โดยแข่งขันกันระหว่างโรงเรียนที่กรมส่งเสริมฯ ดูแล แข่งระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ทำให้แต่ละโรงเรียนมีการกดดัน สอนเสริม ให้กับเด็กนักเรียนที่มีความโดดเด่นในแต่ละด้าน เพื่อการแข่งขัน บางกิจกรรมมีแข่งเป็นทีม เช่น การแสดงละคร หรือการร้องเพลงประสานเสียง ซึ่งทำให้เด็กกลุ่มหนึ่งได้พัฒนาขึ้นมา แต่ในภาพรวมยังได้เฉพาะบางคน และเกิดจากความเสียสละของครูที่ต้องทุ่มเทให้กับเด็ก เนื่องจากโรงเรียนเทศบาลในแต่ละจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นที่เรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัวฐานะไม่ดีมากนัก ดังนั้นโรงเรียนจึงจัดให้มีอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนทุกคน โรงเรียนเทศบาลถูกแบ่งตามจำนวนนักเรียนเป็นขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และใหญ่พิเศษ ในสามจังหวัดนี้ ไม่มีขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดใหญ่เกิดจากเป็นโรงเรียนขยายโอกาสรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และเป็นโรงเรียนที่เน้นทางวิชาการ จึงทำให้มีชื่อเสียงในการชนะการประกวดกิจกรรมต่าง ๆ

1.3 ระดับเทศบาล โรงเรียน เป็นทีมบริหารที่ใกล้ชิดครู และส่งผลต่อการทำงานของครูมาก นโยบายบางส่วนช่วยแก้ปัญหาของครู เช่น การนำเทคโนโลยีมาช่วย การเรียนทางไกลในวิชาที่ครูไม่ตรงวุฒิ หรือขาดแคลนครู แต่บางครั้งก็สร้างปัญหากรณี เครื่องมือ อุปกรณ์ชำรุด หรือค่าใช้จ่ายที่มากขึ้น ทำ

ให้กิจกรรมตามนโยบายอาจไม่ต่อเนื่อง และมีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อการพัฒนาของนักเรียน นโยบายบางส่วนช่วยพัฒนาเช่น การจ้างครูชาวต่างชาติเพื่อให้สอนเสริม หรือพัฒนาให้ครูและนักเรียนมีทักษะการฟัง การพูด สร้างบรรยากาศการใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียน แต่ปัญหาคือ ครูชาวต่างชาติ รับสอนเพื่อให้ได้ใบอนุญาตทำงานในประเทศไทย พอได้ก็ย้ายไปทำงานที่อื่นที่สร้างรายได้ให้กับเขา บรรยากาศของโรงเรียนที่พยายามนำศัพท์อังกฤษมาประกอบในส่วนต่างๆ มีให้เห็นบ้าง ไม่ได้มีในทุกโรงเรียน (ตาราง 4.16) หน่วยงานภายนอก มูลนิธิต่างประเทศ มีเข้ามาส่งเสริมภาษาอังกฤษในพื้นที่ สามจังหวัดบ้าง แต่ก็ เป็นโครงการชั่วคราว ไม่ได้เกิดสม่ำเสมอ หรือต่อเนื่อง โรงเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเทศบาล หรือนักเรียนมีศักยภาพก็จะได้รับการคัดเลือกที่จะรับโอกาสในการพัฒนา

1.4 ครู มีวุฒิการศึกษาที่ตรงภาษาอังกฤษบางส่วน พบว่า ครูอังกฤษขาดแคลนมากในโรงเรียนขนาดเล็ก และในกลุ่มสามจังหวัด ครูที่สอบได้ในส่วนกลางก็จะไม่เลือกมาทำงาน หรือหากจำเป็นต้องมาก็จะขอย้ายเมื่อทำงานได้ระยะหนึ่ง การจัดทำหลักสูตร พัฒนบทเรียนยึดสาระมาตรฐานตามหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2551 และปรับตามสภาพของนักเรียนด้วย เอกสารประกอบการเรียน เป็นซีดีที่ครู โรงเรียนผลิตขึ้นเองเป็นส่วนใหญ่ บางโรงเรียนในห้วงนครในการจัดทำ แต่ครูบางท่านก็ต้องจ่ายเพิ่มเอง ครูบางคนก็คุยกับนักเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษให้นักเรียนคุ้นเคย การนำเทคโนโลยี หรือกิจกรรม เล่นเกมส์ มีบ้าง แต่น้อย ทักษะที่เด็กเรียนส่วนใหญ่เป็นการอ่าน ท่องศัพท์ การเขียน ไวยากรณ์ ส่วนทักษะการฟัง การพูด จะเห็นได้ในโรงเรียนที่มีครูชาวต่างชาติ แต่กิจกรรมที่พอจะเสริมในโรงเรียนเป็นกิจกรรมหน้าเสาธง ที่มีการพูดคำศัพท์ สามภาษา หรือภาษาอาเซียน เป็นคำ ๆ กระตุ้นเด็กได้แสดงออก

1.5 นักเรียน ส่วนใหญ่ชอบภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าเขาจะมองว่ายาก แต่ก็ส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะกลุ่มที่ชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษก็ยอมรับว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลกได้ (ตาราง 4.17) วิธีการสอนที่นักเรียนชอบตามลำดับคือ การร้องเพลงภาษาอังกฤษ การท่องคำศัพท์ การพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน การเดินตามเพลง ออกท่าทาง และการสอนหน้าชั้นของครู ในขณะที่ครูนิยมจัดกิจกรรมเรียงตามลำดับ คือ การท่องคำศัพท์ การพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน การสอนหน้าชั้นของครู การร้องเพลงภาษาอังกฤษ และการเดินตามเพลง ออกท่าทาง (ตาราง 4.15) แสดงว่ากิจกรรมที่ครูจัดเป็นสิ่งที่นักเรียนชอบ เพียงแต่สิ่งที่ครูทำเป็นบ่อยเป็นส่วนที่ไม่ต้องมีเครื่องมือช่วยเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่การได้มีกิจกรรมโดยมีเครื่องมือช่วยจะทำให้สนุกเพิ่มขึ้น นักเรียนจึงชอบมากกว่า

ส่วนที่ 2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

ด้านปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หากจะมองเพียงในห้องเรียนคงไม่ได้คำตอบทั้งหมด ดังนั้นในการสรุปปัญหาจึงมีส่วนประกอบภายนอกห้องเรียนที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย โดยแยกเป็นส่วนๆ ดังรายละเอียด

2.1 ด้านหลักสูตรแกนกลาง จากการศึกษาข้อมูลเทียบเคียงกับวรรณกรรมในบทที่ 2 มองว่าสาระการเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับชั้นวัย แต่ประเด็นปัญหาอยู่ที่โครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนด ให้เวลาเรียนวันละ ไม่เกิน ๕ ชั่วโมง ใน ๘ กลุ่มสาระ โดยจัดเวลาเรียนรายปี ภาษาต่างประเทศปีละ ๔๐ ชั่วโมง ในช่วงชั้นที่ ๑ และ ๘๐ ชั่วโมงในช่วงชั้นที่ ๒ หากในประเทศที่เป็นพหุภาษา เด็กนักเรียนมีโอกาสนในการใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ประเทศไทยจากเดิมที่เคยเรียนวันละ 1 ครั้งในอดีต ในปัจจุบันเป็น 1 ครั้งต่อสัปดาห์ การใช้ภาษาเป็นวิชาด้านทักษะ ต้องฝึกฝนและปฏิบัติอยู่บ่อยๆ จึงจะได้ผล

2.2 ด้านนโยบายจากกระทรวง/กรม/เทศบาล หน่วยงานที่กำกับดูแลโรงเรียน ส่งผลต่อทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนการสอนในโรงเรียน ดังที่ปรากฏ

๑) นโยบายที่เพิ่มสาระในหลักสูตร เช่น หน้าที่พลเมือง ศาสนา หรือนโยบายเรียนครึ่งวัน ให้เพิ่ลื่นเรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ออกนโยบายไม่ได้มีรายละเอียด หรือเห็นปัญหาในทางปฏิบัติของครู การมาเข้าชั้นหรือกลับค่ากว่าปกติ เป็นปัญหาสวัสดิภาพ ความปลอดภัยทั้งของครูและนักเรียน

๒) นโยบายส่วนกลางสนับสนุนการมีห้องปฏิบัติการทางภาษาสนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์ย่อมเป็นต้องการของโรงเรียน แต่่นโยบายก็ไม่ได้ต่อเนื่องมองภาพระยะยาวถึงการดูแล รักษาอุปกรณ์ และการติดตามผลการใช้งานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในระยะยาวอย่างยิ่งย่น

๓) การสนับสนุนให้มีครูสอนภาษาอังกฤษที่ตรงวุฒิและมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ จึงมีการสอบในส่วนกลาง ผลทำให้ได้ครูมาส่วนหนึ่งจำนวนไม่มาก และเมื่อจัดสรรไปแล้วโรงเรียนในสามจังหวัดซึ่งมีภาวะเสี่ยงภัย ทำให้ไม่มีคนเลือกมาสอน หรือถึงจะจำเป็นต้องมาก็จะขอย้ายออกนอกพื้นที่เมื่อมีโอกาสเพราะไม่ใช่คนในพื้นที่ ในขณะที่ความเป็นจริงโรงเรียน มีครูหรือไม่มีครูที่ได้มาตรฐานตามต้องการ แต่การเรียนการสอนต้องจัดให้มีสาระครบถ้วน ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะผู้สอนไม่ได้ถนัดภาษา

จากนโยบายส่วนกลาง ขยับมาส่วนเทศบาลที่ใกล้ชิดเห็นปัญหาจุดนี้ บางเทศบาลก็จัดให้มีครูชาวต่างชาติเข้ามาสอนร่วมกับครูที่มีในโรงเรียน ถึงแม้จะมีข้อบกพร่อง ครูชาวต่างชาติเหล่านี้ เมื่อให้สอบ TOEFL คะแนนน้อยกว่าครูไทย ไม่แม่นยำไวยากรณ์ ในด้านการสื่อสาร สำเนียงไม่เหมือนเจ้าของภาษา แต่นักเรียนก็รับได้เพราะดีกว่าไม่มีประสบการณ์ในการฟังเลย อย่างไรก็ตามครูชาวต่างชาติ ก็มักจะลาออกเมื่อทำงานได้พักหนึ่ง พอได้ ใบอนุญาตทำงาน(Work permit)เขาก็ลาออก ไปหางานใหม่ในพื้นที่ที่ปลอดภัยกว่าสามจังหวัด

๔) นโยบายเทศบาลที่จัดกิจกรรมต่างๆ จะดึงครูบางคนจากโรงเรียนมาทำงาน เช่น การจัดกิจกรรมตามศาสนา ก็อาศัยบุคลากรจากโรงเรียนมาจัดสถานที่ เตรียมงานต่างๆ ทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่สอนได้ ต้องทิ้งห้องเรียนมาทำงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕) นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นสิ่งที่ดี ถ้าศักยภาพของแต่ละโรงเรียนเท่ากัน (INPUT) การจัดสรรบุคลากร ทรัพยากรการเรียนรู้ให้พร้อม บริบทพื้นที่ และการประเมินไม่ได้เป็นการรายงานตนเอง แต่เป็นการประเมินจากหน่วยงานภายนอก ไม่แย่งเวลาสอนไปทำงานเอกสาร (PROCESS) ให้มีการประเมินผลจากข้อสอบกลาง (OUTPUT) มีบทลงโทษอันเนื่องมาจากการละทิ้งหน้าที่ ไม่ใช่เพราะหน้าที่มากเกินความสามารถของคน โรงเรียนสามารถจัดสรร ดำเนินการคัดบุคลากรเองได้ ประเมินหน้าที่ตามบริบท ทรัพยากรที่มี เช่น มีครู 5 คนที่ไม่ได้มีความรู้ครบใน ๘ สาระ ประเมินตามสาระที่ครูถนัด แทนการดูภาพรวม

๖) นโยบายการให้ครู คศ.3 ครูเชี่ยวชาญ เพิ่มวิทยฐานะ ทำอย่างไรจึงเป็นการประเมิน 360 องศา ให้ได้แก่นักเรียน เพื่อนครู ผู้บริหารได้มีส่วนร่วมในการประเมินด้วย ผลงานควรเป็นเรื่องอยู่ในรายวิชาที่ครูสอน หน้าที่ที่ครูปฏิบัติอยู่ประจำ ไม่ต้องการให้คุณครูที่ไม่มีจรรยาบรรณ ไม่เห็นความสำคัญ ของอาชีพได้มีโอกาส

2.3 ด้านโรงเรียน การจัดให้มีสิ่งแวดล้อมภาษาต่างประเทศที่โรงเรียนจัดให้มี บางส่วนยังไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอย่างแท้จริง เพราะเป็นไปอย่างเป็นประจำ ไม่ได้ให้ความสำคัญที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้ เช่น การมีศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในป้ายหน้าห้องน้ำ บันได สนามเด็กเล่น ฝาผนังในห้องเรียน เป็นต้น นักเรียนจะไม่ได้เรียนรู้เลย ถ้าครูไม่มีเนื้อหาในส่วนนี้ สังเกตเห็นว่า ภาพ ตัวหนังสือ เก่ามาก นักเรียนคงเห็นเป็นประจำ เมื่อทดสอบศัพท์ภาษาอังกฤษ เด็กก็ยังไม่ได้ และแทบจะรู้ว่าศัพท์อยู่ที่ฝาห้องเรียน กิจกรรมที่จัดหน้าเสาธงศัพท์ 3 ภาษา เพียงแต่บอกให้ฟัง ถ้าในห้องไม่ได้มีกิจกรรมต่อเนื่องจากครู นักเรียนก็จะไม่ได้เรียนรู้ ดังนั้นการจัดสิ่งแวดล้อมภาษาอังกฤษ จึงไม่ใช่เพียงมีศัพท์ แต่ต้องเกิดจากความร่วมมือของครู ให้กิจกรรมกับนักเรียนในการหาความหมาย แต่งประโยค เกมส่หา

คำศัพท์และความหมาย ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจมากขึ้น ปัญหาคือ ไม่มีกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อการเรียนรู้

ห้องสมุด มีทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่มีข้อจำกัด เช่น มักเป็นห้องกิจกรรมอย่างอื่น ๆ ด้วย เพราะเนื้อที่จำกัด บางแห่งเปิดเป็นเวลาเมื่อมีครูบรรณารักษ์ ไม่ได้เปิดตลอดเวลา เด็กจะคอยเข้าไปเพื่อเล่น เวลาหนังสือ 2 ภาษา เด็กจะอ่านแต่ภาษาไทย ไม่ได้สนใจภาษาอังกฤษเลย หนังสือภาษาอังกฤษจะคู่ค่อนข้างใหม่ แสดงว่าไม่ได้รับความสนใจจากผู้ใช้อาคารมากนัก

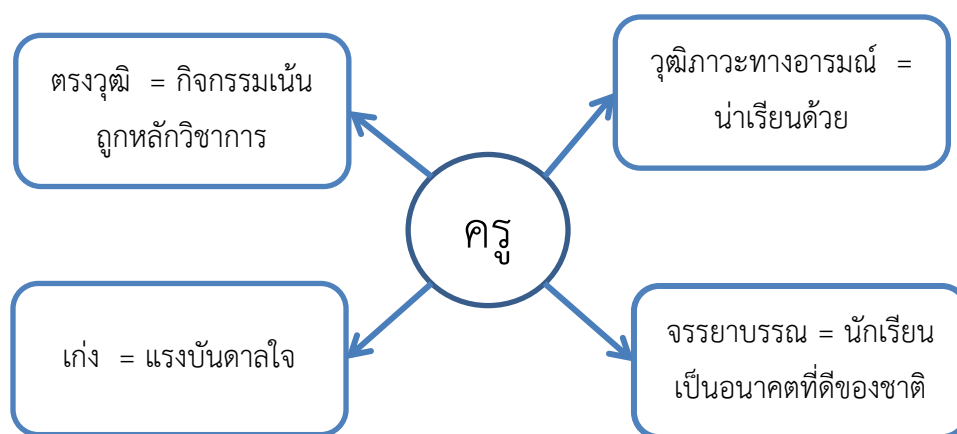
2.4 ครอบครัว/เพื่อน เป็นสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ในด้านภาษาอังกฤษ นักเรียนที่เก่งภาษาอังกฤษจะพบว่าที่บ้านมีส่วนสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีพี่น้อง พ่อแม่ที่ช่วยสอนการบ้าน สร้างแรงจูงใจ บางครอบครัวก็หาครูสอนพิเศษ พานักเรียนไปเรียนพิเศษเพิ่มเติม และการเรียนเพิ่มในด้านภาษารูมี ในการอ่านคัมภีร์ในศาสนาอิสลามทำให้เด็ก มีทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เพราะภาษาดังกล่าวใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษ คล้ายภาษาคาราโอเกะ ทำให้เด็กสะกดและอ่านออกเสียงได้ เขาสามารถเทียบเคียงเสียงกับพยัญชนะไทยได้ ดังนั้นกลุ่มนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ไม่ได้ถูกบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษจึงไม่สามารถฝึกทักษะได้เหมือนกลุ่มนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม แต่นักเรียนอิสลามบางกลุ่มไม่ได้เรียนการอ่านคัมภีร์ ก็จะได้ฝึกภาษารูมี ส่วนภาษาที่ใช้ในบ้านหรือกับเพื่อนๆ ถ้าเป็นกลุ่มที่สามารถใช้ภาษาयीได้ การออกเสียงสำเนียงภาษาอังกฤษก็จะชัดเจน ดีกว่านักเรียนที่ใช้แต่ภาษาไทย บางครอบครัวได้ทำงานในประเทศมาเลเซีย ทำให้เด็กเห็นความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

2.5 คุณครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประเมินตนเองว่ามีความสามารถปานกลาง และมีความสามารถในการอ่าน การฟัง พูดและเขียน ตามลำดับ (ตาราง 4.5, 4.9) ในขณะที่ทักษะที่ต้องการในช่วงชั้นที่ ๑, ๒ เน้นทักษะการฟัง และการพูด จึงพบว่าในห้องเรียนครูแทบจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนเลย ยกเว้นคำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียน ส่วนใหญ่เน้นคำศัพท์ การอ่าน จะมีบ้างในบางโรงเรียนที่มีครูต่างชาติ ทางโรงเรียนจะบังคับให้ครูพูดอังกฤษตลอดคาบสอน ครูไทยมักจะเน้นไวยากรณ์ เพราะนักเรียนต้องสอบ O-net และใช้เพื่อการสอบเข้าเรียนต่อโรงเรียนมัธยม ไม่มีการสอบทักษะการฟัง การพูด ในการสอบเรียนต่อ

ข้อมูลสัมภาษณ์เด็กนักเรียน พบว่า ครูคือคนที่สร้างแรงบันดาลใจ ให้ชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษ แต่ทุกคนรู้ว่าภาษาอังกฤษมีผลต่อความก้าวหน้า การเป็นประชาคมอาเซียน ในขณะเดียวกันนักเรียนก็มีปัญหาว่าเราไม่มีที่ที่จะใช้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นครู

ที่สอนอังกฤษ หากยังไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียน เขาก็จะไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเลย และครูที่เป็นแรงบันดาลใจ มักจะเป็นครูที่ใจดี วุฒิทางอารมณ์ที่มั่นคง มีความสามารถโดดเด่น หรือมีกิจกรรมที่สร้างความสนใจให้กับเด็กนักเรียนได้

กิจกรรมการประกวดที่จัดโดยหน่วยงานภายนอก ทำให้ครูต้องเสียสละมาฝึกเด็กนักเรียนบางคนเป็นพิเศษ ในด้านภาษาอังกฤษ ถ้าโรงเรียนมีคนที่มีวุฒิจบเอกภาษาอังกฤษจะเป็นกำลังสำคัญในการฝึก ในขณะที่บางโรงเรียนไม่มีครูที่มีวุฒิภาษาอังกฤษ ก็จะไปแข่งในทักษะที่ครูถนัดแทน เช่น คณิตศาสตร์ พลศึกษา ดังนั้นจะเห็นว่าวุฒิตรงสาขาที่คุณครูถนัด มีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียน อาจสร้างแผนภาพความสำคัญของครู เพราะเป็นหัวใจของการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนเทศบาล ดังรูป 5.1

รูป 5.1 ความสำคัญของครูในโรงเรียนเทศบาล

จากรูปเน้นครูโรงเรียนเทศบาล เพราะเด็กนักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะเศรษฐกิจไม่ค่อยดี ไม่ได้เรียนพิเศษทางวิชาการ ส่วนใหญ่ไปเรียนศาสนา จะได้เรียนก็เฉพาะที่อยู่ในโรงเรียน นอกจากนั้นไปทำงานช่วยพ่อแม่บ้าง หรืออยู่กับญาติผู้ใหญ่ มีส่วนน้อยกลุ่มลูกข้าราชการ พนักงาน จึงมีโอกาสไปเรียนพิเศษทางวิชาการเพิ่มเติม

2.6 นักเรียน ตัวนักเรียนเองสำคัญมาก เพราะเขาเป็นผู้เรียนรู้ เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ รายวิชาสำคัญมาก แต่อย่างไรก็ตาม เจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่ได้ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หากพบว่า การมีทัศนคติที่ดีกับครู ทำให้นักเรียนชอบและต้องการจะเรียนในรายวิชานั้นๆ มีกิจกรรมหรือการบ้านก็จะสนใจที่จะทำให้สำเร็จ แต่การคงตัวของความรู้ ต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ หากไม่มีโอกาสในชีวิตประจำวัน และไม่มีคนบอกความถูกต้องของศัพท์ การออกเสียง การสื่อสารภาษาอังกฤษย่อมไม่

ต่างกับการเล่นละคร จบแล้วก็จบเลย ไม่ได้ติดตัวให้เกิดการใช้ในสถานการณ์จริง การที่นักเรียนสอบเรียนต่อมักใช้ข้อสอบ ทดสอบด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ แต่ไม่ได้ใช้ทักษะการฟัง การพูด ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญ โดยเฉพาะในสามจังหวัดที่แทบไม่มีชาวต่างชาติเข้าไปท่องเที่ยว ผิดกับเมืองท่องเที่ยวที่ชาวต่างชาติเข้าไป ให้เด็กๆ ได้มีโอกาสใช้ภาษาและเห็นความสำคัญเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต

ส่วนที่ 3 แนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี หรือได้ตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ข้อมูลต่อเนื่องจากสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการทบทวนวรรณกรรม ก่อให้เกิดแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่จะส่งผลให้นักเรียนได้มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลาง ดังนี้

3.1 ด้านหลักสูตรแกนกลาง มีข้อเสนอให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาต่างประเทศ หรือ เป็นไปได้บังคับบางสาระวิชาต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ย่อมทำให้สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น ในประเทศฟิลิปปินส์บังคับวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการงานอาชีพ

3.2 ด้านนโยบาย การออกนโยบายอะไรก็ตาม อย่าให้เป็นนโยบายตามนักการเมือง ควรเป็นนโยบายของกระทรวง ควรมีความต่อเนื่องและกำกับให้เกิดการปฏิบัติ ประเมินผลจริง เช่น การให้ใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ สัปดาห์ละ 1 วันในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ย่อมสร้างบรรยากาศการใช้ภาษาอังกฤษโดยในระยะแรกอาจมีอาการเกือเขินบ้าง แต่ถ้าเป็นที่ยอมรับมีการส่งเสริมสถาบันการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้จริง มีการประกวดแข่งขัน จัดกิจกรรมด้านการใช้ภาษาในสถาบัน พัฒนาการด้านภาษาจากไม่ได้เลย ก็จะได้บ้าง เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนคำศัพท์ ความสนใจการใช้ภาษาที่ถูกต้องจะเป็นอันดับหลังๆ ระยะแรกให้กล้าก่อน เป็นสำคัญ เป็นต้น การประเมินติดตาม ควรรู้บริบทของแต่ละสถาบัน พัฒนาการ ดูกระบวนการทำจริง และผลเทียบตามมาตรฐานกลาง ไม่ใช่มาตรฐานตามหน่วยงาน

นโยบายด้านการจัดแข่งขันทางวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครอง นับว่าเป็นนโยบายที่เป็นประโยชน์ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจให้นักเรียน ครู โรงเรียน และมีการพัฒนานักเรียนขึ้นมาจริงจัง ทั้งนี้ควรให้รางวัลครูผู้เสียสละ ทำให้เด็กมีศักยภาพขึ้นมาด้วย

นโยบายด้านทรัพยากรของสถาบันการศึกษา ไม่ว่าโรงเรียนเทศบาล หรือโรงเรียนสังกัด สพฐ. การให้ตำแหน่งอัตรากำลังควรให้ครบตามสาระที่มี ไม่ควรให้ตามจำนวนนักเรียน เพราะครูไม่สามารถสอนได้ทุกสาระ ในการให้ได้ครูที่มาจากส่วนกลาง การสอบบรรจุไม่ได้ผล หากให้ทางพื้นที่จัดสอบเอง เพื่อให้ได้คนในพื้นที่ โดยส่วนกลางกำหนดมาตรฐานคุณสมบัติขั้นต้น ถ้าไม่สามารถได้ตามคุณสมบัติก็จะยังไม่สามารถบรรจุ จนกว่าจะสอบผ่าน จัดให้มีการสอบทุกปีตราบเท่าที่ยังไม่ได้ครูครบตามอัตราที่จะบรรจุได้ ย่อมทำให้ครูใหม่มีกำลังใจที่จะพัฒนาตนให้มีศักยภาพเพิ่ม และโรงเรียนก็ได้คนในพื้นที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาจบใหม่ได้แข่งขันในแต่ละจังหวัด ไม่ต้องไปแย่งที่ส่วนกลาง

การจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนในกรณีที่เป็นนโยบายจากส่วนกลาง เช่น ห้องปฏิบัติการภาษา ควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการดูแล หรือติดตามผลการปฏิบัติ หากไม่ได้ผล แก้ไขปัญหาให้โรงเรียนด้วย การมีห้องปฏิบัติการที่เครื่องมือใช้ไม่ได้ และไม่สามารถรื้อถอนตามระเบียบราชการ ย่อมทำให้เสียพื้นที่ที่จะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านอื่นๆ อย่างน่าเสียดาย

การตกลง หรือด้านภาระงาน ความรับผิดชอบ ควรใช้หลักธรรมาภิบาลในการเจรจา งานที่ทางโรงเรียน ผู้อำนวยการ ครู มีอำนาจในการทำงาน งานของเทศบาลควรหาคนในส่วนงานช่าง งานอื่นๆ ดำเนินกิจกรรม แต่ขอความร่วมมือโรงเรียนในการส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ หรือช่วงวันนักชดถุกษ์ เสาร์ อาทิตย์ เพื่อไม่ให้เสียเวลาเรียน การรับนักเรียน/การรับคนทำงานในโรงเรียน ควรใช้หลักธรรมาภิบาล โปร่งใส เป็นเหตุผล ประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม

3.3 ครูผู้สอน กับกระบวนการสอนภาษาอังกฤษ จะเห็นว่าครูเป็นหัวใจหลักในการเรียนรู้ที่ได้ผลที่สุดดังนั้นจากแนวคิดการเรียนภาษาที่สอง พบว่า มีสูตรในการเรียนภาษาให้ประสบความสำเร็จ ต้องประกอบด้วยส่วนผสมที่เหมาะสม 3 อย่าง คือ แรงจูงใจ เวลา และวิธีการ โดยความมีประสิทธิภาพในการเรียนภาษา เท่ากับ แรงจูงใจ คูณ โอกาส (โอกาส = เวลาที่ใช้ในการเรียนภาษา คูณด้วย วิธีการ) ดังนั้น ความมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาจึงเท่ากับ แรงจูงใจ คูณ เวลาที่ใช้ในการเรียนภาษา คูณด้วย วิธีการ ทั้งนี้เวลาในการใช้ภาษา หมายถึง เวลาที่ใช้ในการพูด ฟังและเขียน อย่างไรก็ตาม Peter แนะนำปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็น 6 ปัจจัยที่ทรงอิทธิพลต่อการเรียนภาษา คือ

1. การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ความสำคัญของประเด็นนี้คือการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้ การมีแรงจูงใจทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นและรวดเร็ว

2. การปฏิบัติปกติ (Regular practice) การฝึกภาษาทุกวัน ๆ ละ 20-30 นาทีดีกว่าสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง การปฏิบัติตามปกติจะมีการเชื่อมโยงกับปัจจัยอื่นๆ เช่น แรงจูงใจ การบริหารจัดการเวลา

3. การมีส่วนร่วมทางอารมณ์ (Emotional involvement) หน่วยความจำของคนเราจะเก็บข้อมูลได้ดีหากมีอารมณ์ ความรู้สึกมาร่วมด้วย ยกตัวอย่างเช่น การเชื่อมโยงเสียงกับภาพและกลิ่น มีประสิทธิภาพมากกว่าการอ่านคำในพจนานุกรม ดังนั้นการค้นพบสิ่งที่เป็นความรู้สึกที่ชื่นชอบจะมีประโยชน์มากในการเรียนรู้ภาษา

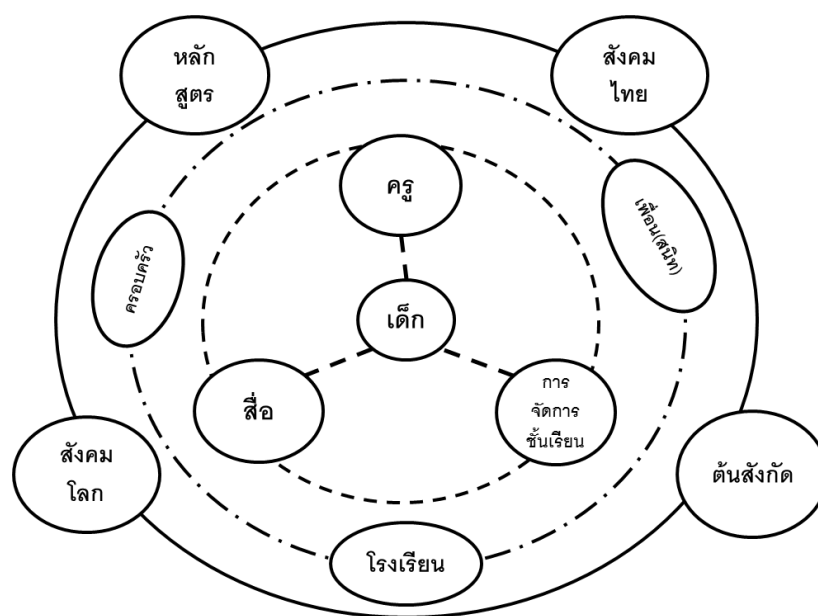
4. ความสนุกสนานและเต็มใจที่จะทำผิดพลาด (Playfulness and willingness to make mistakes) หากการเรียนรู้มีบรรยากาศน่าเบื่อ การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้น แต่หากมีกิจกรรมที่ทำให้มีความสนุกสนาน นักเรียนจะมีความเปิดกว้างมากขึ้น นี่เป็นเหตุผลที่การสอนภาษาที่น่าเบื่อมักไม่ได้ผล ดังนั้นในช่วงแรกที่พูดภาษาต่างประเทศ ความเต็มใจที่จะทำผิดพลาดช่วยให้ นักเรียนสามารถปรับปรุงจากสิ่งที่ผิดพลาด และวิธีการที่จะแก้ไขได้ วิธีการเล่นเพื่อการเรียนรู้ภาษาช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะพูดอะไรได้โดยไม่ต้องกังวลมากเกินไป

5. วิธีการ Humble – ขั้นพื้นฐาน (Humble approach – The basic first) การเรียนรู้ได้ดีเมื่อเริ่มต้นด้วยอะไรที่เล็ก ๆ เข้าใจอย่างลึกซึ้งแล้วค่อยเพิ่มสิ่งใหม่ ๆ ทีละอย่าง เมื่อพื้นฐานดีแล้ว การต่อยอดด้วยกฎขั้นสูงก็จะรวดเร็วขึ้น ดังนั้นความลับในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วเป็นการที่จะเรียนรู้อย่างช้าๆ แต่เข้าใจในช่วงต้น

6. ไวยากรณ์ เป็นเรื่องรองในการฝึก (Grammar is secondary to practice) โดยทั่วไปการเรียนรู้ภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จ ควรเลียนแบบการเรียนรู้ภาษาของเด็ก เด็กไม่ได้เรียนรู้ไวยากรณ์ก่อน กระบวนการเรียนรู้เริ่มจากการพูด เรียนรู้จากการทดลอง จากความผิดพลาด กับการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องกับสภาพแวดล้อมของพวกเขา เด็กไม่ได้เรียนรู้การอ่านด้วยการเริ่มต้นการอ่านวรรณกรรม พวกเขาเรียนรู้ที่จะอ่านได้โดยเริ่มต้นที่จะอ่านคำเดียว แล้วประโยคเดียว ไวยากรณ์ควรจะสอนเท่าที่จำเป็นสอนเพื่อให้แก้ไขประโยคที่ผิดพลาดให้ดีขึ้น

จากข้อมูลแนวทางการแก้ไข จึงขอเสนอ รูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน แต่ละวงกลมแสดงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ครู สื่อ/อุปกรณ์ และการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะทรงอิทธิพลมาก วงที่สองมีกรอบครู เพื่อน โรงเรียน เป็นอิทธิพลสนับสนุน

ส่วนวงที่สาม หลักสูตร ต้นสังกัด สังคมไทย สังคมโลก เป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการต้องการใช้ภาษาอังกฤษในอนาคต ดังแสดงในรูป 5.2

รูป 5.2 รูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่บ่งชี้ว่า บทบาทของครูผู้สอนมีส่วนสำคัญอย่างมาก สอดคล้องกับงานของ ชลธิชา นางาม (2551) และจากผลการประเมินตนเองของครู ถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง เทียบเคียงกับงานของสุภาภรณ์ ยัมวิไล (2551) ศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ว่ามีความสามารถในระดับปานกลาง และที่น่าสนใจคือ นิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต มีความสามารถน้อยกว่าศิลปศาสตรบัณฑิต บ่งชี้ว่า ครูเป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อน อาชีพครูไม่ดึงดูดใจสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง ในด้านนักเรียน จากงานของดิเตน (2556) ทศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่สามารถชี้วัดแรงจูงใจให้มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษได้ดี จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และนักเรียนไทยขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงไม่สามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารได้เท่าที่ควร

การที่นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม และได้เรียนภาษารูมี เพื่อการอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งมีการเขียนโดยตัวอักษรภาษาอังกฤษ แต่เป็นการอ่านคำเพื่อใช้อ่านคัมภีร์ที่เป็นภาษาอาหรับ ทำให้นักเรียน

คุ้นเคยจึงสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ จึงมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่เรื่องครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ไม่ส่งผลต่อเจตคติที่ดี ทั้งนี้กลุ่มที่มีเจตคติที่ดีก็ไม่ได้แสดงว่าจะมีผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี เพราะนักเรียนที่อ่านออกเสียงได้ แต่ไม่สามารถแปลความหมายได้ เพียงแต่สะกดได้

ตาราง 5.1 สรุปสภาพ ปัญหา/โอกาส และแนวทางแก้ไข การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สภาพ	ปัญหา/โอกาส	แนวทางแก้ไข
1 กระทรวง/กรมส่งเสริม/ ท้องถิ่นจังหวัด		
1.1 งบประมาณ จากกรมถึง โรงเรียนล่าช้า	 บางทีงบประมาณมาถึงโรงเรียน เกือบจะปลายปีงบประมาณ ทำให้ต้องรีบ ใช้ จ่ายเงินทำให้งานไม่เป็นไป ตามแผน อีกทั้งต้องผ่านหลาย ขั้นตอนจาก กระทรวง/กรม มา ท้องถิ่นจังหวัด เทศบาล แล้วจึง มาถึงโรงเรียน	 ควรปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ งบประมาณทั้งระบบ ระบบเทคโนโลยีมีความทันสมัยมากขึ้น สิ่งที่เป็นโยบาย กระจายให้ทาง โรงเรียน ควรสามารถเผยแพร่ได้ ล่วงหน้า เป็นระบบข้อมูลข่าวสาร ทางการ
1.2 การจัดการด้านงบประมาณ โครงการจัดซื้อจัดจ้าง ห้องปฏิบัติการภาษา กรมนา เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด การประมูล การจัดจ้างที่ ปรึกษา เข้ามาดำเนินการ	 ผู้รับงานอยู่ส่วนกลาง เมื่อเกิด ปัญหาไม่สามารถใช้ได้ การ ซ่อมบำรุงต้องใช้เวลา และ งบประมาณสูง ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง โรงเรียนต้องรับผิดชอบ แม้ห้องปฏิบัติฯ จะใช้การไม่ได้ แต่ก็ไม่อาจรื้อถอนได้เพราะผิด ระเบียบของทางราชการ ทำให้ เสียพื้นที่ในการจะนำมาใช้ ประโยชน์ ในขณะที่ทางโรงเรียนมี พื้นที่ใช้สอยไม่พอ	 กระจายอำนาจการใช้งบประมาณด้าน ครุภัณฑ์บางอย่างที่มีผลกระทบต่อ คุณภาพการเรียนการสอนโครงการมายัง เทศบาลหรือโรงเรียน
1.3 ส่วนกลางเป็นผู้รับ/คัดเลือก ครู	 บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเมื่อมา อยู่ระยะหนึ่งก็โยกย้ายกลับ ภูมิลำเนา ไม่มีผู้สอผ่าน และทิ้งเวลานาน	 ให้โอกาสต้นสังกัดรับครูภาษาอังกฤษ ได้ เอง โดยส่วนกลางอาจกำหนดคุณสมบัติ ที่เหมาะสมให้เป็นแนวทาง

สภาพ	ปัญหา/โอกาส	แนวทางแก้ไข
	ทำให้โรงเรียนขาดบุคลากร ภาษาอังกฤษ	
1.4 ผู้บริหารระดับกรม ไม่ใช่ นักการศึกษา ขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในด้านการจัดการศึกษา	ทำให้แนวทางการบริหารระดับนโยบายต้องตามหลังโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	มีระบบที่ทำให้เกิดการเชื่อมต่อ/การประสานงานในด้านการจัดการศึกษาระหว่างกรมส่งเสริมฯ กระทรวงมหาดไทย กับสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) กระทรวงศึกษาธิการ
1.5 หลักสูตรการพัฒนาบุคลากร ครู ที่จัดโดยส่วนกลาง (กรม/กระทรวง)	บางหลักสูตรไม่ตอบสนองความต้องการของครูในแต่ละพื้นที่ทำให้เสียงบประมาณและเวลาที่จะสอนเด็ก	หาวิธีการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดอบรมและฝึกปฏิบัติการในสถานการณ์จริง (On the job training)
2 เทศบาล		
2.1 การจัดกิจกรรมของเทศบาล ต้องอาศัยบุคลากรจากโรงเรียนมาช่วย/ ครูถูกขอให้มาช่วยงานเทศบาล มากเกินไป	ครู มีภารกิจเพิ่มขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน มาทำงานในกิจกรรมพิเศษของเทศบาล เบียดบังเวลาสอนของครู ทำให้ครูห่างจากโรงเรียนและห่างจากเด็กนักเรียน	ควรประชุมระหว่างผู้บริหารเทศบาล และครู เพื่อกำหนดขอบเขตงานที่เหมาะสมว่างานอะไร ครูควรช่วย งานอะไรไม่ใช่หน้าที่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน
2.2 คณะผู้บริหารเทศบาลไม่มี ความรู้/ความเข้าใจ ธรรมชาติงานด้านการศึกษา อย่างเพียงพอ	เกิดความผิดพลาดในการกำหนดนโยบายและการดำเนินกิจกรรมบางอย่าง แทรกแซง/ก้าวก่ายการดำเนินงานของโรงเรียนทำให้โรงเรียนขาดความเป็นอิสระในการดำเนินงานด้านวิชาการ เช่น การรับเด็กเข้าเรียน การโยกย้ายบุคลากร ฯลฯ	หาที่ปรึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจ ช่วยงานด้านการศึกษา เช่น เทศบาลเมืองยะลา เทศบาลเมืองปัตตานี เป็นต้น ควรมีวิธีการเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติการจัดการศึกษาให้ผู้บริหารเทศบาล
2.3 ให้ความสำคัญกับประเด็น การเมืองมากกว่าการศึกษา	การฝากเด็กเข้าเรียนจาก ผู้ปกครองหรือหัวหน้า	ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมกันตั้งกรอบ ให้เป็นที่รับรู้โดยทั่วกันว่าเรื่องอะไรที่

สภาพ	ปัญหา/โอกาส	แนวทางแก้ไข
	✚ การฝากญาติเข้าเป็นบุคลากรทางการศึกษา ✚ การโยกย้ายของครูและผู้บริหารโรงเรียน	เทศบาลมีอำนาจ เรื่องอะไรที่โรงเรียนมีอำนาจ ✚ สร้างวัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติขึ้นในการบริหารระหว่างเทศบาลกับโรงเรียน
2.4 มีความคล่องตัวในการแก้ปัญหาด้านสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ	✚ เมื่อเกิดปัญหาไฟไม่สว่าง น้ำประปาไม่ไหล สามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็วโดยที่เทศบาล ✚ การซ่อมแซม รื้อ ก่อสร้างสามารถทำงานสำเร็จโดยรวดเร็ว	
2.5 การเลื่อนวิทยฐานะของบุคลากรครูมีขั้นตอนไม่ซับซ้อน	✚ ครูสังกัดเทศบาลมีโอกาสเลื่อนวิทยฐานะได้เร็วกว่าครูสังกัดสพฐ.	
2.6 ไม่สนับสนุนงบประมาณจ้างครูต่างประเทศ	✚ นักเรียนขาดโอกาส การเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟังและพูด	✚ เทศบาลควรสนับสนุนงบประมาณการจ้างครูต่างชาติ เป็นการชดเชยการขาดแคลนครูที่มีวุฒิภาษาอังกฤษ
3 ผู้บริหาร		
3.1 ขาดความอิสระในการบริหารงาน	✚ การบังคับบัญชาใกล้ชิดเกินไป (Span of Control) ทำให้ลดทอนความคิดสร้างสรรค์ของผอ.โรงเรียน	✚ ทารือให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการใช้อำนาจการบริหาร
3.2 ผลจากอิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น	✚ การตัดสินใจบางอย่างต้องดูผลทางการเมือง เช่น การรับเด็ก การรับ/โยกย้ายบุคลากร ต้องอิงนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อให้ได้งบประมาณ	✚ ทารือให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการใช้อำนาจ
3.3 ใกล้ชิดชุมชน/เห็นปัญหา	✚ ตัดสินใจดำเนินการได้สอดคล้องกับสถานการณ์	✚ จุดเด่นของโรงเรียนเทศบาล
3.4 การส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ บางแห่งมีน้อย	✚ สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียน ไม่ส่งเสริมบรรยากาศที่จะทำให้ นักเรียนคุ้นชินกับภาษาอังกฤษ	✚ บริเวณอาคารและสถานที่ต่างๆ ในโรงเรียนควรมีป้ายภาษาอังกฤษกำกับ พร้อมกับภาษาอื่น เช่น ภาษาไทย

สภาพ	ปัญหา/โอกาส	แนวทางแก้ไข
	ภาษาอังกฤษห่างไกลจากการใช้ในชีวิตประจำวัน	- ภาษามาลายี - ป้ายประกาศ/ประชาสัมพันธ์ ควรมีภาษาอังกฤษด้วย
4 ครู		
4.1 ครูผู้สอนไม่มีวุฒิด้านภาษาอังกฤษ	- อาจส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอน - ไม่อาจทำผลงานวิชาการเพื่อเพิ่มวิทยฐานะได้	- เปิดโอกาสโรงเรียนรับสมัครครูภาษาอังกฤษได้ - จ้างครูชาวต่างประเทศ - ใช้ครูสอนศาสนามาทดแทน - ทำสัญญากับเอกชน เช่น โครงการ Brain cloud
4.2 ขาดสื่อการเรียนการสอนอย่างมาก	- นักเรียน เรียนไม่สนุก ไม่อยากเรียน เรียนไม่เข้าใจ - มีทักษะไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ - ผลการเรียนต่ำ เช่น คะแนน O-net - สอบเรียนต่อในระดับมัธยมไม่ได้	- ส่งเสริมให้ครูทำสื่อขึ้นมาใช้เอง - จัดหาจากแหล่งอื่น เช่น จากโครงการ ร.ร.ไกลกังวล, Internet, Youtube - จัดอบรมทำสื่อให้ครู - จัดสรรงบประมาณ การทำสื่อให้พอเพียง - ควรทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษ ออกมาในรูปแบบการ์ตูนจะทำให้เด็กสนใจเรียนมากขึ้น (เช่น ในมาเลเซีย)
4.3 สภาพอารมณ์ของครู	- ครูดู อารมณ์เสีย ทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน - การไม่ชอบครู ทำให้ไม่อยากเรียน	- ให้ความรู้ด้านจิตวิทยาการเรียนการสอนให้ครู - มีแนวทางให้ครู ตระหนักและเห็นผลกระทบที่จะเกิดกับนักเรียน จากการที่ครูใช้อารมณ์ - การที่เด็กนักเรียนจะชอบเรียนวิชาอะไร และจะส่งผลกระทบต่อเด็กไปในระยะยาว และมีผลถึงการเลือกอาชีพการงานของนักเรียน หลายกรณีเกิดจากจุดเริ่มต้นเพราะชอบครูสอนวิชานั้นๆ
4.4 การจัดบรรยากาศในห้องเรียนไม่ส่งเสริมการ	การเรียนภาษา สิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้สร้าง	ครูควรจัดบอร์ดในห้องเรียนให้มีภาษาอังกฤษกำกับไปพร้อมกับ

สภาพ	ปัญหา/โอกาส	แนวทางแก้ไข
เรียนการสอนภาษาอังกฤษ	บรรยากาศในการเรียน นักเรียนไม่คุ้นชิน ไม่ซึมซับกับภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย ควรจัดสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” เพราะมีข้อมูลบ่งชี้ว่า การที่เด็กเรียนภาษาอังกฤษเข้าใจเพราะถามเพื่อน
5 เด็กนักเรียน		
5.1 พื้นฐานครอบครัวรายได้ต่ำ/แตกแยก	 สภาพจิตใจไม่พร้อมที่จะเรียน หนังสือ/อุปกรณ์/สื่อเกี่ยวกับภาษาอังกฤษไม่มี/มีน้อยมาก ไม่ได้เรียนพิเศษ/ศึกษาเพิ่มเติมจากโรงเรียน	 โรงเรียนต้องให้ความสำคัญมากขึ้นเพื่อชดเชย
5.2 ย้ายมาจากโรงเรียนอื่น	 เรียนไม่ทันเพื่อน ปรับตัวเข้ากับเพื่อนและสิ่งแวดล้อมใหม่ไม่ได้	 โรงเรียนต้องพิจารณาอย่างรอบด้านในการย้ายของนักเรียนระหว่างภาคเรียน มีกิจกรรมที่ช่วยในการปรับตัวและส่งเสริมเพื่อให้เรียนร่วมกับเพื่อนได้
5.3 มีปัญหาด้านสุขภาพกาย/สุขภาพจิต (ตัวเล็กกว่าปกติ)	 เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ รู้สึกเป็นปมด้อย ส่งผลกระทบต่อการเรียนและการดำเนินชีวิตในโรงเรียน	 โรงเรียนควรให้ความสำคัญและจัดกิจกรรมดูแลเป็นพิเศษ สำหรับเด็กกลุ่มนี้
5.4 เด็กบางคนมีความพร้อมที่จะเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากภาษาแม่ที่ใช้ในชีวิตประจำวันสอดคล้องกับภาษาอังกฤษ	 เด็กสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจน เช่น ออกเสียง ng ได้ชัด	 จัดกิจกรรมการพูด/การอ่านเพื่อพัฒนาต่อยอด ส่งเสริมการแข่งขันในเวทีต่างๆ ที่จัดขึ้น จัดติว/สอน/กิจกรรมกลุ่มเฉพาะเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเต็มตามศักยภาพซึ่งจะส่งผลดีต่อเด็กในระยะยาว
5.5 การเรียนศาสนาที่ต้องใช้อักขารมี ประกอบในการอ่านภาษาอาหรับ (คล้ายภาษาคาราโอเกะ)	 ช่วยให้นักเรียนคุ้นชินกับอักษรภาษาอังกฤษ ทำให้อ่าน ออกเสียงได้ แม้จะไม่เข้าใจความหมาย	 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การเขียนเพื่อต่อยอดทักษะที่มีอยู่เดิม เช่น การคัดลายมือ มีการแข่งในห้อง ในโรงเรียน และระหว่างโรงเรียน เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีการบริหารจัดการด้านงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดการด้านงบประมาณในระดับกรม เทศบาลและโรงเรียน งบประมาณส่วนใดควรเป็นอำนาจของใคร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. ควรศึกษาผลกระทบที่เกิดจากอิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่นที่มีผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนเทศบาล ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบในด้านการบริหาร ด้านบุคลากร ด้านคุณภาพการเรียนการสอน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. ควรศึกษาและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่สามารถนำมาใช้ในโรงเรียนเทศบาลที่ผู้เรียนมาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ต่างจากโรงเรียนสังกัดหน่วยงานอื่น โดยเฉพาะภาคใต้กลุ่มที่ครอบครัวส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม เด็กใช้ภาษามลายูท้องถิ่น (ยาวิ) ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาอาหรับในการเรียนศาสนา ใช้ภาษามลายูกลางในการอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน และใช้ภาษาไทยเฉพาะในห้องเรียน
4. ควรศึกษาประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูต่างชาติ ครูที่ไม่มีวุฒิทางภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบกับครูที่มีวุฒิทางภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อนำผลมาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ขาดแคลนครูภาษาอังกฤษ เช่นในปัจจุบัน
5. ควรศึกษาคุณภาพการเรียนการสอนที่เกิดจากวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนเป็นกลุ่ม เพราะจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้นจากการเรียนรู้จากเพื่อน ดังนั้นถ้าสามารถค้นหารูปแบบการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีประสิทธิภาพได้ จะช่วยลดปัญหาการขาดแคลนครูภาษาอังกฤษไปได้ระดับหนึ่ง

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549). **ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี**. ปรินิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Psy/Kamolrat_P.pdf เมื่อ 14 เมษายน 2557
- กรกฤช มีมงคล (2548). **การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ**. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา ต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นจาก [http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Gornkrit_M.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Gornkrit_M.pdf) เมื่อ 14 เมษายน 2557
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว. [ออนไลน์] สืบค้นจาก http://pts.ac.th/wp-content/uploads/2014/11/education_core2551.pdf เมื่อ 14 ธันวาคม 2557
- กาญจนา ปราบพาล และประกายแก้ว โอบานนท์หอมตะ (2545). **การสำรวจความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย**. [ออนไลน์] สืบค้นจาก pioneer.chula.ac.th/~pkanchan/doc/CU_TEP2002.DOC เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2559.
- กาญจนา พรหมขาว (2553). **การใช้แนวการสอนพหุประสาทสัมผัสเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก <http://repository.cmu.ac.th/handle/6653943832/25973> เมื่อ 10 ธันวาคม 2557
- กานต์ พรหมเมตตา และธีรชัย เนตรนอมศักดิ์ (2555). **ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไผ่ที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์**. **วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา**

- มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 6 (2) เมษายน-มิถุนายน , 205-211. สืบค้นจาก <http://ednet.kku.ac.th/edujournal/wp-content/uploads/2013/02/ปีที่-6-2.pdf> เมื่อ 17 สิงหาคม 2557
- ขวัญชัย ช้วนนา (2554). *หลักสูตรแฝง(Hidden Curriculum) ที่มากับการจัดการเรียนการสอน*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.kroobannok.com/blog/46574> เมื่อ 10 ธันวาคม 2557
- คม ชัด ลึก ออนไลน์ (2556). *อึ้ง!การศึกษาไทยรั้งท้ายอาเซียน*. สืบค้นจาก <http://www.komchadluek.net/detail/20130903/167328/อึ้ง!การศึกษาไทยรั้งท้ายอาเซียน.html> เมื่อ 2 มีนาคม 2557
- จิตรลดา ขาปัญญา และ สถาพร ชันโต (2555) การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแวงตอตั้ง จังหวัดขอนแก่น โดยใช้บทเรียนเล่มเล็ก. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 6 (2) เมษายน-มิถุนายน, 42-49.
- ชลธิชา นางาม (2551). *การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของนักศึกษาและอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นจาก [http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A\)/Chonticha_N.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A)/Chonticha_N.pdf) เมื่อ 14 เมษายน 2557
- ณัฐริดา บุ่งทอง.(2553). การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองนพคุณ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนวัดทองนพคุณ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก<http://203.155.220.242/watthongnoppakun/nuttarida.pdf> เมื่อ 17/8/2557
- ดีเด่น เบ็ญฮาวัน (2556). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ทิพย์วารี เรืองแจ่ม (2554). การใช้เรื่องซ้ำซ้อนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจความหมายโดยนัยและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ธีราพร แซ่แห้ว, ศศิวิมล คงเมือง และจิตรลดา บุรพรัตน์ (2552). *การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา*, 3, 52-58. สืบค้นจาก <http://www.rdi.ssru.ac.th/journal/files/journal/journal/2554/6.pdf> เมื่อ 17 สิงหาคม 2557
- นงสมร พงษ์พานิช (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18 (1), 85-97. สืบค้นจาก <http://www.foreignlang.hum.ku.ac.th/journal/18-1-01.pdf> เมื่อ 14 เมษายน 2557
- นิติมา ตั้งนนทพัทธ์ (2554). การใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ) -- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่;
- นุสรียา แสงแป้น และ อาภัสรา ชินวรรณ (2553). การศึกษาการใช้สื่อของครูในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (An Online Journal of Education)*, 5 (2), 660-673. สืบค้นจาก <http://www.edu.chula.ac.th/ojed> เมื่อ 10 ธันวาคม 2557
- ประพาศน์ พฤทธิประภา และคณะ (1984). *ภาษาในการศึกษาและสังคม:ปริทรรศน์เชิงสหวิทยาการ. Language in education and society: an interdisciplinary perspective.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประเสริฐ จันทร์อุดม (2545). *การสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป*. โปรแกรมวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- ปรัชวัน คงแก้ว และ จันทร์ทรงกลด คชเสนี (2553). ผลของการสอนภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดกระบี่ที่มีต่อทักษะการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6.

วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (An Online Journal of Education), 5 (2), 986-1000.

ปริญญญา เกษประสิทธิ์ (2550). **สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนาสมสิทธิ์ (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 2 (3), 84-93.

พรพิมล รียาย และธนากร ขำศรี (2555). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย**. คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่. สืบค้นจาก <http://www.research.northcm.ac.th/attachments/file/130424095901.pdf> เมื่อ 17/8/2557

พัชรพร รัตนวโรภาส (2555). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม. สืบค้นจาก <http://www.spu.ac.th/tlc/files/2013/10/53.20.pdf> เมื่อ 17 สิงหาคม 2557

พิชญา นุเสน (2554). **การใช้กิจกรรมคาราโอเกะ เพื่อพัฒนาการออกเสียงและความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพสิฐ บริบูรณ์ (2555). มโนทัศน์วัฒนธรรมในการสอนภาษาอังกฤษ: ปัญหาการถ่ายทอดพัฒนาการและมโนทัศน์ข้ามผ่านวัฒนธรรมเพื่อการสอนภาษาอังกฤษแบบสากลในท้องถิ่น. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 9 (2) พฤษภาคม-สิงหาคม, 1-22. สืบค้นจาก http://www.human.nu.ac.th/jhnu/file/journal/2013_02_26_10_43_38-03Concept of Culture_Phaisit Boriboon_Final Revision.pdf เมื่อ 14 เมษายน 2557

ฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชษฐ (2554). แบบจำลองบันได 3 ขั้น: แนวทางในการสอนการสื่อสารทางการพูดภาษาอังกฤษ. *วารสารนักบริหาร มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. 31(4), 41-45. สืบค้นจาก

http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw08.pdf เมื่อ 14 เมษายน 2557

ลลิตา ภูทอง (2552). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน. *รายงานผลการวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. สืบค้นจาก <http://www.libarts.mju.ac.th/Research/myfile> รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผศ.ลลิตา ภูทอง 2553.PDF เมื่อ 14 เมษายน 2557

ลลิตา ภูทอง (2553). การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. สืบค้นจาก <http://www.libarts.mju.ac.th/Research/myfile/การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำ> ผศ.ลลิตา 53.pdf เมื่อ 17 สิงหาคม 2557

วรัญญา โอภาสี (2554). การใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/index.php เมื่อ 17 สิงหาคม 2557

วาสนา มณีนาถ (2550). *การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ*. เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.

ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ (มปป.). *การพัฒนาสมรรถภาพการสอนภาษาอังกฤษของครูแบบเน้นกระบวนการคิดในโรงเรียนประถมศึกษา*. สืบค้นจาก edu4.srru.ac.th/ams/uploads/c0a802f5-27bb-dd13.pdf เมื่อ 10 ธันวาคม 2557

ศิตา เยี่ยมขันติถาวร (2555). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศที่เป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 5(2), 25-39.

- สงบ ลักษณะ (2542). ปฏิรูปหลักสูตร: ที่สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. **วารสาร
กองการศึกษาเพื่อคนพิการ**. ฉบับที่ 1 เดือนพฤษภาคม 2542- มีนาคม 2543 หน้า 29-32.
(ออนไลน์) สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/30843> เมื่อ 10 ธันวาคม 2557
- สาริณี สุวรรณพันธุ์ (2553). การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์และ
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก [http://library.cmu.ac.th
/digital_collection/etheses/fulltext.php?id=23914&word=เพลง&check_field=_All_
&select_study=&condition=2&search=9&philosophy=&master=](http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/fulltext.php?id=23914&word=เพลง&check_field=_All_&select_study=&condition=2&search=9&philosophy=&master=) เมื่อ 17/8/2557
- สุภาภรณ์ ยิ้มวิไล (2551). การศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอก
ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. **วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, 4 (2)** กรกฎาคม-ธันวาคม, 130-148. (ออนไลน์) สืบค้นจาก [http://human
.pn.psu.ac.th/ojs/index.php/eJHUSO/article/viewFile/43/57](http://human.pn.psu.ac.th/ojs/index.php/eJHUSO/article/viewFile/43/57) เมื่อ 17 สิงหาคม 2557
- สุรพล เบ็นเจริญ (2543). ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวาณิช และ นางลักษณ วิรัชชัย. (2547). การประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ ตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ พหุกรณีศึกษา. **เอกสารการประชุมทางวิชาการ
การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้** โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ วันที่ ๑๙- ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗.
- อรรวรรณ น้อยหมอ (2554). **การใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนันต์ศักดิ์ สร้างคำ (2554). **ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม**. สืบค้นจาก [https://sites.google.com/site/
anansak2554/thvsdi-kar-reiyn-ru-khx-ngblum](https://sites.google.com/site/anansak2554/thvsdi-kar-reiyn-ru-khx-ngblum) สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2557
- อุบล แคล้วกลาง (2540). **การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา**.

ปริญญาพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

AEC ศูนย์ข้อมูลความรู้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2557). *ความเป็นมา AEC*. สืบค้นจาก <http://www.thai-aec.com/> เมื่อ 2 มีนาคม 2557

Altunay, D. (2014). Language learning strategies used by distance learners of English: A study with a group of Turkish Distance Learners of EFL. *Turkish Online Journal of Distance Education (TOJDE)*. 15 (3), 291-305.

Creswell, John W. (2003). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches (2nd ed.)*. California: SAGE Publications.

EF English Proficiency Index-Third Edition (2013). *The world's largest ranking of English skills*. Retrieved from <http://www.ef.co.th/epi/> (16/4/2014).

Ebata, Makiko (2008). *Motivation Factors in Language Learning*. The Internet TESL Journal, 14 (4) April สืบค้นจาก <http://iteslj.org/Articles/Ebata-MotivationFactors.html> เมื่อ 15 มกราคม 2558.

He, H., Hu, C. & Liu, H. (2014). On the Significance of Learner Strategies in English Reading on Learners' Language Achievement. *Journal of Language Teaching & Research*, 5 (2), 323-328. Doi: 10.4304/jltr.5.2.323-328

Hussin, S., Maarof, N., & D'Cruz, J. (2001). *Sustaining an interest in learning English and increasing the motivation to learn English: an enrichment program*. The Internet TESL Journal, 7 (5). retrieved from <http://iteslj.org/Techniques/Hussin-Motivation/>

Junhong, X. (2014). Learner agency in language learning : the story of a distance learner of EFL in China. *Distance Education*. 35 (1), 4-17. DOI: 10.1080/01587919.2014.891429

Kittisunthorn, C., (2003). *Standards-based curriculum: The first experience of Thai teachers*. Doctoral Dissertation, Jamia Islamia University, Delhi, India.

Kamron Phungphai (2556). *นิยาม ความหมาย และทฤษฎีของหลักสูตร*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก http://pkamron.blogspot.com/2013/03/blog-post_4.html เมื่อ 10 ธันวาคม 2557

- Maftoon, P. (2014). Using Self-regulation to Enhance EFL Learners' Reading Comprehension. *Journal of Language Teaching & Research*, 5 (4), 844-855. Doi: 10.4304/jltr.5.4.844-855
- Nutravong, R., (2002). *School-based curriculum decision-making: A study of the Thailand reform experiment*. Doctoral Dissertation, Indiana University, Bloomington. U.S.A.
- Peter (2013). *The language learning formula: an info graphic on effective learning*. Creativity & Languages: Learning languages out of a classroom. (Online) retrieved from http://www.creativityandlanguages.com/2013/04/effective_learning_infographic/ (12/12/2014)
- Peter (2010). *6 Top Factors that influence second language acquisition*. Creativity & Languages: Learning languages out of a classroom. (Online) retrieved from <http://www.creativityandlanguages.com/2010/12/factors-that-influence-second-language-acquisition/> (6/2/2015)
- Thompson, G.L. & Harrison, K. (2014). Language Use in the Foreign Language Classroom. *Foreign Language Annals*, 47 (2), 321-337. DOI: 10.1111/flan.12079
- World Economic Forum. (2014). *Global Competitiveness Report 2014-2015*. (Online) retrieved from <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2014-2015/economies/#economy=THA>

ภาคผนวก

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาล
ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลและเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

1. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

2. คำตอบที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์

ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณอย่างสูง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมายลงใน ☒ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สถานศึกษา
☐ โรงเรียนประถมศึกษาแบบปกติ ☐ โรงเรียนประถมศึกษาแบบขยายโอกาสทางการศึกษา
3. ระดับการศึกษา
☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ
4. ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน ปี
5. บุคลากรครู (รวมทั้งหมด) ในสถานศึกษาของท่าน จำนวนคน
6. บุคลากรครู (ภาษาอังกฤษ) ในสถานศึกษาของท่าน จำนวนคน

ตอนที่ 2 สภาพการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมายลงใน ☒ ที่ตรงกับความเป็นจริง

ด้านหลักสูตร

1. สิ่งใดที่ท่านปฏิบัติมากที่สุดในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบัน
☐ ศึกษาสภาพปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน
☐ สำรวจความต้องการและความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองและชุมชน
☐ สำรวจความต้องการของนักเรียน
☐ ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียนต่างๆ
☐ ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
2. หลักสูตรที่ท่านใช้จัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนำมาจากที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ จัดทำขึ้นเองทั้งหมด
☐ ยึดหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาให้ทั้งหมด
☐ นำมาจากหลักสูตรแกนกลางและปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม
☐ นำมาจากโรงเรียนต้นแบบหรือแกนนำทั้งหมดแล้วปรับปรุงเป็นของโรงเรียน
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ส่วนใหญ่ท่านมีวิธีจัดทำหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอนอย่างไร
- ☐ ปรับมาจากแบบเรียน ☐ นำมาจากหลักสูตรแกนกลาง
- ☐ จัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ☐ จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ด้านการจัดการเรียนการสอน

4. ท่านมีนโยบายให้บุคลากรครูในสถานศึกษาของท่านเขียนแผนการสอนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ นำแผนการสอนของสำนักพิมพ์มาปรับใช้กับการสอนของตนเอง
- ☐ จัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอน
- ☐ ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนลงมือเขียนแผนการสอน
- ☐ ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้
- ☐ ศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนจัดทำแผนการสอน
- ☐ ให้มีการวิเคราะห์แผนการสอนก่อนทุกครั้ง
- ☐ สอดแทรกภูมิปัญญาท้องถิ่นลงในเนื้อหาการเรียนรู้
5. ท่านมีนโยบายให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเน้นทักษะใดมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน (โปรดใส่หมายเลข 1, 2, และ 3)
- การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
6. ท่านมีนโยบายให้ครูภาษาอังกฤษมีการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนระหว่างคาบที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร
- ☐ ตลอดการสอน ☐ สลับกับภาษาไทย ☐ บางครั้ง ☐ ไม่กำหนด

ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

7. ท่านใช้สื่อการสอนใดบ้างในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ แบบเรียน ☐ You tube ☐ App ต่างๆ
- ☐ วิดีทัศน์ ☐ VCD ☐ สื่อ CAI
- ☐ รายการโทรทัศน์ ☐ คอมพิวเตอร์/ออนไลน์ ☐ แท็บเล็ต
- ☐ บัตรคำ ☐ หนังสือตามท้องตลาด ☐ ภาพยนตร์
- ☐ เกม ☐ รูปภาพ ☐ วัสดุ สิ่งพิมพ์ (นิตยสาร ฯลฯ)
- ☐ อื่นๆ.....

8. สื่อที่ท่านนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้มาอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ให้ครูจัดทำขึ้นเอง	☐ จัดซื้อมาด้วยตนเอง
☐ จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน	☐ ให้นักเรียนช่วยจัดทำขึ้น
☐ จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของเทศบาล	☐ ได้รับบริจาคจากองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ
☐ จัดซื้อด้วยเงินของผู้ปกครอง	☐ ร่วมมือกับชุมชนในการจัดทำสื่อ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

9. สถานศึกษาของท่านมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ห้องปฏิบัติการทางภาษา	☐ ห้องสมุด	☐ โบสถ์/วัด/มัสยิด
☐ อินเทอร์เน็ต หรือ ออนไลน์	☐ ชุมชน	☐ แหล่งท่องเที่ยว
☐ ศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	☐ ห้องเรียนทางไกลอัจฉริยะ เช่น Brain Cloud	
☐ พื้นที่/คลินิกภาษาอังกฤษ	☐ ค่ายภาษาอังกฤษ	
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....		

ด้านการวัดและการประเมินผล

10. ท่านมีนโยบายให้ครูภาษาอังกฤษใช้วิธีการใดในการวัดและประเมินผลนักเรียนมากที่สุด

- ☐ ตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน พร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ
- ☐ ถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้
- ☐ สนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียน
- ☐ สนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน
- ☐ สอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติ
- ☐ อ่านบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียน
- ☐ ปฏิบัติการสอนแล้วบันทึกพฤติกรรมนักเรียนและผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมทุกครั้ง
- ☐ ประเมินผลสังเกตการทำกิจกรรมระหว่างเรียน
- ☐ เก็บสะสมผลการเรียนในรูปแบบของคะแนน เปอร์เซ็นต์ ระดับผลการเรียน (เกรด) และไม่มีการจัดลำดับที่
- ☐ ใช้แบบสอบถาม
- ☐ ใช้แบบสังเกต
- ☐ ใช้แฟ้มสะสมงาน
- ☐ โครงการงาน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. ท่านเคยเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลนักเรียนหรือไม่

☐ เคย

☐ ไม่เคย (กรุณาข้ามไปตอบตอนที่ 3)

12. บุคคลใดที่ท่านให้เข้ามามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ตัวนักเรียนเอง

☐ เพื่อนนักเรียน

☐ ผู้บริหาร

☐ ผู้ปกครองนักเรียน

☐ ผู้สอนจากต่างโรงเรียน

☐ โครงการที่เกี่ยวข้อง

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับความคิดเห็น

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	ระดับของปัญหา				
	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
ด้านหลักสูตร					
1. วิธีการจัดทำหลักสูตร					
2. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอน					
3. ความรู้และทักษะของครูตรงตามวิชาที่สอน					
4. การจัดทำหลักสูตรที่ใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน					
5. การจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น					
6. การเชื่อมโยงหลักสูตรที่ใช้สอนกับชีวิตประจำวัน					
7. การปรับปรุงหลักสูตรที่สอนให้เหมาะกับสภาพของนักเรียน					
8. การจัดเนื้อหาวิชาให้มีความยากง่ายพอเหมาะกับความสามารถของ นักเรียน					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1. การให้ครูมีการวางแผนการสอนล่วงหน้า					
2. การให้ครูมีการเขียนแผนการสอนเพื่อนำไปใช้ได้จริงในการจัดการ เรียนการสอน					
3. ความรู้และความเข้าใจในการเรียนการสอน					
4. ควบคุมการดำเนินการสอนตามแผนที่วางไว้					
5. ควบคุมและดูแลให้นักเรียนได้รับการสอนอ่านภาษาที่ถูกต้องวิธี					

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	ระดับของปัญหา				
	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
6. จัดการให้นักเรียนที่มีภาวะภาษาอังกฤษบกพร่องได้รับโอกาสเรียนซ่อมและเสริมด้วยหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง					
7. โรงเรียนมีการสอนเชิงบูรณาการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกด้วยตัวเอง (self-learning) ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือสื่อในการฝึก และมีพี่เลี้ยง (reading coach) หรือผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำ					
8. โรงเรียนมีคลินิกสอนอ่านหรือพูด (speech & reading clinic) หรือศูนย์ที่สอนนักเรียนให้รู้ภาษาอังกฤษ (Literacy Clinic or Center) ทั้งในและนอกสถานศึกษา					
9. การให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมครบทุกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนในแต่ละแผนการสอน					
10. การบูรณาการกิจกรรมที่สอนภาษาอังกฤษกับวิชาอื่นๆ					
11. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
12. การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนและในสถานศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้					
ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
1. การจัดซื้อและจัดหาแบบเรียนในการเรียนการสอน					
2. การจัดหาคู่มือและเอกสารประกอบการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
3. การจัดหาหรือการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอน					
4. ความรู้และทักษะในการผลิตสื่อ					
5. การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
6. การเปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและให้นักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม					
7. การสนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน					
8. การให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ					
9. งบประมาณที่โรงเรียนสนับสนุนในการจัดซื้อ/จัดสื่อการสอน					

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	ระดับของปัญหา				
	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. นโยบายในการแจ้งวิธีการวัดผลและ ประเมินผลให้นักเรียนทราบล่วงหน้า					
2. การตรวจสอบหรือการวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเข้าเรียน					
3. การประเมินผลโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้					
4. การกำหนดกฎเกณฑ์ในการวัดและการประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
5. การวิเคราะห์ข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลนักเรียน					
6. การให้นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของนักเรียน					

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ด้านหลักสูตร

.....
.....

ด้านเทคนิคและกลวิธีการสอน

.....
.....

ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ด้านการวัดและประเมินผล

.....
.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาล

ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลและเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

1. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

2. คำตอบที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์

ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณอย่างสูง

โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมายลงใน ☒ ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สถานศึกษา
☐ โรงเรียนประถมศึกษาแบบปกติ ☐ โรงเรียนประถมศึกษาแบบขยายโอกาสทางการศึกษา
3. ระดับการศึกษา
☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาการศึกษา/วิชาเอก
☐ ปริญญาตรี สาขาการศึกษา/วิชาเอก.....
☐ สูงกว่าปริญญาตรี สาขาการศึกษา/วิชาเอก.....
4. ประสบการณ์ในการสอนทั่วไป จำนวน ปี
5. ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน ปี
6. จำนวนชั่วโมงที่สอนในภาคเรียนนี้ ชั่วโมง/สัปดาห์
7. จำนวนรายวิชาที่สอนในภาคเรียนนี้ ชั่วโมง/สัปดาห์
8. ท่านเคยได้รับการอบรมพัฒนาตนเองในหัวข้อใดบ้างในข้อต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ☐ วิธีการสอนภาษาอังกฤษ
☐ การผลิตสื่อ/จัดสื่อการสอนภาษาอังกฤษ
☐ การวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลาง
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. ท่านมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับใด
☐ ดีมาก ☐ พอใช้ ☐ ต้องปรับปรุง
10. ท่านมีทักษะและความสามารถเกี่ยวกับภาษาอังกฤษด้านใดมากที่สุด (กรุณาเรียงลำดับ 1, 2, 3)
..... การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

ตอนที่ 2 สภาพการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ด้านหลักสูตร

1. สิ่งใดที่ท่านปฏิบัติมากที่สุดในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบัน
☐ ศึกษาสภาพปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน
☐ สำรวจความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

- ☐ สำรวจความต้องการของนักเรียน
- ☐ ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียนต่างๆ
- ☐ ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
2. ส่วนใหญ่ท่านได้รับความรู้ในการจัดทำแผนการสอนอย่างไร
- ☐ จากการอบรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ☐ จากการศึกษาดูงานโรงเรียนอื่นๆ
- ☐ จากศึกษานิเทศน์ ☐ จากเพื่อนร่วมงาน
- ☐ จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน ☐ จากหน่วยงานต้นสังกัด
- ☐ ไม่เคยได้รับความรู้ใดๆ ในการจัดทำแผนการสอนเลย
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. หลักสูตรที่ท่านใช้จัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนำมาจากที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ จัดทำขึ้นเองทั้งหมด
- ☐ ยึดหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาให้ทั้งหมด
- ☐ นำมาจากหลักสูตรแกนกลางและปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม
- ☐ นำมาจากโรงเรียนต้นแบบหรือแกนนำทั้งหมดแล้วปรับปรุงเป็นของโรงเรียน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. ส่วนใหญ่ท่านมีวิธีจัดทำหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอนอย่างไร
- ☐ ปรับมาจากแบบเรียน ☐ นำมาจากหลักสูตรแกนกลาง
- ☐ จัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ☐ จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ด้านการจัดการเรียนการสอน

5. ท่านมีวิธีการเขียนแผนการสอนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ นำแผนการสอนของสำนักพิมพ์มาปรับใช้กับการสอนของตนเอง
- ☐ ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนลงมือเขียนแผนการสอน
- ☐ ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้
- ☐ ศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนจัดทำแผนการสอน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ท่านเน้นทักษะใดมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน (เรียง 1, 2, 3 และ 4)
 การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
7. กิจกรรมที่ท่านใช้ในการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่่นำมาจากที่ใด
☐ แบบเรียน ☐ คู่มือครู
☐ การอบรมสัมมนา ☐ คิดและสร้างชิ้นเอง
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
8. ท่านใช้วิธีการสอนใดบ้างในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ Communicative approach ☐ Audio-lingual
☐ Content-Based ☐ Task-Based
☐ วิธีอื่นๆ.....
9. ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างคาบที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
☐ ตลอดการสอน ☐ สลับกับภาษาไทย
☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคยเลย

ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

10. ท่านใช้สื่อการสอนใดบ้างในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ แบบเรียน ☐ You tube ☐ App ต่างๆ ☐ วิดีทัศน์
☐ VCD ☐ สื่อ CAI ☐ รายการโทรทัศน์
☐ คอมพิวเตอร์/ออนไลน์ ☐ แท็บเล็ต ☐ บัตรคำ ☐ หนังสือตามท้องตลาด
☐ ภาพยนตร์ ☐ เกมส์ ☐ รูปภาพ ☐ วัสดุ สิ่งพิมพ์ (นิตยสาร ฯลฯ)
☐ อื่นๆ.....
11. สื่อการสอนที่ท่านนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้มาอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ จัดทำขึ้นเอง ☐ จัดซื้อด้วยตนเอง ☐ จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน
☐ นักเรียนช่วยทำขึ้น ☐ จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของเทศบาล
☐ ได้รับบริจาคจากองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ☐ จัดซื้อด้วยเงินของผู้ปกครอง
☐ ร่วมมือกับชุมชนในการจัดทำสื่อ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. สถานศึกษาของท่านมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ☐ ห้องสมุด ☐ โบสถ์/วัด/มัสยิด
☐ อินเทอร์เน็ต หรือ ออนไลน์ ☐ ชุมชน ☐ แหล่งท่องเที่ยว
☐ ศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ☐ ห้องเรียนทางไกลอัจฉริยะ เช่น Brain Cloud
☐ พื้นที่/คลินิกภาษาอังกฤษ ☐ ค่ายภาษาอังกฤษ
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. ท่านเคยให้นักเรียนของท่านได้พบปะพูดคุยภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาหรือไม่

- ☐ เคย ☐ ไม่เคย

14. ท่านเคยให้/หรือนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่เพื่อสร้างความกล้าแสดงออกหรือเพิ่มเติมความรู้ทางด้านภาษาหรือไม่

- ☐ เคย ☐ ไม่เคย

ด้านการวัดและการประเมินผล

		ความถี่		
		ทุกครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
15.	ในการสอนท่านปฏิบัติอย่างไรในการวัดและประเมินผลนักเรียนมากที่สุด			
15.1	ตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน พร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ			
15.2	ถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียน			
15.3	สนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียน			
15.4	สนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน			
15.5	สอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติ			
15.6	อ่านบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียน			
15.7	ทดสอบก่อนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้			
15.8	ใช้แบบสอบถาม			
15.9	ใช้แบบสังเกต			
15.10	ใช้แฟ้มสะสมงาน			
15.11	โครงการ			
15.12	อื่นๆ (โปรดระบุ)			

16. ท่านเคยเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลนักเรียนหรือไม่

☐ เคย

☐ ไม่เคย (กรุณาข้ามไปตอบตอนที่ 3)

17. บุคคลใดที่ท่านให้เข้ามามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ตัวนักเรียนเอง

☐ เพื่อนนักเรียน

☐ ผู้บริหาร

☐ ผู้ปกครองนักเรียน

☐ ผู้สอนจากต่างโรงเรียน

☐ โครงการที่เกี่ยวข้อง

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับความคิดเห็น

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	ระดับของปัญหา				
	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
ด้านหลักสูตร					
1. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอน					
2. การจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น					
3. การเชื่อมโยงหลักสูตรที่ใช้สอนกับชีวิตประจำวัน					
4. การปรับปรุงหลักสูตรที่สอนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน					
5. การจัดเนื้อหาวิชาให้มีความยากง่ายพอเหมาะกับความสามารถของนักเรียน					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1. การวางแผนการสอนล่วงหน้า					
2. การเขียนแผนการสอนเพื่อนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียนการสอน					
3. ความรู้และความเข้าใจในการเรียนการสอน					
4. การดำเนินการสอนตามแผนที่วางไว้					
5. การสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง					
6. ให้นักเรียนสามารถเขียนตามคำบอก					
7. ให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างถูกต้องและง่ายดาย					
8. ให้นักเรียนรู้จักโครงสร้างของเสียงของภาษาอังกฤษและมีทักษะที่เกี่ยวกับการจัดการหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ					
9. มีการสอนเสริมแก่นักเรียนที่อ่อนและบกพร่องในภาษาอังกฤษด้วยหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง					

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	ระดับของปัญหา				
	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
10. การสอนเชิงบูรณาการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกตัวเอง(self-learning) ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือสื่อช่วยฝึกและมีพี่เลี้ยง (reading coach) หรือผู้เชี่ยวชาญคอยแนะนำ					
11. การให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษที่คลินิกสอนอ่านหรือพูด (speech & reading clinic) หรือ ศูนย์ที่สอนนักเรียนให้รู้ภาษาอังกฤษ (Literacy Clinic or Center) ทั้งในและนอกสถานศึกษา					
12. การให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมครบทุกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนในแต่ละแผนการสอน					
13. การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอน					
14. การใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษ มาใช้ในการสอน					
15. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม					
16. การปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
17. การบูรณาการกิจกรรมที่สอนกับวิชาอื่นๆ					
18. การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
19. ความรู้ความสามารถในกิจกรรมที่ใช้สอนนักเรียน					
20. การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน					
21. การสร้างบรรยากาศในการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้					
22. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น พูดคุย และรับฟัง ความคิดของนักเรียน ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน					
ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
1. การเลือกใช้แบบเรียนในการเรียนการสอน					
2. การจัดหาคู่มือและเอกสารประกอบการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
3. การจัดหาหรือการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอน					
4. ความรู้และทักษะในการเลือกใช้และผลิตสื่อการสอน					
5. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกใช้และผลิตสื่อการสอน					

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	ระดับของปัญหา				
	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
6. ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน					
7. การใช้เทป ซีดี หรือไฟล์เสียงของเจ้าของภาษาในการสอนทักษะการฟัง-พูด					
8. การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
9. การเลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น บัตรคำ รูปภาพ หนังสืออ่านนอกเวลา ภาพยนตร์ และสื่อทางอินเทอร์เน็ต ฯลฯ					
10. ผู้สอนแนะนำหนังสือหรือเว็บไซต์ที่มีประโยชน์ให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเอง					
11. การใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น					
12. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน					
13. ส่งเสริมให้นักเรียนมีสื่อ Dictionary เพื่อศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน					
14. การสนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน					
15. การให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ					
16. งบประมาณที่โรงเรียนสนับสนุนในการจัดซื้อ/จัดสื่อการสอน					
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. แจ้งวิธีการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบล่วงหน้า					
2. การตรวจสอบหรือการวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเข้าเรียน					
3. การประเมินผลโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
4. การประเมินผลการเรียนหลังการสอนหลังการสอนแต่ละหน่วยการเรียนรู้					
5. การแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเป็นระยะๆ					
6. วิธีการประเมินผลนักเรียนในแต่ละทักษะ					
7. การกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
8. การประเมินผลนักเรียนโดยการมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติ					
9. การใช้แฟ้มสะสมงาน					
10. การใช้แบบทดสอบ					

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	ระดับของปัญหา				
	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
11. การวิเคราะห์ข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลนักเรียน					
12. การประเมินผลการเรียนของนักเรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัย					
13. การให้นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของนักเรียน					
14. มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้					

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
ด้านหลักสูตร

.....

.....

ด้านเทคนิคและกลวิธีการสอน

.....

.....

ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลและเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

1. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 3 เจตคติของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษ

2. คำตอบที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์

ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณอย่างสูง

โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมายใน ☒ ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. เรียนอยู่ชั้น ☐ ป.3 ☐ ป.6
3. ศาสนา ☐ พุทธ ☐ อิสลาม ☐ อื่นๆ ระบุ.....
4. อาศัยอยู่กับ ☐ พ่อแม่ ☐ ญาติ ☐ อื่นๆ ระบุ.....
5. ได้เงินมาโรงเรียนวันละ บาท
6. ผู้ปกครองประกอบอาชีพ
☐ ทำสวนยาง ☐ รับจ้างรายวัน ☐ พนักงานรายเดือน
☐ ค้าขาย ☐ รับราชการ ☐ อื่นๆ ระบุ.....
7. ภาษาหลักในการสื่อสารกับผู้ปกครอง
☐ ภาษายาวี ☐ ภาษาไทย ☐ อื่นๆ ระบุ.....
8. นักเรียนสามารถใช้ภาษาใดได้ดีบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ ภาษายาวี ☐ ภาษาไทย ☐ อื่นๆ ระบุ.....
9. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่
☐ ชอบ ☐ ไม่ชอบ

เพราะ (โปรดระบุ).....

.....

.....

ตอนที่ 2 สภาพการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

1.นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละ กี่ ชั่วโมง

- ☐ 1 ชั่วโมง ☐ 2 ชั่วโมง ☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง

2.คุณครูสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ท่องคำศัพท์
☐ ร้องเพลงภาษาอังกฤษ
☐ ฟังภาษาอังกฤษจากวิทยุ เทป คอมพิวเตอร์ วีดีโอ
☐ มีการแสดงบทบาทสมมติ เล่นละคร
☐ มีการเดินตามเพลง ออกท่าทาง
☐ สอนหน้าชั้นเรียน วิธีการใช้ภาษาอังกฤษ
☐ ใช้อินเทอร์เน็ต มีการสอนทางไกล
☐ มีการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
☐ วิธีอื่นๆ _____

3.นักเรียนชอบกิจกรรมใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ท่องคำศัพท์
☐ ร้องเพลงภาษาอังกฤษ
☐ ฟังภาษาอังกฤษจากวิทยุ เทป คอมพิวเตอร์ วีดีโอ
☐ มีการแสดงบทบาทสมมติ เล่นละคร
☐ มีการเดินตามเพลง ออกท่าทาง
☐ สอนหน้าชั้นเรียน วิธีการใช้ภาษาอังกฤษ
☐ ใช้อินเทอร์เน็ต มีการสอนทางไกล
☐ มีการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
☐ วิธีอื่นๆ _____

4.โรงเรียนมีสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอะไรบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ คำศัพท์ ติดตามฝาผนังห้อง กระดานดำ ทางเดิน บันได
☐ มีคนต่างชาติ มาพูดคุยภาษาอังกฤษในโรงเรียน
☐ มีห้องคอมพิวเตอร์ หรือ พื้นที่ที่ฝึกภาษาอังกฤษได้
☐ มีรายการภาษาอังกฤษที่ออกอากาศให้นักเรียนฟังนอกห้องเรียน
☐ อื่นๆ _____

ตอนที่ 3 เจตคติของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษ

เจตคติของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียน	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลกได้			
2. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม			
3. นักเรียนมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการทำแบบฝึกหัดทบทวนก่อนการสอบ			
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก			
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตก้าวหน้า			
6. นักเรียนรู้สึกประทับใจทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ			
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก			
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้			
10. นักเรียนมีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ			

หมายเหตุ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือให้ข้อมูลตามความเป็นจริง

วันที่สัมภาษณ์ 25 พฤศจิกายน 2558 เวลา 13.30-16.30 น.
 สถานที่สัมภาษณ์ เทศบาลเมืองนราธิวาส
 ผู้สัมภาษณ์ ผศ.อังคณา ธรรมสังการ อ.ยะพา เจะนิ
 ผู้ให้สัมภาษณ์ รองนายกเทศมนตรีเมืองนราธิวาส ศึกษาพิเศษ
 ประเด็นการสัมภาษณ์

- 1.นโยบายทั่วไป นโยบายด้านภาษา และภาษาอังกฤษ
- 2.งบประมาณ กิจกรรมที่ส่งเสริมและจัดให้
- 3.บุคลากร ครู ทั้งไทยและต่างชาติ
- 4.ปัญหา อุปสรรคทั่วไป
- 5.ข้อเสนอแนะ การสนับสนุนจากรัฐ

ความคิดเห็นของเลขาธิการ

บางโรงเรียนไม่มีครู เอกตรงทางภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนกลาง 3 จชต. เรียนแบบอิสลามเข้ม การเปิดรับครูสอนภาษาอังกฤษ นโยบายของกรม เปิดสอบ เทศบาลเปิดรับสอบเอง ใช้บัญชีชื่อกลาง มีปัญหา คือ ครูย้ายกลับบ้าน กรมส่งเสริมที่ดูแลเทศบาล ส่วนใหญ่เป็น นักปกครอง ไม่ใช่เน้นการศึกษา ขาดความต่อเนื่อง ไม่ใช่ลูกหม้อ

1.นโยบายด้านภาษาอังกฤษ

ภาษารูมี ภาษาอังกฤษ เอาหลายๆ ภาษามาเพื่อทำผลงาน การบูรณาการภาษา เลขาธิการ เป็นกรรมการโรงเรียนเทศบาล 2 จ้างครูนอก ให้เด็กกล้าแสดงออกทางภาษา ปีนี้จะมีการจัดอบรม เรื่องภาษามาเลยให้เป็นระบบมากขึ้น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษามาเลยกลางเป็นภาษา รอง คนภาคใต้ เด็กใต้ จะได้เปรียบเพราะเรียนภาษารูมี เชื่อมโยงกับการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ดี

นโยบายที่เป็นกิจกรรมเฉพาะภาษาอังกฤษ จะจัดกิจกรรมในช่วงภาคฤดูร้อน เด็กในเขต เทศบาล จัด 1 เดือน เน้นภาษาอังกฤษ บูรณาการหลายวิชา มีทั้งฟุตบอลกีฬา บางครั้งเชิญครู ภายนอกมา

ภาพลักษณ์ของเทศบาล บุคลากรของเทศบาล การพัฒนาของ สพฐ. ไม่สามารถสู้ของ เทศบาลได้เลย ถ้าเอาวุฒิครูมาเทียบกันของเทศบาล ครูเกือบทั้งหมด ได้ คศ.3 เทศบาลส่งเสริม คุณวุฒิของครู

กิจกรรมด้านนักเรียน สนป.เขต 1 จะจัดระหว่าง 9-11 ธค. 2558 แข่งที่สงขลา ประติมากรรมเครื่องเรือน รร.ท.1 ท.3 ท.4 จัดแข่งสวนถาดตกแต่ง เป็นตัวแทนของเขตพื้นที่ไปแข่งที่ สงขลา

รองอุดม ต้องการให้เด็กโรงเรียนเทศบาลได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม การมีส่วนร่วมของท้องถิ่น

นโยบายส่วนกลาง หลักสูตรมากเกินไป มาตรฐานที่เน้น ป.1 ป.2 ป.3 ไม่ต้องทบทวน ให้เด็กได้คิดเป็น อ่านได้ ก็เพียงพอแล้ว “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาเรียนรู้” ชมรมภาษาอังกฤษ เวลาเรียน จำนวนชั่วโมง เรียนภาษาอังกฤษ น้อย เน้นสอน เน้นการสื่อสาร ไม่ได้เน้นไวยากรณ์ หลักไวยากรณ์ กิริยาสามช่อง เรียนมาก แต่ไม่ได้สื่อสาร ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ก็ไม่เกิดประโยชน์ ประเทศไทย ไม่มี “การตูนช่อง ภาษาอังกฤษ” เหมือนประเทศเพื่อนบ้าน แล้วจะให้เด็กเก่งภาษาอังกฤษได้อย่างไร

กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คิดในเรื่องเดียวกัน จัด station เดียวกัน ครูยังไม่เข้าใจกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครู ต้องมีทักษะ การฟัง ให้เด็กได้เรียนรู้ โครงเรียนต้องจัดหลักสูตร ให้เด็กได้เรียนรู้ นำให้ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ “เพลงภาษาอังกฤษ” เคยเปิดให้เด็กฟังบ้างไหม

คนที่เก่งภาษาอังกฤษ เก่งๆ จริงๆ คือคนที่พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เด็กที่ไม่ชอบ ภาษาอังกฤษ เพราะไม่รู้จะใช้ตอนไหน เด็กที่มาเรียนที่เทศบาล เป็นเด็กที่ถูกคัดเลือกไปส่วนหนึ่งแล้ว (กำลังจะบอกว่าเด็กเทศบาลส่วนใหญ่ เป็นเด็กไม่เก่ง) “ภาษา ต้องใช้บ่อยๆ ถึงจะได้” แหล่งเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ช่องทางการสื่อสารของภาษาอังกฤษ ช่องของทู ไทยคอม

นโยบายหลักของเทศบาลที่เข้มแข็ง ยังไม่มี แต่ขณะนี้เรากำลังสร้าง TK “ห้องสมุดมีชีวิต” ศึกษาเทคนิค (เกศรา) แสดงความคิดเห็นว่า โรงเรียนของมาเลย์ เขาใช้หลักสูตรของไทย พ.ศ.2503 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ไทยเลิกใช้แล้ว และได้ผล แต่ไทยกลับไปเอาหลักสูตรของขามาใช้ซึ่งมาเลย์เลิกใช้แล้ว “ไม่รู้ว่าแข่งกันกันไปทำไม”

ตัวหลักสูตรต้องปรับอีกมาก เทศบาลทำ MOU กับต่างประเทศ สอบคัดนักเรียนไปเรียนที่ ต่างประเทศ 1 เดือน เด็ก ม.3 ของ รร.ท.2 ได้ทุนไปเรียน ฐานยากจน หาเข้ากินค่า แต่พ่อแม่เอาใจใส่ ดูแล ปัจจัยที่ทำให้ รร.เทศบาล 2 เก่งภาษาอังกฤษ เพราะมีครูที่จบเอกภาษาอังกฤษตรง แต่ตอนนี้ได้ ย้ายไปสายบุรีแล้ว

2. งบประมาณที่สนับสนุน ด้านภาษาอังกฤษ

งบประมาณที่สนับสนุนมาจากส่วนกลาง เงินจะลงมาที่โรงเรียน เทศบาลเป็นตัวกลางผ่านไป ยังโรงเรียนในเขตเทศบาลทุกโรงเรียน แต่ที่เป็นงบประมาณของเทศบาลเอง ที่สนับสนุน การจัด กิจกรรมด้านภาษาอังกฤษ ยังไม่มี แต่ที่เห็นอยู่ก็มีแค่การจัดกิจกรรมค่ายฤดูร้อน 1 เดือน ให้กับเด็กๆ เทศบาล เป็นงบสนับสนุนด้านวิชาการ

3. ปัญหาอุปสรรค

ขาดแคลนครูภาษาอังกฤษ ขอใช้บัญชี ไม่มีคน ส่วนกลาง นโยบายส่วนกลางเปลี่ยนอยู่เรื่อย เป็นไปได้ไหม ระเบียบการรับสมัคร กำหนดคุณสมบัติของครูภาษาอังกฤษ เลย เด็ก 3 จขต.สอบไม่ติด เด็ก 3 จขต.ไม่อยู่ในพื้นที่ “เอาใครก็ได้ ยังไงก็ได้ ให้ได้มีครูมาสอนภาษาอังกฤษ”

4. ข้อเสนอแนะจากเทศบาล

ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์

1. สอนภาษาอังกฤษ ป.1 ป.2 ป.3 เน้นการฟัง การพูด
2. ปรับหลักสูตรให้เน้นการฟัง พูด ก่อน ค่อยให้ ป.4 ป.5 ป.6 อ่าน เขียน
3. ผู้มีอำนาจ ส่วนกลาง เปิดโรงเรียนนำร่อง ถ้าได้ผล ค่อยมาขยายผล
4. การกำหนดอัตราครู 50 คน: ครู 1 คน ป.1 ครู 1 คนต่อนักเรียน 15-20 คน หรือ ป.3 ครู 1 คนต่อนักเรียน 25-30 คน
5. ทุกโรงเรียน ควรมีครูครบทุกวิชา ทุกเอก ไม่ขึ้นกับเกณฑ์เด็ก อย่าง อเมริกาเขาจัด ครู 1 ต่อ เด็ก 15 คน
6. การบริหารจัดการ ครูมีหน้าที่สอนอย่างเดียว อย่าเอางานธุรการให้ครู อย่าให้ครูไปประชุม

ความคิดเห็นของ รองอูตม

1. การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรกำหนดจากข้างบน เป็นไปได้ไหม ให้ครู ผู้สอน ได้มีโอกาส กำหนดหลักสูตร ครูเขารู้ดี จุดอ่อน จุดแข็ง เอาตัวแปรมาวิเคราะห์กัน พัฒนาคุณภาพ ชีวิตของเด็ก เป็นหลัก
2. การบริหารจัดการของบุคลากร ฝ่ายการศึกษาเขตพื้นที่ กลุ่มบุคคลศึกษานิเทศก์ ถูกกำหนด ขึ้นมาโดยไม่มีภาระงาน ที่ชัดเจน ให้องค์กรทุกส่วนมีบทบาทในการพัฒนา “จำเป็นอย่างยั้งที่ต้องจัด ครูให้ตรงเอก สอนไปตามสาระ” ภาษาอังกฤษต้องพัฒนาหลายอย่าง Input Process Product คนที่ เก่งภาษาอังกฤษ คือคนที่ชอบเป็นพิเศษ ดู TV บ่อยๆ จนชอบภาษาอังกฤษ ให้เด็กได้มีความอยากรจะ เรียน ครูเป็นตัวกระตุ้น เปลี่ยนทัศนคติ ให้มีทัศนคติที่ดี มีความอยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูสอนด้วย ใจรัก ไม่ใช่สอนตามหน้าที่ เด็กก็จะรักครู รักการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การประเมินของ สมศ. ได้วิเคราะห์โรงเรียนเป็นรายโรงเรียนหรือเปล่า บริบทของโรงเรียน ต่างกัน เอาเกณฑ์ตัวเดียวมาประเมิน ยุติธรรมไหม “เกณฑ์การประเมิน”

ครูที่ออกข้อสอบ O-net ควรคัดเลือกครูมาจากแต่ละภาค ไม่ใช่มาจากส่วนกลาง อาจารย์มหาวิทยาลัย ครูที่สอนมีความรู้ ความสามารถความเชี่ยวชาญในสาระที่สอน ทำไม่ไม่เชิญไปออก ข้อสอบ แล้วเชิญอาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษา

ค่านิยมของไทย นิยมให้ลูกเรียนหมอ เรียนแพทย์ เรียนพยาบาล แต่อาชีพ ครู “ไปไหนไม่รอด มาเรียนครู” เปลี่ยนค่านิยมคนเก่าๆ ให้ส่งลูกมาเรียนครู ต้องเป็นครู (ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ เป็นกรรมการสถานศึกษา พินิจ ยาเสพติด)

จบการสัมภาษณ์เวลา 16.30 น.

สัมภาษณ์ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2558

เวลา 13.45 ถึง 16.40

สถานที่ เทศบาลเมืองนราธิวาสจังหวัดนราธิวาส

เชิงนโยบาย

- เทศบาลได้จัดอบรมให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาล โดยมีมูลนิธิสู่ความเป็นหนึ่ง ซึ่งมีอาสาสมัครเป็นชาวต่างชาติมาสอน โดยไม่มีค่าจ้าง แต่ได้จัดที่พัก และอาหารให้ โรงเรียนที่รับแล้วเป็นโรงเรียนเทศบาล 6 ให้สอนเพียงโรงเรียนเดียวเพราะผู้สอนจะได้ใช้เวลาให้เต็มที่ ในการสอน
- นโยบายของเทศบาล เมื่อก่อนไม่ให้เด็กตก แต่มาปีที่แล้วได้เปลี่ยนให้เด็กเข้าชั้นได้
- ปัญหาของโรงเรียนเทศบาล เช่น (1) ครูจบไม่ตรงสาขา (2) การรับครูจะรับโดยใช้บัญชีของ สพฐ. แล้วที่ได้รับบรรจุก็จะย้ายกลับพื้นที่ (3) หลักสูตรแน่นเกินไป เช่น มีหน้าที่พลเมือง กับอิสลามศึกษา เพิ่มขึ้น (4) หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่อง (5) ชั่วโมงภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 1 คาบรู้สึกว่ามันน้อยเกินไป
- โรงเรียนเทศบาล 2 จ้างครูนอกให้มาสอนภาษาอังกฤษ และครูเทศบาล 2 เกือบทุกคน ได้ คศ. 3
- โรงเรียนเทศบาล 2 ได้ประยุกต์หลายภาษา เช่น ภูมิ อาหารับ มลายู ไทย เพื่อส่งเสริมรองรับ AEC
- กิจกรรมหลัก ๆ ของเทศบาลจะจัดค่าย Summer 1 เดือน บูรณาการกับทุกวิชา โดยจะเชิญวิทยากรเฉพาะ เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทศบาล
- เทศบาลได้ดำเนินนโยบายรองรับการใช้ภาษาอังกฤษ โดยสร้าง TK Park เป็นห้องสมุดมีชีวิต ใหญ่ รองจากปัตตานี ซึ่งเทศบาลจะเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง
- เทศบาลได้ทำ MOU ร่วมกับ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พานักเรียนไปเรียนภาษาอังกฤษที่ UUM 1 เดือน

ข้อเสนอแนะ

- (1) ให้หลักสูตร ป. 1 2 3 เน้น ฟัง พูด และ ป. 4 5 6 เน้น พูด อ่าน เขียน
- (2) ชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มีทุกวัน ทุกระดับชั้น
- (3) ปรับเนื้อหาหลักสูตร
- (4) เปิดให้เป็นโรงเรียนนำร่องการสอนภาษาอังกฤษ
- (5) กำหนด อัตราครูและนักเรียนให้พอดีกับระดับชั้น เช่น ป.1 15-20 ป.3 25-30 หรือ ให้ครู 1 คน ต่อเด็ก 15 คน เหมือนอเมริกา
- (6) ให้ทุกโรงเรียนมีครูครบทุกวิชาเอก
- (7) จัดสรรหน้าที่ครูให้เหมาะสม สอน ก็คือ สอน บริหาร ก็คือ บริหาร

(8) เชิงพัฒนาหลักสูตร

- ต้องเป็นหลักสูตรจากท้องถิ่น ไม่ใช่จากส่วนกลาง
- บริหารจัดการบุคลากร เช่น จัดครูสอนตามนัด
- หาคนเก่งภาษาอังกฤษ เพราะเด็กอยากเรียน ภาษาอังกฤษ ต่อเมื่อเด็กมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
- ครูต้องเป็นผู้ทำให้เด็กอยากเรียน หรือให้เด็กมีทัศนคติที่ดี และครูคือผู้แสดง ไม่ใช่ทำตามหน้าที่ หรือ จัดหาครูดีกับเด็ก

(9) ด้านการประเมินของ สทศ.

- อยากให้วิเคราะห์เป็นรายโรงเรียน เพื่อให้ทราบบริบทแต่ละโรงเรียน และออกเกณฑ์ประเมินเป็นรายโรงเรียน
- ข้อสอบ ควรเป็น 50 ข้อ 100 คะแนน
- ในเขตพื้นที่ใน 3 จังหวัด ให้ใครสอนใครสอบ หมายถึง ให้ครูที่สอนเป็นผู้ออกสอบ หรือ ให้ผู้สอนมีส่วนร่วมในการออกข้อสอบ แล้วอาจารย์มหาวิทยาลัยมาเป็นที่ปรึกษา

ปัญหาเสพติดในโรงเรียนเทศบาล

- เด็กในโรงเรียนเทศบาลติดยาเสพติด
- เด็ก ป. 1 หรือ อนุบาล ติดยาเสพติดที่ลอกขายในรูปแบบของลูกอม
- ปัจจุบันโรงเรียนกำลังแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ
- ในพื้นที่หรือบริเวณโรงเรียนพบเจอเศษอุปกรณ์ เครื่องใช้ เช่น หลอดใช้ฉีดยาเสพติด ส่วนมากผู้เสพจะมาใช้บริเวณสถานศึกษาในช่วง เสาร์อาทิตย์

นักเรียนอ่อน ป. 3

โรงเรียนเทศบาล 6 (วัดเมืองยะลา)

เด็กชายวีรชาติ (สุ) ธรรมรัตน์ ชั้น ป.3/2 อ่อนภาษาอังกฤษ

เดิมอยู่ควนมิต และย้ายมาอยู่ยะลา บ้านอยู่ข้างร้านก๋วยเตี๋ยวแล้วเข้าไปในซอยลึกไปอีก

1. ปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัว/การเรียนรู้พิเศษ/การรับสื่อที่บ้าน เป็นต้น

- อาศัยอยู่ 4 คน มีพ่อ แม่ ผม และพี่ชาย พ่อทำงานชุดซียางที่โรงยางในยะลา พ่อกับแม่จะให้ตั้งค์ผมวันละ 20 บาท 30 บาท แต่ถ้าเป็นแม่บางวันจะให้ 40 บาท แม่ทำอาชีพแม่บ้าน แม่จะเป็นคนมาส่งผมมาโรงเรียนในตอนเช้า มีแม่และบางครั้งพี่ชายจะสอนการบ้านผม พี่ชายเรียนจบ ม.6 ตอนนี้เรียนตำรวจอยู่
- ผมตื่น 6 โมง มาเรียน 7 โมง แล้วจะกลับบ้าน 3.45 โมง ก่อนมาเรียนก็จะจัดตารางสอน ที่บ้านไม่ได้อ่านหนังสือ
- อยู่บ้านผมจะช่วยแม่กวาดขยะ แล้วล้างจาน
- หลังเลิกเรียน ผมเล่นเกมรถ และเกมรถแข่ง ใน notebook ของแม่ ไม่ได้เล่นเกมภาษาอังกฤษ พอพ่อก็จะปิด เพราะพ่อจะด่า พ่อไม่ให้เล่น
- การบ้านผมจะเอาไปทำที่บ้าน จะไม่ทำที่โรงเรียน ไม่อยากทำที่โรงเรียน อยากเล่นมากกว่า

2. ปัจจัยเพื่อน การคบเพื่อน

- ผมไม่ชอบมาเรียน จะขาดเรียนบ้าง เปื้อเพื่อน เพื่อนชอบทำ เพื่อนเตะ

3. ปัจจัยการสอนของครู

- การบ้านภาษาอังกฤษไม่มี ให้ท่อง A ถึง Z ได้แค่ F นอกนั้นจำได้บ้างไม่ได้บ้าง จำได้ไม่หมด ให้เขียน (ปี)ภาษาอังกฤษ เขียน B ได้ แต่เขียนโดยไม่มีสมาธิค่อย ๆ ลาก ให้เขียน (ดี) เขียนไม่ได้ ให้เขียนตามคำบอก เช่น Cat เขียนไม่ได้
- ภาษาอังกฤษครูจะสอนเวลาใกล้สอบ จะสอนด้วยการเขียนบนกระดาน ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษผ่านสื่อการเรียน เช่น บัตรคำ คอมพิวเตอร์ หรือโทรทัศน์ดาวเทียม
- ไม่ชอบอ่านภาษาอังกฤษเพราะอ่านไม่ออก แต่ชอบอ่านหนังสือภาษาไทย ผมอยากให้ครูมาสอนภาษาอังกฤษ

4. ปัจจัยโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมของโรงเรียน อุปกรณ์ เทคโนโลยี

- ผมได้ลำดับที่ 10 จาก 31 คน
- วิชาที่คิดว่าเก่ง ก็มีวิชาภาษาไทย วิชาสุขศึกษา วิชาที่ไม่เก่งมีวิชาสังคมฯ ประวัติฯ วิทยาศาสตร์ แล้วก็ภาษาอังกฤษ แต่อยากเก่งวิชาภาษาอังกฤษบ้าง
- ครูจะพาไปแข่งบอลที่พละ (สนามกีฬา สถาบันพลศึกษายะลา) แข่งกับนิบง (รร.นิบงฯ) รัชตะ (รร.รัชตะฯ) แล้วก็โรงเรียนอื่นด้วย ไปแข่งจันทร์ ถึง ศุกร์ จะไปตอน 9 โมงเช้า ได้เกียรติบัตรการแข่งขันแข่งฟุตบอลที่พละ แล้วก็ที่สนามช้าง(ศูนย์เยาวชนจังหวัดยะลา)ด้วย ผมอยากเป็นนักบอล และโตขึ้นจะเป็นทหาร

5. ปัจจัยเชิงนโยบาย ระดับโรงเรียน ระดับเทศบาล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

โรงเรียนเทศบาล 6 (วัดเมืองยะลา)

เด็กหญิงวลิรัตน์ (น้องออม) บัวทอง ชั้น ป.3/2 อ่อนภาษาอังกฤษ

1. ปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัว/การเรียนพิเศษ/การรับสื่อที่บ้าน เป็นต้น

- ที่บ้านอยู่กัน 3 คน บ้านอยู่ในซอยสุขยางค์2 มีพ่อแม่และหนู พี่ชายทำงานที่เบตง พี่สาวเรียนที่ มร. นครฯ พี่ชายกับพี่สาวจะสอนการบ้านหนู พี่สาวสอนอังกฤษ พี่ชายสอนภาษาไทย กับวิทย์
- พ่อจะขายของด้วยและเป็นยามที่คุก (ยะลา) ด้วย จะกลับ 8 โมงเช้าวันเสาร์ วันจันทร์พ่อเข้าเวรยาม จะออกเวรวันอังคาร แล้วจะไปขายของพวกหัวหอม กระเทียม น้ำมัน อะไรพวกนี้ ที่ กม. 29 (ใกล้เบตง) แม่ทำงานเป็นแม่บ้าน เมื่อก่อนเป็นแม่บ้านที่ มร.ยะลา แต่กลับมารับหนูไม่ทัน แม่เลยลาออกและไปเป็นแม่บ้านที่ รร.นิบงฯ
- หนูจะเข้านอน 2 ทุ่ม บางครั้งก็ 4 ทุ่ม หนูต้องนอนดึก เพราะต้องคอยแม่ทำกับข้าวเสร็จก่อน แม่จะกลับจาก รร.นิบงฯ เย็นแล้ว อยู่บ้านหนูจะช่วยแม่ล้างจานและซักผ้า

2. ปัจจัยเพื่อน การคบเพื่อน

- หนูจะไม่เล่นเกมที่บ้าน จะไปเล่นที่บ้านพี่ (เขาเป็นป่าทำงานที่เทศบาล) วันเสาร์ เล่นกับ ipad มีเกมส์แต่งหน้า เกมส์ซักผ้า เกมส์แมว (อาบน้แมว) ในเกมส์จะมีภาษาอังกฤษ แต่หนูไม่เข้าใจ เล่นเป็นเพราะเล่นตามพี่ (เรียนรู้มาจากพี่) มีภาษาอังกฤษแต่หนูอ่านไม่ออก
- หนูจะเรียนแค่ ม. 6 แล้วจะไปเปิดร้านขายเค้กกับพี่สาว
- หนูไม่รู้ได้เกรดเท่าไร สอบก็ไม่รู้ได้เท่าไร ใบเกรดหนูหาย ไม่รู้แม่เก็บไว้ที่ไหน (สุ เพื่อนห้องเดียวกันบอกว่า ได้ลำดับที่ 6-7)

3. ปัจจัยการสอนของครู

- ครูไก่ (ครูภาษาอังกฤษ) สอนสนุกนิต ๆ
- หนูไม่ชอบภาษาอังกฤษเลย เพราะไม่ชอบเขียน แล้วไม่ชอบแปลด้วย ไม่ชอบหาคำแปล คำแปลมีอยู่ในหนังสือ ดิกชันนารีหนูจะไม่มี
- ให้ท่อง A ถึง Z ท่องได้และจบ แต่สลับบ้างเล็กน้อย
- ให้เขียน (ซี)ภาษาอังกฤษ เขียน C ได้ ให้เขียน (เอฟ) เขียนไม่ได้ ให้เขียนตามคำบอก เช่น Cat ก็เขียนไม่ได้
- หนูเริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับครูไก่ตั้งแต่อายุ ป.1 หนูไม่เก่งภาษาอังกฤษ และไม่ยอมเก่งด้วย
- วิชาอื่นหนูจะทำการบ้าน แต่วิชาภาษาอังกฤษหนูทำไม่เป็น

4. ปัจจัยโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมของโรงเรียน อุปกรณ์ เทคโนโลยี

- หนูได้เกียรติบัตรไปร้องเพลงประสานเสียง เพลงวันพรุ่งนี้ และเพลงลมหนาว
- เพลงภาษาอังกฤษ ไม่อยากร้อง เพราะไม่เข้าใจ และร้องยากด้วย
- เพลงภาษาอังกฤษ (ตอนเรียน) ครูไม่เคยสอนเลย
- หนูชอบกีฬาวิ่ง อยู่บ้านหนูวิ่งแข่งกับหมา หนูชนะ แต่เวลาไปแข่งหนูไม่เคยได้เหรียญเลย หนูเคยแข่งกับ รร.รัชตะฯ และกับทุกโรงเรียน หนูอยากซ้อมวิ่งแข่ง แต่หนูไม่มีสนามซ้อม

5. ปัจจัยเชิงนโยบาย ระดับโรงเรียน ระดับเทศบาล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

โรงเรียนเทศบาล 2 (มลายูบางกอก)

เด็กชายมุฮัมหมัดฮานาฟี มะดีเยาะ ชั้น ป.3/2 อายุ 8 ปี อ่อนภาษาอังกฤษ

1. ปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัว/การเรียนพิเศษ/การรับสื่อที่บ้าน เป็นต้น

- บ้านอยู่ที่ (ถนน) เทศบาล 9 อยู่กับพ่อและแม่ พ่อเป็นทหาร แม่เป็นครูสอนอาชีวะฯ ยะลา แม่จะเป็นคนสอนการบ้าน แม่จะสอนการบ้านวิชาคณิตฯ วิทยาศาสตร์ และอังกฤษ พ่อสอนอังกฤษไม่เป็น ผมมีพี่น้องอีก 2 คน ชาย 1 คน หญิง 1 คน ผู้หญิงเรียนโรงเรียนอาชีวะฯ (ยะลา)
- ตอนเช้า หลังแม่ละหมาดเสร็จ ผมตื่นนอน กินข้าว เสร็จแล้วแม่จะมาส่งที่โรงเรียน เรียนเสร็จ 4 โมง กลับบ้านอาบน้ำ กินข้าว ดูโทรทัศน์ ไม่ได้เรียนกुरอ่าน(หนังสือคัมภีร์อิสลาม)
- เวลาครูให้การบ้าน ผมจะทำเลย เวลาทำไม่ได้ ผมจะไปถามแม่ ผมจะได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่าวิชาอื่น

- ที่บ้านผมมี Ipad ตอนเย็นผมจะกลับไปเล่นเกม เล่นเกมสยองป็น เกมสจับปลา ในเกมสจะมีภาษาอังกฤษ ตอนแรกเล่นไม่เป็น ผมเล่นเรื่อย ๆ ไม่มีใครสอน ตอนนี้เป็นแล้ว ผมจะเล่นนาน
 - ผมชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับสัตว์ประหลาด
2. ปัจจัยเพื่อน การคบเพื่อน
- ผมชอบเล่นกับเพื่อน
 - ภาษาอังกฤษ เพื่อนสอนผมไม่ได้ เพื่อนไม่เป็น
3. ปัจจัยการสอนของครู
- ผมชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะครูใจดี (ครูสา นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จาก มร. ยะลา) ครูสอนสนุก ครูจะเล่านิทาน และเล่นเกมในห้องเรียน แต่ผมไม่ชอบภาษาอังกฤษ เพราะผมอ่านไม่เป็น
 - ครูให้การบ้านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับตัวเรา แต่ลืมนำคำศัพท์
 - เวลาสอนครูสอนทักทายภาษาอังกฤษ หัวหน้าจะบอก Please stand up แล้วครูก็จะพูดว่า Thank you. Sit down.
 - ให้ท่อง A ถึง Z เด็กท่องได้ถึง I
 - ให้เขียน (เอส) เขียนเป็น O (โอ) ให้เขียน (แอล) เขียนไม่ได้ ให้เขียน (เอช) เขียนเป็น g (จี) ให้เขียน (ไอ) เขียนเป็น T(ที) และให้เขียน (ดี) เขียนเป็น B (บี)
4. ปัจจัยโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมของโรงเรียน อุปกรณ์ เทคโนโลยี
- ที่โรงเรียนมีห้องสมุด ผมเข้าไปอ่านหนังสือการ์ตูนภาษาไทย ผมไม่เปิดดูหนังสือภาษาอังกฤษ เพราะผมอ่านไม่เป็น
5. ปัจจัยเชิงนโยบาย ระดับโรงเรียน ระดับเทศบาล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

โรงเรียนเทศบาล 2 (มลายูบางกอก)

เด็กชายอัปดุลกอเดร์ หะยียูโซะ ชั้น ป.3/2 อายุ 9 ปี อ่อนภาษาอังกฤษ

1. ปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัว/การเรียนพิเศษ/การรับสื่อที่บ้าน เป็นต้น
- บ้านอยู่ที่มลายูบางกอก พ่อทำอาชีพสร้างบ้าน แม่ทำอาชีพเย็บเสื้อ
 - มีแม่และพี่สาวเป็นคนสอนการบ้านภาษาอังกฤษ เวลาทำไม่ได้ พี่สาวจะดุ ทำให้ผมไม่ชอบทำการบ้านภาษาอังกฤษ พี่สาวจะช่วยสอนให้คัดลายมือภาษาอังกฤษ พี่สาวจบ ม. 6 แล้ว ตอนนี้เรียนอยู่ปอเนาะบาบอโอะ (แถวมลายูบางกอก)

- ผมจะนอน 2 ทุ่ม 3 ทุ่ม แล้วตื่น 7 โมง กลับบ้านผมจะเล่น แล้วทำการบ้าน
- อยู่บ้านผมไม่เคยเล่นเกมส์ แม่ไม่มีแท็บเล็ต ที่โรงเรียนครูก็ไม่แจกแท็บเล็ต
- 2. ปักจี้เพื่อน การคบเพื่อน
 - ผมมีเพื่อนชื่อ ซูเฟียน เขาจะช่วยสอนภาษาอังกฤษผม
- 3. ปักจี้การสอนของครู
 - ผมเรียนภาษาอังกฤษกับครูสา (นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จาก มร.ยะลา) กับครูที่โรงเรียนผมไม่เคยเรียน
 - ผมชอบวิชาภาษาอังกฤษ แต่ที่ผมเบื่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะผมไม่เข้าใจ ผมได้คะแนนวิชาละ 86 เต็ม 100 ภาษาอังกฤษผมไม่ทราบ
 - ให้ท่อง A ถึง Z เด็กท่องได้ดีถึง K และต่อจากนั้นจนจบ เด็กจะท่องสลับไปมา
 - ให้เด็กเขียน (ซี) เขียนได้เป็น C ให้เขียน (เอฟ) เขียนได้เป็น F ให้เขียน (เค) เขียนได้เป็น K ให้เขียน (พี) เขียนไม่ได้ แต่เขียนเป็น L (แอล) ให้เขียน (อาร์) เขียนได้เป็น R
 - ให้เด็กเขียนตามคำบอก เช่น cat, book เด็กเขียนไม่ได้
 - ครูเคยสอนการทักทายภาษาอังกฤษ แต่ผมไม่จำ
- 4. ปักจี้โรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมของโรงเรียน อุปกรณ์ เทคโนโลยี
 - ผมเข้าห้องสมุด ผมจะอ่านการ์ตูนภาษาไทย แต่หนังสือภาษาอังกฤษ ผมไม่ชอบดู
 - หนังสือภาษาอังกฤษมีรูปสวย แต่อ่านไม่ออก ไม่ชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ

โรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี)

เด็กชายกฤษฎะพงศ์ สงคง ชั้น ป.3/5 อ่อนภาษาอังกฤษ

1. ปักจี้การสนับสนุนจากครอบครัว/การเรียนพิเศษ/การรับสื่อที่บ้าน เป็นต้น
 - แม่ขายของหน้าโรงเรียน พ่อแยกทางกัน แม่ออกขายของตอนบ่าย 2 แม่ขายยามาма ไก่ทอด ยำ วุ้นเส้น แม่จะสอนการบ้านตอนผมไม่เข้าใจ
 - ผมนอน 2 ทุ่ม ตื่น 0630 แล้วอาบน้ำมาโรงเรียน กลับบ้านผมจะอ่านหนังสือภาษาไทย หนังสือสังคม วิชาสังคม ผมได้ 35 เต็ม 50
2. ปักจี้เพื่อน การคบเพื่อน
 - อยู่โรงเรียนชอบเล่นกับเพื่อน ที่บ้านก็ไม่ได้ทำการบ้านภาษาอังกฤษ เวลาทำการบ้าน จะขอเพื่อน ภาษาอังกฤษครูไม่ให้การบ้าน ครูจะให้คณิตฯ วิทยาศาสตร์ สังคม หน้าที่
 - ผมชอบกีฬาวิ่งกรีฑา

3. ปัจจัยการสอนของครู

- ผมไม่ค่อยขาดเรียนเท่าไร เคยไม่สบายครั้งหนึ่ง ไม่ค่อยบ่อย
- ฟังครูสอนภาษาอังกฤษรู้เรื่องบ้างเล็กน้อย คิดว่าอ่านได้ ผมชอบภาษาอังกฤษ
- ครูภาษาอังกฤษ จำไม่ได้ชื่ออะไร แต่มีครูฝึกสอนมาสอนภาษาอังกฤษ สอนเรื่อง อาชีพ
- การบ้านภาษาอังกฤษไม่มี ครูไม่ให้ ครูเข้าสอนไม่เคยขาด ภาษาอังกฤษครูมาสอนทุกชั่วโมง สอนเขียนบนกระดาน ไม่ได้สอนผ่านโทรทัศน์ดาวเทียม หรือคอมพิวเตอร์ แล้วก็ไม่มีบัตรคำด้วย
- ดิกชันนารี ไม่มีใช้ และไม่เคยเปิด เปิดไม่เป็น
- ภาษาอังกฤษผมได้คะแนน 43 เต็ม 50
- เด็กมีท่าทางเปื่อง่าย เพราะอยู่ไม่ค่อยนิ่ง
- ให้ท่อง A ถึง Z ท่องได้แต่ไม่จบ ให้บอก “แมว” เป็นภาษาอังกฤษ บอกไม่ได้
- ภาษาอังกฤษคิดว่าไม่เก่ง อยากรู้เหมือนกัน แต่ไม่รู้จะเรียนยังไง

4. ปัจจัยโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมของโรงเรียน อุปกรณ์ เทคโนโลยี

- เข้าห้องสมุดผมชอบอ่านการ์ตูน หนังสือภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้เปิดอ่าน
- ผมชอบเกมส์การ์ตูนในคอมพิวเตอร์ ผมชอบเล่นเกมสปีดในโทรศัพท์ มีคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ เช่น banana กลัวย ผมได้โทรศัพท์แอปเปิ้ลที่เขาไปแลก 700 บาท ผมจะเล่นเกมสปีดบางวัน ผมเล่นไม่มาก ผมจะเล่นเกมสปีดในโทรศัพท์ เพราะที่บ้านไม่มีคอมพิวเตอร์

5. ปัจจัยเชิงนโยบาย ระดับโรงเรียน ระดับเทศบาล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

โรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี)

เด็กหญิงชุตติกาญจน์ (ใบบัว) เพ็ชรหมาก ชั้น ป.3/2 อ่อนภาษาอังกฤษ

1. ปัจจัยการสนับสนุนจากครอบครัว/การเรียนพิเศษ/การรับสื่อที่บ้าน เป็นต้น

- ที่บ้านอยู่กับพ่อและแม่ พ่อทำงานรับจ้างช่วยหมอที่โรงพยาบาล แม่ทำงานการเงินที่โรงแรมปาร์ควิว หนูเคยไปช่วยแม่ที่ทำงาน แม่จะเก่งภาษาอังกฤษ หนูจะเล่นเกมสปีดในโทรศัพท์แม่ ชื่อเกมส์ภาษาอังกฤษน่ารู้ มีคำศัพท์ผลไม้ เช่น apple
- หนูนอน 3 ทุ่ม แล้วตื่น 6 โมงเช้า

2. ปัจจัยเพื่อน การคบเพื่อน

- อยู่บ้านจะไม่เล่นเท่าไร จะอ่านหนังสือภาษาไทย จะเรียนพิเศษภาษาอังกฤษกับพี่โรส

- หนูจะสอนวิชาที่เพื่อนไม่เข้าใจ หนูกลับบ้านจะทำการบ้านเลย ดิกชันนารีหนูไม่มี เวลาไม่ทราบ คำศัพท์ ก็จะไปถามครู

3. ปัจจัยการสอนของครู

- ครูภาษาอังกฤษหนูจำชื่อไม่ได้ ครูประจำชั้นชื่อครูสมศรี จันทร์พิธาร
- หนูชอบภาษาอังกฤษ และชอบภาษาไทย ภาษาอังกฤษสอบได้ประมาณ 41 คะแนนเต็ม 50 ภาษาไทยได้ 44 หนูชอบให้ครูมาสอนภาษาอังกฤษ หนูจะได้เก่ง
- ให้ท่อง A ถึง Z ท่องได้จนจบ
- ให้แปล cat นักเรียนแปลได้ว่า “แมว” นอกจากนั้นที่นักเรียนแปลได้ เช่น dog, rat, car, orange
- ให้เทียบพยัญชนะ M นักเรียนสามารถเทียบภาษาไทยได้เป็น “ม”

4. ปัจจัยโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมของโรงเรียน อุปกรณ์ เทคโนโลยี

- ตอนเข้าห้องสมุด หนูอ่านการ์ตูน และเคยเปิดหนังสือภาษาอังกฤษเหมือนกัน อ่านได้บางคำ

5. ปัจจัยเชิงนโยบาย ระดับโรงเรียน ระดับเทศบาล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

รายนามผู้ถูกสัมภาษณ์

จังหวัดปัตตานี

ที่	ชื่อ -นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นายณพพร นฤมล	รร.เทศบาล 2 วัดตานีนรสโมสร	ผู้อำนวยการ	083-1951576
2	นางปิยะพร ดั่งตุ๊ด	รร.เทศบาล 2	รองผู้อำนวยการ	080-5395830
3	นางดุขฎิ สันข์ขวัญ	รร.เทศบาล 2	ครู	091-0465042
4	นายพรรณเชษฐ์ สภาวรรติกุล	รร.เทศบาล 4 วัดนพวงศาราม	ผู้อำนวยการ	081-5439100
5	น.ส.วิชญา ชุตินากุล	รร.เทศบาล 4	รอง ผู้อำนวยการ	
6	น.ส.สุรีย์ ศิริโกศล	รร.เทศบาล 4	ครู	093-6845552
7	MS.Alberlyn C. Velarde	รร.เทศบาล 4	Teacher	
8	MS.Geraldine D.Cambarihan	รร.เทศบาล 4	Teacher	
9	นางอาพร พรหมสุทธิ	รร.เทศบาล 5 อาคารสลากา	ผู้อำนวยการ	081-5984725
10	น.ส.อามิสรา จำดุกอ	รร.เทศบาล 5	ครู คศ.3	086-2998487
11	น.ส.ณัฐมน แซ่แต้	รร.เทศบาล 5	ครู คศ.2	087-2915190
12	นางปัทมา วงศ์สาโรจน์	รร.เทศบาล 5	ครูปฏิบัติการสอน	086-9671951
13	น.ส.นิสฟู ศิริบุญหลง	รร.เทศบาล 5	นักศึกษาฝึกงาน	083-0647805
14	นายพิทักษ์ ก่อเกียรติพิทักษ์	เทศบาลเมืองปัตตานี	นายกเทศมนตรี	
15	ผศ.สุวิมล นราองอาจ	เทศบาลเมืองปัตตานี	ผ.อ.การกองการศึกษา	
16	ด.ช.ณัฐวุฒิ สมคิด	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.3	
17	ด.ญ.ฮัซวานี เจ๊ะมะ	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.3	
18	ด.ช.ทงศักดิ์ กระจ่างวงศ์	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.3	
19	ด.ญ.จิราภา สุขสำราญ	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.3	
20	ด.ช.นิฟาซาน ดอนิ	รร.เทศบาล 5	นักเรียน ป.3	
21	ด.ญ.โซเฟียณี เจะกาเดร์	รร.เทศบาล 5	นักเรียน ป.3	
22	ด.ช.สมควร ทิวรรณแก้ว	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	
23	ด.ญ.นุรฮายาตี อาแว	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	
24	ด.ช.ธาวัน ปี่แก้ว	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
25	ด.ญ.กุลวานีย์ โต๊ะลิสอ	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	

ที่	ชื่อ -นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
26	ด.ช.อับดุลเลาะห์ สามะอาลี	รร.เทศบาล 5	นักเรียน ป.6	
27	ด.ญ.ตัสนีม ดอเลาะ	รร.เทศบาล 5	นักเรียน ป.6	
28	ด.ช.กฤษฎพันธ์ ธรรมศิริ	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	
29	ด.ญ.กรรณธิมา จองเดิม	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	
30	ด.ญ.อารยา สะแม	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
31	ด.ช.พีรพัฒน์ ทะประสิทธิ์จิต	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
32	ด.ญ.ไขนภา พรหมจรรย์	รร.เทศบาล 5	นักเรียน ป.6	
33	ด.ช.อัฟฟาน หะยีแวนาแว	รร.เทศบาล 5	นักเรียน ป.6	

รายนามผู้ถูกสัมภาษณ์

จังหวัดยะลา

ที่	ชื่อ -นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นายอำพล พลศร	เทศบาลนครยะลา	ผอ.สำนักงานการศึกษา	089-4647756
2	นางสุนันทา สะท้าน	เทศบาลนครยะลา	ศึกษานิเทศก์	089-7397694
3	นายสวัสดิ์ เวชสิทธิ์	รร.เทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก	ผู้อำนวยการ	
4	นางทองมัน สิริทิกัน	รร.เทศบาล 2	รองผู้อำนวยการ	
5	นางอารีรัตน์ อีหวัน	รร.เทศบาล 2	คุณครูภาษาอังกฤษ	
6	นางสาวฮิลาณี มะสมัน	รร.เทศบาล 2	คุณครูภาษาอังกฤษ	
7	นางฮาดีมาะ เจ๊ะอูมา	รร.เทศบาล 2	ผู้ช่วยครู ปฏิบัติการสอนอิสลามศึกษา	
8	นางสาวซามิซาร์ กุโน	รร.เทศบาล 2	คุณครูฝึกสอนภาษาอังกฤษ	
9	นางแวมือแยะ ดาราแม	รร.เทศบาล 4	ผู้อำนวยการ	
10	นางกนกภรณ์ รัตนยิ่ง	รร.เทศบาล 4	รองผู้อำนวยการ	
11	นางธนาพร คุณเพียร	รร.เทศบาล 4	ครูสอนภาษาอังกฤษ	
12	นางปิ่นรัตน์ มะลิชู	รร.เทศบาล 6	ผู้อำนวยการ	
13	ด.ญ.โซเฟีย แวโวะ	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	
14	ด.ช.ธีรยุทธ์ อินทะนงนก	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	

ที่	ชื่อ -นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
15	ด.ญ.สุไรดา สาอุ	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	
16	ด.ญ.วันพาติลีสยานา สะแต	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.6	
17	ด.ช.พีรเดช เพชรมาก	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
18	ด.ช.อันซอรี เบ็ญสุหลง	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
19	ด.ญ.อวาตีฟ	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
20	ด.ญ.วันมัยม	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
21	ด.ช.สุดเช็น นิยมเดชา	รร.เทศบาล 6 (วัดเมืองยะลา)	นักเรียน ป.6	
22	ด.ญ.โซเฟีย สวัสดิ์	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.6	
23	ด.ช.อานันท์ บัวทอง	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.6	
24	ด.ญ.ภัทราภรณ์ ชาญณรงค์	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.6	
25	ด.ช.วีรชาติ ธรรมรัตน์	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.3	
26	ด.ญ.วลีรัตน์ บัวทอง	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.3	
27	ด.ช.มุฮัมหมัดฮานาฟี มะดีเยาะ	รร.เทศบาล 2 (มลายูบางกอก)	นักเรียน ป.3	
28	ด.ช.อับดุลกอเดร์ หะยียูโซะ	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.3	
29	ด.ช.กฤษณะพงศ์ สงคง	รร.เทศบาล 4 (ธนวิถี)	นักเรียน ป.3	
30	ด.ญ.ชุติกกาญจน์ เพ็ชรมาก	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.3	
31	ด.ญ.อวาตีฟ มะลิดง	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
32	ด.ญ.วันมัยม แวบาตะ	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.6	
33	ด.ญ.อัลลามา อาลี	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.3	
34	ด.ญ.สายธาร พยาบาล	รร.เทศบาล 4	นักเรียน ป.3	
35	ด.ช.อีมาน ยิมะแซ	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.3	
36	ด.ญ.อามานี มามะแตหะ	รร.เทศบาล 2	นักเรียน ป.3	
37	ด.ญ.วีรญา พงษ์ประยูร	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.3	
38	ด.ญ.นาตา ดือราแม	รร.เทศบาล 6	นักเรียนป.3	

รายนามผู้ถูกสัมภาษณ์

จังหวัดนราธิวาส

ที่	ชื่อ -นามสกุล	หน่วยงาน (นราธิวาส)	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นางอุษามาศ เรืองธนู	รร. เทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี	ผู้อำนวยการ	
2	นายมิฟฏอล สาเมาะ	รร. เทศบาล 1	รอง ผอ.	
3	นางเจียมจิตร สระชิต	รร. เทศบาล 1	ครู ช่วงชั้น 1	
4	นางจุวิต้า เบ็ญสนิ	รร. เทศบาล 1	ครู ช่วงชั้น 3	089-3233275
5	นายไชนุงอาบีดี ยูโซะ	รร. เทศบาล 1	ครู ช่วงชั้น 3	
6	นางรุสนานี กะเต็ง	รร. เทศบาล 1	ครูช่วงชั้น 2	
7	นางจิตรลดา นรากิจโสภณ	รร. เทศบาล 1	ครูช่วงชั้น 2	
8	นายสะมะแอ พินเงาะ	รร. เทศบาล 5 วัดประชาภิรมย์	ครู คศ.2	080-1402236
9	นางกุลวดี สะลีละ	รร. เทศบาล 6 ถนนโคกเคียน	ผู้อำนวยการ	081-5413005
10	น.ส.สุธัญญาภรณ์ ตึงจันทร์	รร. เทศบาล 6	ครูวิชาการ	081-6980133
11	นางวรรณา จันทร์เพ็ชร	รร. เทศบาล 6	ครูช่วงชั้น 1	086-4881547
12	น.ส.นงนุช คชพุด	รร. เทศบาล 6	ครูช่วงชั้น 2	089-9792493
13	นางอาฎีกะฮ์ สาแลแม	รร. เทศบาล 6	ครูช่วงชั้น 2	089-8779886
14	นายอุดม เด่นสันติกุล	เทศบาลเมืองนราธิวาส	รองนายกเทศมนตรี	
15	นายนิย นิเลาะ	เทศบาลเมืองนราธิวาส	รองนายกเทศมนตรี	
16	นายสาการิยา นิแวร์	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เลขานายกเทศมนตรี	
17	นายสินนิมิต บุษบงค์	เทศบาลเมืองนราธิวาส	รอง ผอ.สำนักงานการศึกษา	
18	นางเกศรา สุรวัลลภ	เทศบาลเมืองนราธิวาส	ศึกษานิเทศก์	081-3538639
19	ด.ช.กอบีล ตาเฮ	รร.เทศบาล 1	นักเรียน ป.3/3	
20	ด.ช.อับดุลบาซีร์ หมัดหัส	รร.เทศบาล 1	นักเรียน ป.3/1	
21	ด.ช.อันวา แวยูโซ๊ะ	รร.เทศบาล 6 ถนนโคกเคียน	นักเรียน ป.3/2	
22	ด.ญ.นุรอาดิละห์ เซะ	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.3/1	
23	ด.ญ.ปัสมีลลา มามะ	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.6	
24	ด.ญ.นูฮา บินดอเลาะ	รร.เทศบาล 6	นักเรียน ป.6	
25	ด.ญ.นุรฟาเต็น ดอเลาะ	รร.เทศบาล 1	นักเรียน ป.6	

ที่	ชื่อ -นามสกุล	หน่วยงาน (นราธิวาส)	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
26	ด.ญ.รอยยาน บินปะะเอ็ง	รร.เทศบาล 1	นักเรียน ป.6	
27	ด.ช.กอเปล ราเฮ	รร.เทศบาล 1	นักเรียน ป.3/2	

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ – สกุล: นาย วันชัย ธรรมสัจการ (Mr.Wanchai Dhammsaccakarn)
2. รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ: 38-60-0567
3. ตำแหน่งปัจจุบัน: รองศาสตราจารย์ ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก: โครงการปริญญาโทสาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
โทรศัพท์ 074-286659 โทรสาร 074-286659
อีเมล wanchai.m@psu.ac.th , dh_wanchai@yahoo.com
5. ประวัติการศึกษา:

2526 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

2530 วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2545 วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อบรม GIS (Geographic Information Systems) University of Western Australia. 1996.

อบรมและดูงานด้านการวิจัยสิ่งแวดล้อมศึกษาที่ King's College University of London, 2001

ดูงานและนำเสนอบทความ ด้านการปกครองท้องถิ่น University of Leeds, United Kingdom, 2003
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ: พฤติกรรมศาสตร์
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย
 - 7.1 หัวหน้าโครงการวิจัย
 1. แนวทางการวิจัยวัฒนธรรมภาคตะวันออก_ ตีพิมพ์ในวารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา 3(3) ส.ค. 33, 36-45 ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2532. นำเสนอและตีพิมพ์ใน Proceedings Sixth Asian Workshop on Child and Adolescent Development “ Role of Culture in Asian Youth Development “ . December 11-16,1990,Nakhonpathom, Thailand.
 2. ความต้องการในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรในภาคตะวันออก. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2534.
 3. สภาพชีวิตความเป็นอยู่ ความต้องการของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักหรือบ้านเช่า
เอกชน : ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ตีพิมพ์ในวารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 13(2) ก.ค. – ธ.ค. 2538, 10-18.

4. ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้สตรีประสบความสำเร็จในทางธุรกิจ : กรณีศึกษาภาคใต้ของประเทศไทย ตีพิมพ์ในวารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา, 5(3) ส.ค. 35, 41-54 ศูนย์วิจัยและพัฒนาสตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2535.
5. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการติดยาและสารเสพติดของผู้ป่วยในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคใต้. ศูนย์วิจัยพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ตีพิมพ์ในวารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 4(3) ก.ย. – ธ.ค. 2541, 301-309
6. การสร้างเครื่องมือวัดภาวะผู้นำ. ตีพิมพ์ในวารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 5(2) พ.ค. – ส.ค. 2542, 145-165.
7. การแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ศูนย์วิจัยพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ตีพิมพ์ในวารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 6(3) ก.ย.-ธ.ค. 2543, 289-321.
8. สถานการณ์ด้านแรงงานและความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2546.
9. การประเมินผลโครงการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545-2546.
10. การประเมินผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ โครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ฝ่ายท้องถิ่น ตั้งแต่ ปี 2534-2550. ทุนสนับสนุน จาก สกว. ,2552.
11. การแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ศูนย์วิจัยพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ตีพิมพ์ในวารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 6(3) ก.ย.-ธ.ค. 2543, 289-321.
12. สถานการณ์ด้านแรงงานและความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2546.
15. กระบวนการส่งเสริมอาชีพของชุมชน : กรณีศึกษาคาบสมุทรสทิงพระ. งบประมาณจาก UNDP, 2550.
16. แลลึกในการจัดการและการพักอาศัยในหอพัสดูหนทางแห่งความสุขและคุณภาพชีวิตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ตีพิมพ์ในวารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 16(3) พ.ค. – มิ.ย. 2553, 445-487.

7.2 ผู้ร่วมวิจัย

1. การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อการพัฒนาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2534.
2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการคงอยู่ การลาออกหรือโอนย้ายของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2537
3. การประเมินผลโครงการจ้างบัณฑิตเพื่อทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ประจำสถานีตำรวจ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.
4. การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการท่อส่งก๊าซธรรมชาติจากแหล่ง เจดีเอร่วมทุน ไทย มาเลเซีย โรงแยกก๊าซธรรมชาติสงขลา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2543.
5. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเทศบาลตำบลเบตง จังหวัดยะลา. บริษัทเอ็นไวรอนเมนทอลแคร์เซ็นเตอร์ จำกัด, 2540.
6. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นระบบการกำจัดขยะมูลฝอย. เทศบาลตำบลตะลุมพันธ์ จังหวัดปัตตานี. บริษัทเอ็นไวรอนเมนทอลแคร์เซ็นเตอร์ จำกัด, 2538.
7. โครงการวิจัยและประเมินผลกองทุนหมู่บ้าน สนับสนุนโดยสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว). 2545.
8. พฤติกรรมการใช้สารเสพติด ปัจจัยเสี่ยง และผลกระทบจากการใช้สารเสพติดของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาภาคใต้ โครงการวิจัยย่อยที่ 3 ในชุดโครงการเรื่อง สภาพปัญหาที่ เกี่ยวกับการใช้สารเสพติดในประชากรภาคใต้ งบประมาณแผ่นดิน, 2545
9. กระท่อม: ความสัมพันธ์ที่ปรากฏในวิถีชีวิตชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา. สำนักงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคใต้และเครือข่ายวิชาการวิจัยและข้อมูลสารเสพติด ภาคใต้ สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2547.
10. การสร้างเครือข่ายองค์กรประชาชนพื้นที่จังหวัดสงขลา. สนับสนุนโดยกองทุนสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว). 2546-2548.
11. การสร้างเครือข่ายองค์กรประชาชนพื้นที่จังหวัดพัทลุงและสตูล. สนับสนุนโดย กองทุน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว). 2549.
12. Communicating between the Universal and the Local: Conceptualizing the Relationship between Poverty, Inequality and Quality of Life (Southern Thailand Component). Support by Economic and Social Research (ESRC), United Kingdom, 2546-2550.

13. โครงการวางระบบมาตรฐาน เพื่อพัฒนาข้าราชการก่อนปฏิบัติราชการ. สำนักงาน ก.พ. , 2551.
14. โครงการศึกษาวิจัยระบบราชการในอนาคต. สมาคมการจัดการบุคคลแห่งประเทศไทย. 2551. (ผู้ร่วมวิจัย)
15. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพตามทฤษฎีสุขภาพแห่งชาติของอสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสตูล. สงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ 26 ฉบับที่ 6, พ.ย.- ธ.ค. 2551.
16. การศึกษาวิจัยเชิงลึก เรื่องแรงงานในสถานประกอบการขนาดย่อมและขนาดเล็ก. ทำร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI), 2552. (หัวหน้าทีมภาคใต้)
17. โครงการศึกษาเรื่อง การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างพื้นที่ อุตสาหกรรมและ อาชีพ (Study on Geographical, Industrial and Occupational Labour Mobility in Thailand) สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI), 2553 (หัวหน้าทีมภาคใต้)
18. เครือข่ายการเชื่อมโยงธุรกรรมของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต: เจื่อนไข กระบวนการรูปแบบ และผลกระทบต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม. งบประมาณแผ่นดินปี 2550.
19. การจัดระบบองค์กรชาวสวนยางในจังหวัดพัทลุง ตรังและนครศรีธรรมราช เพื่อสร้างห่วงโซ่คุณค่ากับองค์กรสวนยาง (อสย).สนับสนุนโดยกองทุนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว). 2550
20. พฤติกรรมการป้องกันไข้เลือดออกของประชาชน กรณีศึกษา: หมู่บ้านในเขตตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล. ตีพิมพ์ในสงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ 27 ฉบับที่ 1 ม.ค.- ก.พ. 2552 , 81-89.
21. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานทำของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน. ตีพิมพ์ในวารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ 15(5) ก.ย.-ต.ค. 2552, 809-826.
22. ความร่วมมือในการปฏิบัติตนระหว่างการรักษาและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งต่อมไทรอยด์. ตีพิมพ์ในสงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ 28 ฉบับที่ 2 มี.ค.- ม.ย. 2553 , 81-88.

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ- สกุล: นางอังคณา ธรรมสัจการ (Mrs. Angkana Dhammasajjakan)
2. รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ : 00-085796
3. ตำแหน่งปัจจุบัน: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สถานที่ทำงาน: โปรแกรมวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อ.เมือง จ.สงขลา รหัสไปรษณีย์ 90000 โทรศัพท์ 074-325779 โทรสาร 074-321412
E-mail: dangkana@hotmail.com , angkana.th@skru.ac.th
5. ประวัติการศึกษา
 - 5.1 เศรษฐศาสตรบัณฑิต (ระหว่างประเทศ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2528.
 - 5.2 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ , 2533.
6. สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและการทำวิจัย
 - 7.1 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

หัวหน้าโครงการ

1. การศึกษาสภาพการผลิตและการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา (จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุงและสงขลา) -2546. ศูนย์สถาบันราชภัฏสงขลา.
2. ศึกษาและพัฒนาศักยภาพเพื่อการบริหารผลิตภัณฑ์ชุมชน กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์จากตาลโตนด อ.สทิงพระ จ.สงขลา – 2548. ศูนย์โครงการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. แนวทางการพัฒนาศักยภาพในการจัดการผลิต และการตลาดของสินค้าแปรรูปจากถั่วลิสง ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรคลองทรายขาว จ.พัทลุง -2550. ศูนย์โครงการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี เครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
4. พฤติกรรมการค้าขายแดนไทย-มาเลเซียในจังหวัดสงขลา-2558. กองทุนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ผู้ร่วมวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและสิงคโปร์-2543. ทนสถาบันราชภัฏสงขลา.
2. สถานการณ์ความต้องการแรงงานใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ -2544. ทนข่าวสารแรงงาน จังหวัดสงขลา.
3. การศึกษาการพัฒนาผลิตภัณฑ์ปลาหวานเพื่อเป็นสินค้าชุมชนของจังหวัดสงขลา – 2550 ทนสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
4. โครงการการศึกษาและพัฒนาศักยภาพการบริหารผลิตภัณฑ์ชุมชนจากกล้วยนางพญา – 2550 ทนสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
5. โครงการประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผล: โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรใน ขบวนการองค์กรชุมชน. ทนสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน. ระยะเวลา พฤษภาคม 2555 – มกราคม 2556.
6. โครงการ ระบบตลาดผักและผลไม้ไทยไปสู่ตลาดประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ภายใต้ ประชาคมอาเซียน. ทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. ระยะเวลา มิถุนายน 2555 – พฤษภาคม 2556.
7. ประสบการณ์การทำงาน 30 ปี
 - 7.1 พนักงานบริษัทเอกชน 4 ปี
 - 7.1.1 พนักงาน บริษัท แสงแพรวเวลเซอร์วิส จำกัด (ธุรกิจนำเที่ยว) 1 ปี
 - 7.1.2 เจ้าหน้าที่เอกสารของ บริษัท โพลีตอม จำกัด (ส่งออกผลิตภัณฑ์รองเท้า) 1 ปี
 - 7.1.3 หัวหน้างาน บริษัท ซีเกทเทคโนโลยี (ประเทศไทย) มหาชนจำกัด 2 ปี
 - 7.2 เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 10 ปี
 - 7.3 การสอน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ (2541 - ปัจจุบัน)
 - 7.4 การบริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ (2545 – 2548)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ (2550-2552)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ(2557-2558)
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ (ปัจจุบัน)

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย): นายยะพา เจะนิ
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ): Mr.Yapar Cheni
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน: 3 9504 00107 13 5
3. ตำแหน่งปัจจุบัน: อาจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
133 ถนนเทศบาล 3 ตำบลสะเตง
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000
โทรศัพท์ 073 227 149
Email: yapar.c@yru.ac.th
5. ประวัติการศึกษา: M.A. (English), University of Karachi, Pakistan.
B.A. (English), University of Karachi, Pakistan.
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ:
ภาษามลายู
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ: ไม่มี
 - 7.1 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว:
หัวหน้าโครงการ
ยะพา เจะนิ และคณะ. 2553. ความสามารถและปัญหาในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตร
บัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ยะลา : มหาวิทยาลัยราช
ภัฏยะลา
 - 7.2 ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน: ไม่มี
 - 7.3 งานวิจัยที่กำลังทำ : ไม่มี